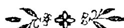
இரட்டைப்புலவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருத்தில்லைக்கலம்பகம்.

பிரமநகா - ம-ள-ள-ஸ்ரீ

செங்கல்வராயமுதலியார் குமாரரும்

காஞ்சிபுரம் மகாவித்வான்

ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள்

மாணாக்கருமாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

முருகேசமுதலியாரவர்களால்

சென்னை

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

இதன் விலை அணா ௨.

உ

சிவமயம்

இந்நூலாசிரியர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

அருந்தமிழ்மாதுக் கிருந்தனித் தானமாகிய தொண்டைநாட்டி லே ஆமிலந்துறை என்னும் க்ஷேத்திரத்திலே முற்றிய முதிராசிரியாற் றெய்வீகமமைந்த மூதுணர்புலவர்களிருவர், எங்கும் புகழ்பெற்ற செங்குந்தமரபினங்கண் சிவனடிமறவாச் செலவர்களாயிருந்த அரபத்தர் சிவசரணர் என்னும் இருவர்க்கும் அருமபுதல்வர்களா யவதரித்து வளர்ந்தனர். இவ்விருபுலவர் உறவின்முறைமையில் அத்தை மகனாகவும் அம்மான் மகனாகவும் அமைந்தார்கள். ஆயின் இவர்களுள் ஒருவர் முடமாகவும் ஒருவர் குருடராகவுமிருந்தமையின் இவர்களுக்குள் ஒற்றுமையால் குருடரா யுள்ளவர்மேல் முடமாயுள்ளவர் ஏறிக்கொண்டு ஊரில் உலாவிவருவர். அதனாலிவர்களுக்கு ஆதிநாள்முதலாக இரட்டையரென்னு நாமமே வழங்கலாயது. அவ்விளம்பருவத்திலேயே இவ்விருவரின் இருமுதுகுரவர்களும் சிவபிரானிருவடிநீழலடைந்தமையின், அவர்களுக்குத் தாங்களியற்றவேண்டிய கடன்களைமுடித்து, அதுமுதல் சிவதலயாத்திரைசெய்வானெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருள்வாக்கடைந்து, பிரதமத்திற் பூலோககைலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெற்றுவிளங்கும் புண்டரீகபுரமெனனும் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தையடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகத் தொடங்கிய பலபாவினங்களமைந்ததாய அம்மானை புயவகுப்பு மதங்கம் காலம் சம்பிரதம் கார் தவம் குறம் மறம்பாண் களி சித்து இரங்கல் கைக்கிளை தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுறுப்புக

களுமியையாத கலம்பகமென்னும் இப்பிரபந்தத்தைப் பாடி யரங்கேற்றி யருளப்பெற்றார்கள். அதன்பின் மற்றொருநாள் சபாநாதரைத் தரிசிக்கவேண்டிக் கோயிலுட்செல்லுகையில், ஒருவன் மிகவாடம்பரத்தோடு தமக்கெதிரில்வர, அவனைப் புகழ்ந்து பாடினார்கள். அவன் கல்வியறிவில்லாதவனாகையால் இவர்க்கு ஏச சம்மானியாது இறுமாந்திருப்ப, அதுகண்ட மூடவா-

"மூடாமுனனேபாடனமொழிந்தாலறிவரோ
வாடெடுத்தெனபுலியூரம்பலவா"

என்றுரைத்தனர். அதுகேட்டுணர்ந்த குருடா-

"ஆடகப்பொற் - செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்
தனந்தகனோநாயகனால" [தென்னப்பய

என மற்றதையுமுரைக்க, இவையெல்லாங்கேட்டு அவனருகிலிருந்தவோரறிஞன் அவனுக்கிப்புலவர்களின் பெருமையைக்கூறிப் பரிசிலதரச்செய்ய, அதுபெற்றவிவர்கள் பின்னரங்குநின்று நீங்கித் திருவாமாத்தூர் என்னும் க்ஷேத்திரத்தையடைந்து அங்கெழுந்தருளிய அழகியநாதனரைத்துதித்துக் கலம்பகம்பாடியரங்கேற்றுவதானார்கள். அக்காலப் பிரபந்தத்துள்ள ஓர் பாடலிற் பட்டையாற்றிற்கு மேற்கரையிலுள்ள கோயிலென்று கூறியிருப்பதை அச்சபையிலுள்ளோர்கள் கேட்டு நகைத்து, இப்பம்பையாறு மேற்கேயோடியிருப்பதை இவ்விருவருள் கண்ணில்லார் காணவிடினும் கண்ணுள்ளாரேனுங் காணவில்லையா? என்று பரிகசித்தார்கள். அஃதுணர்ந்த புலவர்களிருவரும் நமதுவாக்கிலே விளக்குவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணர்ந்தபிறகே இப்பிரபந்தத்தை யரங்கேற்றி முடிப்போமென வெழுந்துபோனார்கள். அன்றிரவு சிவபிரான் திருவருளால் சத்தமேகங்களும் ஆரவாரித்து அதிவிருஷ்டியாய்ப் பொழிந்தமையின், அந்நதி முன்

ஞேடியிருந்த வழியைத்தடுத்தத தெனறிசையாயோடி வட திசையாயத திரும்புப்படி செயதது. சூரியோதய மாவதறகு முன இவ்வாறுயினமையின அனறுமுதல் இபபுலவாகளரு [illegible] "மேற்கரைககோயில" என்பதே மெயயாயவிடடது. அதுகணட அததலநதாரும ஏனையரும அதிசயமும அசசமு முடையவாகளாகி, இபபுலவாகளேவணஙகி யாஙகளியற்றிய அப ராததைத மனனிததருளவீாகளாகவெனறு வேணடினாகள். உடனே திருவுளமிரஙகினவாகளாய இவவிருவரும முனனுளில நிறுத்திய பாடலைததொடஙகி வாசித்து அரஙகேறறி முடிநதுச சிவபிரான அருளபெறறு அஙகுநினறுய நீஙகி, "தெலைணீா வயறெருணடை நனறுடு சானமீருருடைதது" என ஔவை பபிராடடியாா அமுதவாககாற பாடலபெறறுளள அருநதமிழ நாடாகிய தொணடைநாட்டை யடைவாளெணணிவருகையில இடையிலுள்ள திருவாஙகூா எனனும கேஷததிரததைககிட டினாகள. அககாலிருவாககும பசிமீகாயவருததலால அததலப பெருமானைககுறிதது முடவா-

"தேஙகுபுகழாஙகூாசசிவனேவலலாளியபபா
நாஙகளபசிநதிருககைநாயமோ-"

எனறேறுதினா உடனே குருடர்-

'போஙகாணும்-கூறுசவகுடோனமுரசுகொடடோசைய
சோறுகணடமூளியாாசொல', [லலாமற

எனறேறுதினா இப்படி யிருவரும பாடியவளவில அபபெ ருமான் அருளசுரநது ஓரந்தணாவடிவாய்வந்து பொதிசோறளித தருள, அதனை இவாக ளுணடுகளிதது அப்பெருமானமீதும ஓா பிரபநதமபாடி யருள்பெறறு அஙகுநினறு நீஙகித தொணடை நாடென்னும் உருவமைநதபெணணிற கொளியமைநதவதனம

போலவிளங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைக்குறித்தோர் கலம்பகம்பாடியரங்கேற்றி, அத்தலம் சிறந்தவற்றிலுஞ் சிறந்ததனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருமயானம் திருக்காயாரோகணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனேகபேசம் கடம்பை பணாதரேசம் மணீசம் வராகேசம் சுரகரேசம் பரசுராமேசம் வீரட்டகாசம் வேதனாபுரம் உருத்திராகாரம் இந்திராலயம் சதுர்முகசங்காரம் திருமாற்பேறு திருவோத்தூர் என்னும் இத்திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விளங்கலின் அத்தலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித்திருந்தனர். அக்காலையில் சிவபிரான் திருவிழாக்காட்சியில் பவனிவரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாதருலா என்னுமோர் அற்புதப்பிரபந்தம் பாடினார்கள். அதையரங்கேற்றுகையில் விநாயகஸ்துதியெடுத்து,

“சாற்றியவாயிரக்கானமண்டபத்தினச்சாவாக
வேற்றமுடனேயினிதிருந்து-போற்றும்
விறலவிகடசக்கரவிநாயகனையேத்தூந்
திறலவிகடசக்கராயுதம்.”

எனக்கூற, அரசனும் அங்குவந்திருந்த சபையோர் யாவரும் ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசக்கரவிநாயகரும் இங்கில்லையேயென அதற்கவர்கள் “நாமும் அறியோம் அவனும் பொய் சொல்லான்.” எனக்கூறி அவ்விரண்டும் வெளிப்படுகையால் அரங்கேற்றுவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச் செல்லும் வழியில், மாங்காட்டெனும் ஊரின்கணுள்ள ஓர்வேளாளனுடைய பெண்ணை அவன் தமாப்பிள்ளைவீட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுசெல்லும் பண்ணையாள் காட்டர்ந்துளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கனாவுள்ளார் கண்டு வியந்து,

"மாங்காட்டுவேளாளன்மகளைமணமகன்பார்
போங்காட்டுப்பண்ணைபுணர்ந்தாரே."

எனப்பாடினர். அதைக்கேட்ட பண்ணையாள் இவர்கள்தி றந் தெரிந்தோனைப்போல திடீரென ஓடிவந்து வீழ்ந்து வ ணங்கிப் பெண்ணுக்கு நடந்துவந்த விளைப்பால நளிர்சுர முண்டாக அதனால் மேலேறி யழுத்திப்பிடிக்க நேரிட்டதென றோதலும் கண்ணிலரா அவன்மீது கருணைபாராட்டி, மற றையர்சொல்லியதிற பெருமிதப்பொருள் பயப்பிக்குமாறு "ஆங் காணும்" என்ற தனிச்சொற்பெய்து, பின்னர் இருக்குறளையே பிரமாணமாகவெடுத்து,

"மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு."

எனப் பாடிமுடித்துக் காவித்தண்டலமென்னும் ஊரைய டைந்து அங்கு தனிகனாயுள்ள ஓமளநாதனென்னும் வேளா ளனிடஞ் சென்றார்கள். அவனிவர்களைக்காண்டலும் பெரு ம்புலவர்களென்றறிந்திருந்தும் தனதைசுவரிய கருவத்தினால் சற்றுமதியாதாகிப் பலவாறுவைது வெளியிற்றுரத்த, அவனு டைவீட்டுக்காரனும் அவனினத்தனும் அவனது சம்பந்தம் பாரா ப்பவனுமாகிய ஒருவனும் சற்று மதியாதுசீற, இப்புலவர்கள் ம னம்வருந்தி வீட்டுக்கண்வந்து இவருளொருவர்-

"ஒருகாவித்தண்டலம்வாழோமளநாதன்வீ
டிருகாலும்பற்றியெரிக."

என்றோதினர். அதுகேட்ட மற்றொருவர்,

"அருகாருங்கம்பத்தான்வீடுங்கலந்தெரிகமற்றிவர்கள்
சம்பத்தெல்லாமொழியத்தான்."

எனவோதி அபபாறசெனருாகள. உடனே யவவிருவா வீடு தறசெயலாயத தீபபற்றிச சகலசெலவததோடு மழிநதன. அவணின றபபாறசெனற புலவாகள பாணடியதேசததினை நோககித திருநெலவேலிககுச சென்றுாகள. அஙகே மூங்கிற காடுநெருஙகி மேலேததழைநதடாந்து வழியுஙகுறுகியிருககினற விடததே தினநதோறும் பாறகுடஙகொணடு செலலும் ஓரிடையன அடியிற சிவலிஙகமிருபப தறியாதுசெலல, அஙகு வருமபோதெலலாம பாறகுடமிடறிப பாலபிடேகமாதலைப பறறி ஒருநாள அவவிடையன கோபஙகொணடு கோடரிவெட்டததுணிய, அதை முடவாாகிய புலவாகணடு-

“வேயினறமுததாதமைவெட்டி ஞெனேரிடையன்
றுயினறமேனிதயஙகவே”

எனபபாட, அதைககேடட குருடாாகிய புலவா-

“நேயாகே-ளொத்தனைநாளெனறேயிடறுவானபறகுடத
யததனையுமவேணடுமெவாககு” [தை

எனப பாடிமுடிததுச செனருாகள். இதனை யவவூனகணுளளா ரறிதலும இவாகள வாககுவிசேடததால அவாகளுககுச சிவபுணணியததிற சிநதைசெலல, அககா லாசாணடிருநத பாணடியாாசனைககொணடு அசசிவலிஙகப பெருமாறுககோா ஆலயமபுதுககி நிததிய நைமிததியஙகள நடத்திவருவதாறுாகள அபபாவிபபுலவாகள் திருவாலவாயெனனும மதுரைமாநகரமடைநது சோமசுநதரக்கடவுளைத தரிசிககக கருதிப பொறறாமரைததடததுட் செனறு, முடவா மேறபடித துறையிலிருக்கக குருடா கீழபபடிததுறையிலிருந்து தங்கள வஸ்திரததைத துவைப்பதாயினா. அககாலவ்வஸதிரம அலசியெடுத்துச சோததுப் பிழியுஞசமயததில தற்செயலாய அவர்கையினினறு நழுவி நீரிலவிழுந தமிழ, அதுகணட முடவா-

“அபபிலேதோயத்திடடுதததடுததுநாமதனைத்
தபபினமமையதுதபபாதோ”

என்றோதிப பரிகசிததனா. அதுகேட்ட குருடா வெட்கி,

“அபபடியே-யானாலுஙகநதையதிலுமோராயிரஙகண
போனமயிாபோசசுபபோ.”

எனறோதி மீணடனா. அபபோது முடவா சறறுவருநதி,

“கணணாயிரமுடையகநதையேயானாலுந
தணணாகுளிரையுடனறுஙகாதோ.”

எனககூறினா அதுகேட்ட குருடா-

“எண்ணாநீ-ரிககலிஙகமபோனலெனனேகலிஙகமாமது
சொககலிஙகமுணடேதுணை” [ரைச

என்றுகூறி யுடகாாநதனா உடனே யாசொககலிஙகப பெருமானுடைய கிருபையால நீரிலமிழநத கநதைவஸதிரம் நூதன வஸ்திரமாகி யெழமபிக கரையினகணேதூஙகியிருககு, அதுகணட முடவா குருடராலதனைக கொணாநதவரசசெயதுலாததி யுடுததிககொணடு இருவருந தஙகள நிததியகிரியதிகளைமுடிததுச சோமசுநதரககடவுளைத் தரிசிதது மீணடவாகளாய ஓாநாள பாணடியராஜன சமூகஞசெலல, அவனிவாகளைககாணடலும தக்கபரிசிலதர வெததனிகக, அதுகணட ஓாதூாமநதிரி அதைததடுக்க, உடனே யிவாகளுள கணணுளளவாகணடு கோபித்து-

“புராதனமானதமிழ்பபுலவாயிநதபபுனகுரங்கு
மராமரம்விடடிஙகுவநததென்னோ.”

என்று பாட, அதுகேட்ட கணணிலலாா காரணமறிநதுகொண்டு-

"வகைகேட்டிலேயோ
தராதலமவென்றதமிழ்மாறனையுந்தனறம்பியையு
மிராகவனென்றமிலகருவனென்றமிருந்தவே."

எனப பாடிமுடிகக, இவையெலலா முணாந்த பாணடியன புலவாகள மகிழுமபடி பரிசிலகொடுத தனுபபினன. அவன பரிசிலாககொடுதத பொருளையும தமதுணவுக் காகவேண் டுவனவறறையும ஒருவஸதிரததில முடிநதுகொணடு வழி நடககையில, மலவிசாகததிறகாக அமமூட்டையை ஓா பிள ளையாாகோயிலில வைநதுசசெனறு கழிநதுச செளசமுடிதது மீணடு அமமூட்டையை யெடுககபபோயினா. அபபோதமமூ டடை யவிழநதிருநததனறி அதில முடிநதுவைததிருநத பொ ருளமாததிர மிலலாமறபோனமையால அஙகெழுநதருளியுள்ள விநாயகக கடவுளைநோககி ஒருவா,

"தமபியோபெணடிருடிதாயாருடனபிறநத
வமபனேஞெயதிருடுமாமாயன "

எனறு கூறினா உடனே மறறொருவா-

"நமபியவிம-மூததவனேநமபானமுடிசசவிழபபோனெ
கோததிரததுககுளளகுண ம " [னசெயலாய

எனறோதி யதனைமுடிநது தலையினகீழவைத்துக்கொணடு இருவரு மஙஙனே சிலநேரம சயனிததிருநது, பினனெழுநது செலல அமமூட்டையை யெடுததனா அபபோதது முனனிரு நத பாரத்திலும பதினமடங கதிகமாயிருத்தலைக்கணடு விய நது முடியவிழ்ககுபாாக்க, அதனுள் முன்னா காணுமற்போ னபொருள விசேடமாயிருககககணடு மகிழ்ந்து சிலநாளஙஙன மிருந்து அதன்பினெருநாள் அந்நாடடிலேயே கொடையாளி யாகிய திருவேஙகடமெனபவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங்

கிச சம்மாநம்பண்ணபபோந தருணததில அவன்தமயனுகிய க ணறுகணியானென னபவனறடுகக, அதுகணட முடவா சினந்து-

''தேனபொழியுமவாயானறிருவேஙகடததுடனே
யேனபிறநதான கணணுகணியானகாண்,''

எனமுருந, அதுகேடட குருடா விடயமினனதென றறிநது கொணடவராய-

''யானசொலககேள- சீதேவியாாபிறநதசெயயதிருபபாறக
மூதேவியேனபிறநதானமுன.'' [டலுள

எனமுாடிததது மீள, இளையா னதுகேட்டு வருநதி யுட னசெனறு சமாதானஙகூறிததநத பரிசில்களைப பெறறுககொ ணடு நடுநாடடைநோககிச சென்றனா அஙகே திருவண ணுமலையில சாதநேய மத சிததாநதியான சமபநதாணடானெ னபவன தனறலைமுணடிதமாகச் செளளமபணணிககொளளுமு சமயததில இவாக ளவனபாறசெலல, அவனிவாகளைக கணடு பெருமபுலவாகளெனறறிநதிருநதும தனது விததியாகாவததி ஞல மரியாதைசெயயாமல ஓா வெண்பா மனனெனறெடுதது மஞுககெனறுமுடிகக வலலீரோவெனறனன. அதுகேடடவிவா கள நகைதது ஒருவா-

''மனனுதிருவணணுமலைசசமபநதாணடாறகுப
பனனுதலைசசவரமபணணுவதேன.''

எனறுகூறினர் உடனே மறறெருவா.

''மினனி-னிளைததவிடைமாதரிவனகுடுமியபறறி
வளைததிழுததுககுட்டாமலுககு''

எனறுகூற, அதுகேடட சமபநதாணடான காவமடஙகின னுய்த தக்கபரிசில கொடுத்து வாதிபப, அதுபெறற புலவா கள் மீணடு அணணுமலைநாதரைத் தரிசிததுக்கொணடு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள் அத்தேயத்தி லிவர்
கள் திருச்செங்குன்றூரினைக் கண்டு எழுந்தருளிய அர்த்தநாரீஸ்
வரரைத் தரிசிக்கக் கடைமாக்கமாய்ச் செல்லுகையில், அவ
வீதியி லிவர்களை யிடித்துக்கொண்டு சென்ற கொங்குவேளா
ளர்களுடைய பெண்டிர்களைக்கண்டு ஒருவர்-

"செங்குன்றூர்வேளாண்சிறுமியரெல்லாங்கொழுந்தே
னங்காடிக்கண்வந்தலைகின்றார்"

என்றுகூற, மற்றொருவர்-

"தங்கொழுநர்-போர்மளவுமனச்செய்புனசெயக்குழைக்கது
மேதாலிழப்பவாறமே." [றங்கு

என்றுகூறினார் இப்பாவிவர்கள் சிவதரிசனஞ் செய்து
கொண்டு அங்கோரநாட்டிலிருக்க மனமின்றிச் சோழநாடு
செல்லநகருதித் திருப்புகையில் மலையு மலைச்சாரலுமாகிய கடு
வழியிற்சென்று வருந்துங்கால், ஒருவர்-

"குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக்கெங்கோவே,"

என்றனர் அதுகேட்ட மற்றொருவர் மனஞ்சலித்து,

"ஒன்றுங்-கொடாதானைக்கோவென்றுங்காவென்றுங்கூறி
லிட்டாதோநமக்கிவ்விடி"

என்றுகூறிநடக்க இருவரும் சோழநாடு குறுகி வழியில் தம
மைப்போன்ற மருள்பெற்று ஆசுகவிப் பெருமாளாகிய காளமே
கப்புலவரைக்கண்டு தம்முடனழைத்துக்கொண்டு கமலாலயமெ
னனும் திருவாரூரையடைந்து, தேவாசிரியனைவணங்கிப் புற்றி
டங்கொண்ட வன்மீகநாதரையும் வீதிவிடங்கப் பெருமானையும்
சாவலோக நாயகியாராகிய பிராட்டியாரையுந் தரிசித்தங் மே
லிருக்கும் புலவர்-

''நாணெனருனஞசிருககுநறசாபஙகறசாபம
பாணநதான.''

எனபபாடி அவ்வடியைமுடிகக நாவெழாதிருககினறனா அக காலை அருகிலிருநத காளமேகபபுலவா-

''மணடினறபாணடே''

எனககூறினா அதுகேடடுக கீழிருநத புலவா-

''தாணுவே-சீராளனாமெவுஞசிவனேநீயெபபடியோ
கோராபுரமெரிததநோ''

எனப பாடிமுடிகக இருவருந திருவருளபெறறு அங ஙனே யிருககையில, அாஙகள பாடவெடுதத பாடலுக கியை ய ஓா வெ கடியெடுததுககொடுதத காளமேகபபுலவா திறததை மெசசி,

''விணடினறகீாததிவிளைகாளமேகமே
மணடினறபாணமெனறவாயினிககக-கண்டொனறு
பாலகொடுதேனசீனியிடுமபாககியமபெறறோமிலலயே
யாமெகடுவோமுகககெககனறும''

எனறு கூறினாகள். அதுகேட்ட காளமேகபபுலவா மகிழந து நமமை யிவாகளதுதிகக நாம வறிதேயிருததல மாபலலவெ னறுகருதி,

''பூணடாணமுறையிறபுவியுணாநதாதன்மகனு
மாண்டானமகனுமபோனறனவுமக—ணடெதுதான
வாயககாதயிற்குலத்தீாவானமுதமுங்கணமொழிக
கேயககாதேலெனமொழிககிஙகென.''

எனறுகூறிததுதித்து அவாகளிடத்தினினறும விடைபெறறு அகிதில நீங்கினா. பினனாிப் புலவாகளிருவரும் பலநாளஙகிரு

ந்து காளமேகப்புலவரை மீண்டும் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவானைக்காவலுக்குவர, அப்போது தெய்வகதியால் அப்புலவர் தேகவியோகமெய்தி அவரது திருமேனி மயானத்தில் வேகக்கண்டு இவ்விருபுலவர்களுமாகத் துக்கித்து,

“ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே - பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தணலாய்வேகுதேயையையோ
மண்டின்றபாணமென்றவாய்.”

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மற்றத்தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு மீளவுமனவிட்டுவந்த தொண்டைநாட்டை நோக்கி நடந்துவருங் காலையில், காஞ்சிமாநகரத்தில் அரசாண்டிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓரரசன் யாதுகருதியோ யாகஞ்செய்தற்கெண்ணிப் பூமியைத் திருத்துகையில் மண்மேடாயிருந்தது கரைந்து ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசக்கரவிநாயகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்து பரவசராய் இவ்விருபுலவர்களையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து அவர்கட்குவந்தனைவழிபாடுபுரிந்து, “ஓ! தெய்வீகப்புலவர்களே! தாங்களுலாவிற் குறித்தபடியே நிகழ்ந்தன அதியற்புதமே! தங்களுலாவுந் தெய்வீகவுலாவே தங்கள்வாக்கும் தெய்வீகவாக்கே. எனப்புகழ்ந்து அரங்கேற்றுதல் செய்வித்துப் புலவர்களுக்குக் கனகமழைசொரிந்து சந்தோஷப்படுத்தினன். அன்றுமுதல் அவ்வுலாவிற்குத் தெய்வீகவுலாவென்று பெயராயிற்று. இவ்வாறிப்புலவர்கள் சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு நடுநாடு தொண்டைநாடு முதலிய எல்லாநாட்டிலுமுள்ள சிவாலயமாதிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில் கைலையங்கிரிக் கிருப்பிடமாகிய வடநாடடைந்து, அங்காங்க

தாஙகள ஆங்காங்கு தரிசிதத சிவமூர்த்தி விணுமூர்த்தி முத லியவைகளில் சுவயம்புமூரததிகளைககுறிதது "சுவயமபுலா" எனனுமோா பிரபநதம்பாடி, மீணடுமம மூாததிகளைககுறிதது "அமமானை" எனனுமோா பிரபநதமும பாடததொடஙகி, அவவ மமானையெனனும பிரபநததகில ஒருவரொரு தலததேவதை யின திருவிளையாடல அடியிறகாட்டுமொதிரியாய இனனதென ரோாடியால குறிபபிகக, மறறொருவர திற பிரசினங கறபிதது வேறோாடியால வினவ, அதறகுக கலைமகளாா விஞைதாாதத மாகத தனியடியால விடைதர, இபபடி யனேகமபாடலகளை "மூவரமமானை"எனவழஙகுமாறு திருவாயமலாநதனா. அவை வருமாறு-

"சிததம்பூர்வாமூஞசிவ ாளித்தபிள்ளையாா
மெத்தபபெருவயிறுவீஙகினாகாணம்மானை
மெத்தபபெருவயிறுவீஙகினரேயாமாயி
னிததரையினமீதவருககேச்சனரேவம்மானை
இரவுபகலகுட்டுணிககிஙகேசசுணடோவமமானை."

எனவும்,

"ஆதாரமாங்குடஙதையாதிருமபேசசுரனுா
கோதாமெனமதனைக்கொன்றெரித்தாரமமானை
கோதாமெனமதனைககொன்றெரிததாராமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாஙகாரோவமமானை
வாங்குதற்குமுன்வாயினமணவிழுந்ததம்மானை."

எனவும்.

"இப்பூமிதன்னிலியலபாந்திருத்தணியில்
முப்பூவினையுமுருககேவமமானை
மூப்பூவினையுமுருகக்கேயாமாயி

னபபவருக்கஙகேயரிதலலோவமமானை
அவாககுமுகமாறுைலபபரிதோவமமானே
எனவுமே,

"அடுத்தத்திருக்காவிரிசூழணியரஙகரெபபோது
மெடுதததிருககோயிலைவிடடெழுநதிராரமமானே
எடுதததிருககோயிலைவிடடெழுநதிராராமாயின
படுககையிலேவிடநதிணடிபபட்டனரோவம்மானே
படடனரெனறனறேபருநதெடுததமமானே."
எனவும்,

"தெணடிரைசூழதிலலைசசிவகாமிததாயாாககுக
கணடமெலாருரானககருமபதுகாணமமானே
கணடமெலாருானககருமபதுவேயாமாயி
னணடாபிரானைலதனிலாடானேவமமானே
ஆடிப்புலியூரமாநதனனகாணமமானே"

எனவும வருமாறறுலறிக. இபபடி யளவறற பாககளப அளவற்ற வறபுதஙகளை விளைததிருநது சிவானந்தப பெரு வாழ்வடைந்தனா. அனறியு மிபபுலவாகள வீரசமபு எனனு மோா பிரபுகொடுநத பரிசிலைத் தமதிடதுகையாலவாஙக அதறகவா-

"பதிவீரசமபுவெனறுபாராமறகலவிக
கிதமுடையிரடடையரேயீகை—யுதவிலவலக
கைததலநதிறகொணடுகளிககாமலுமமிடது
கைததலததிறகொளளுவதேனகாண"

எனனுமிபபாவினுல் வினவினரெனறும், அதற்கிவாகள்-

"கூவராயனறியாகஙகொளவோமவலக்கைமுடி
யாவாதரினுமிடக்கைகொளவோம்—பூவுலகில
மினபணிமின்னாமதனேவீரசம்புவேயினிநா
மின்பமுகேரோமினி"

எனனுமிபபாவினல விடைதந்தனவொன்றும, அதறகவா
ரீண்டும-

என்னுடையபேருமபுகழுமிருஎசீரு
மெனனுடையவீகையுஙகண டெபபடிநம—முனனவனை
யாவனுடனமேலாயறைநதீரிரடடையரென
கூவராயனறனகுணம,

எனனுமிப பாவினல வினவினரெனறும, அதறகவர்கள
மீண்டும-

மாதாபிதாவவனேமனனுகுருதெயவமவன
ருதாவவனேதருஙகீாததிக—காநாரன
தயாகசமுததிரனறணகூவராயனற
னீகைதனைசசொலலவெளிதோ

எனனுமிப பாவினல் விடைதநதன வொனறும ஓாகதையுங
கவிகளும வழஙகுகினறன. இபபுலவாகளபாடிய கலமபகஙகள
மிகசசிறந்ததெனபதை,

"'வெணபாவிறபுகழேந்திபரணிக்குசசெயஙகொண்டா
னவிருததமென்னு, மொண்பாவுக்குயாக பனகோவையு
லாவளமடலுககொடடக்கூததன, கணபாவுகலமபகததி
றகிரட்டையாகள்வசைபாடககாளமேகம, பணபாகபபகா
சநதமபடிக்காசலாதொருவாபகரொணுதே"

எனப்பிறகாலத்தாாகூறிய செயயுளானும, இவாகள் வே
ளாண்மரபின ரல்லரெனபதையும செஙகுந்தமரபினரேயெ
னபதையும் இரட்டையாகளாகப் பிறந்தவரலலரெனபதையும,

"அத்தைமகன்குருடம்மான்மகன்முடமாகிக்கிழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முத்தரிலோதியேகம்பருலாமுனமொழிநதெவருஞ
சித்தமுவப்பத்திரிவோாசெஙகுநதசிலாககியரே"

என்னும் செஙகுநத சிலாககியாமாலேத் திருவிருந்த்தாலு
மறியலாம. இவையனைத்து மிஙஙனமாகச சிலா-

"அநநாளிறபரமனிருஙகருணையாலே
யருததியொடுமெொட்டுவிடடகுறைவினலே
யெகநாளுமழியாசசீாபெறறிறுமபூ
தெதத்னையோகாட்டியினிதிருநதாாமேலோ
ரிநநாளிறகலவிசிலகறறலோடு
மெலலாமுமவலலாாபோலிமைததுபபாடி
முன்னுளினமேலோரேயாமெனறேறுதி
மூடாவியக்ககாதைமுடிபபாதாமே."

எனனுந் தனியனுக்கிணஙகத தமதுமனம் சென்றபடிகெ
லலாம வரைவா. அவரைககணடு கேட்டால கலைமகளாா பாா
மெனபா. அநதோ! இவர்களைக கடவுள்செய்வகை அறியேம.

சிவமயம்.

தில்லைக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

அல்லைப்பொருவு மணிமிடற்றெம் மையனுறை
தில்லைக்கலம்பகத்தைச் செப்பவே—யொல்லையிலே
கற்பகமுன் சத்திவிடு கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமாலயானையருள் காப்பு.

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

சீர்கொண்ட மன்றமென்றுந் திருச்சிற்றம் பலமென்று
மோர்கொண்ட பொழிற்றில்லை யெழிற்பொன்னம்பலமென்றும்
வார்கொண்ட முலையுமையாள் வாழ்பேரம் பலமென்றும்
போர்கொண்ட கனகசபைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்

இது தரவு.

பூலோகமுதலாய புவனங்களளிப்பதுவுஞ்
சாலோகந் தருவதுநின் சரணாரவிந்தமன்றே.

பூமீது வலஞ்செய்து புகழ்ந்தேத்து மடியவர்க்குச்
சாமீப மளிப்பதுநின் முட்கமல மலரன்றே.

நீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிப்பமறையொலிப்பச்
சாரூபந் தருவதுநின் றாமரைப்பூஞ் சரணன்றே.

இவை மூன்றுந்தாழிசை.

(அதனால்) இருதனிசசொல

லமபுநீரூழகிபு மஞுசெழுந்துங்வினறும்

பாலமபுனைநுமலா புனைந்துரு

லமபடிபரவுதுஞு சென்னமறறபொருட்

இது சுரிதகம

வெண்பா.

பொருளவடிவாயநினற புனிதாகயவர்க

இருளவடிவாயநினற விறைவா—வருளவடிவ

மானவாநினுரு வாவெனறறிந்துதில்லை

வானவா நினருளவா

கட்டளைக்கலித்துறை

வாசவுனந்தி மதிகதிரவானவா மாமலரோன்.

கேசவனந்திக கணபதிவேலவன கெங்கையுமை

நேசவனந்தி யனந்தனபரவிடு நீலமிடற்

றீசனைநதிகழ தெனபுலியூரவெனறேத்துமினே. (௩)

விருத்தம்.

மினறெனறுவான மதியொனறுவேணி விடையொனறி

நதகொடியா, மனறெனறுசோதி நடமொன்றுதில்லை ம

ணிமனறின முன்றிலிடையே, பொனறென்றுமேனி யரவொ

ன்றுநீடு புலியொனறு நின்றவதனு, லெனறென்றுபேதை

தொழுவான்றுணிந்து மெழுவாண்மடந்தையிவளே. (௪)

விருத்தம்

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரஙகுகின்றா பொழுதுபுகும்

டத்திற்பாய்ந்த, தவளைக்கணடனைமறைத்துந் தாமரையினிதழ்

குவியுந தடஞ்சூழ்தில்லைக, குவளைக்கண்ணுடனைக்கண்டு மாயவ
ரூண முனகையினிற் குழவிவைதத, வவளைககணடனைககண
வனறுமுதலகுடியிருபப தருமைதானே. (௫)

விருத்தம்

அருமையாகிய பசுபதியமபலத தாடிதெனபுலியூரி
ஞரிமையாகிய காளையைககணடபி னுயிர்வருமலலாமல
கருமையாகிய கனறிழந்திருபபவள் காலஞாபகட்டினபின
னெருமைபோனபி னிவ்வுயிர் மீளுமோ வேழைமைமடவீரே

கட்டளைக்கலித்துறை

மடலூர்வதுமறுத தியானசெயதநனறி மறகநெறிநந
ரடலூரபகையெனி லாறறுககொலோமுனறி லாததசயகக
திடலூரவளவயற றெனபுலியூரதெனற றிலலைசசுறறுச
கடலூரமரககலக காகமனரேவஞசி காதலாககே.

வெண்பா

காதிலிரணடபோ கவைடோரிரணடுபே
ரேதிலராயக காணு ரிரணடுபோ—பேதைமுலை
யுனஞூரிரண்டுபோ ராககுபுலியூரருககுப
பெணணுனைப்பி ரிரணடுபோ. (அ)

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை நினையுமபொழுதொரு பிறையுஞசடைமுடியுஞ
சேருமபலபல பவனநதருவது திருவமபலமனறே
தாரமபலவனை தமாதநதையரொடு சரணம்புகவெளிதா
நீரமபலவனை நினையனபிலையெனி னீரயமபலபலவே. (௯)

விருத்தம்.

டலகோடிமலரன்றி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத
தான்வேதன, மலர்கோடியருகிருபப வொருமலராலவிண புரந
தான வசரபாணி, யுலகோடி வணஙகுதிலலை யமபலவா திரு
வடியி லொருகணசாததி, யலாகோடி புனைநதிடுமுன சககரம
பெறறுஞழி யாஙககதானே. (௧௦)

சந்தவிருத்தம்.

அரஙகசசிறசபையாா மடநதைககுபபிரியா ரலஙகறபொ
றசடையாளா, விரிஞசறகுததுயி லகூா முகுநதறகுசதுரையாம
விடஙகறருபபதியாமான, மருஙகுறறுககயலசேல கருமபுககுட
புகவே வருமபெறறிசசினவாலா, பெருஙகபபறகடனமீ னுடன
றததிககரைசோ பெருமபற்றபபுலியூரே. (௧௧)

வெண்பா

புலியூருறையும புனிதா புகுவெண
பலியூா தொறமிரக்கும பண்பா—பொலிகடலை
கலவிருககக் கடனுனெலநெஞசக
கலவி லிருககக் கடன. (௧௨)

புயவகுப்பு.

கலவினுங்கடிதாக விழுகததிரணடன
கைவிலஙகுயிரமாள வெதிரிடடுவெனற
கல்வியநதணரேவு மழுவைததிருநதன
கையிலவெளடலையோடு திகழபபொலிநதன
விலலெனும்படிமேரு கிரியைப்புரநதன
மெய்யருந்தவர்கோவை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவனைகுருடாக விழியைப்பிடுங்கின
விலலமுகைகழுநீரு நிறையக்கிடநதன
வலலியகதலைசாய வுரியைககவாநதன
வைகைமண்கரைமீது குவியசசொரிநதன
மல்குமைநதலைநாக மணியிட்டணிநதன
வையகநதருவோனை முடியைககளைநதன
செலவிநஞசிவகாமி தழுவககுழைநதன
தெயவவெணடிருநீறு துதையபபுனைநதன
தெள்ளுசெநதமிழமூவா கவியைசசுமநதன
தில்லையமபலவாணா கனகபபுயஙகளே. (கங)

கலிவிருத்தம்.

புயஙகமாலை புனைபுலியூரினன
வயஙகுமாலை மதியணிவேணியான
முயஙகமாலை முராரியைவேட்டவ
னுயஙகழாலை யுதவினனவஞசியே (கச)

கட்டளைக்கலித்துறை

வஞசமனததைச சிதம்பரததாககிய வலலமையைக்
கஞசமனததை யுயாததோனவியநதனன கைபிசைநதான
வெஞ்சமனத்தை யறிநதபினனீரினி விடடுவிடா
கொஞசமனததை யொருபாகமவைநத குணககுனறமே. (கரு)

விருத்தம்

குன்றுளோ னெனனுந்தெய்வக குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
மனறுளோர் நடனங்காணு வஞசரைக கண்டாலஞசேன
றெனறலோ டிகலுஞசேவல சிறையினு லணைத்தபேடை
யன்றிலோ வெனனுமோசைக் கஞசுமென னெஞ்சந்தானே.

கடைமடக்குவிருத்தம்.

அஞ்சுமேயுடன கானகமொன றுமே யரக்கனைபபொருங கானகமொன றுமே, கஞ்சனமாமெழு மனறவரங்கமே கை லைமாலையு மனறவரங்கமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன னுதீரததம பரசிவகங்கையே, செஞ்சமேநீ சிதமபரநதிலலையே நிததமோது சிதமபரநதிலலையே (கஎ)

விருத்தம்

தில்லைமூவாயிரவா பூசைபுரிபாதந தேவருடனேயிருவா தேடரியபாதம, வலலமாகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற காயமனை மார்பிலுதைபாதஞ, சொலலவேபரவையிடந தூது செனறபாதந தொலபுலிபதஞ்சலியுந தொணடுசெயுமபாத, ம ல்லலாமேழபிறவி தீரநடமாடு மாதிபுலியூராதிரு வமபலவா பாதம். (கஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை

அமபலவாணனை வெணமேனபுறவத தருமபுமுலலை
யமபலவாணனை யாருழலவேறக ணரிவையரா
யமபலவாணனைப பெணணுருவாக வமாநதவனை
யமபலவாணனைப போறறுரிலவாடு மவணமருஙகே.

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலாதூவிப
பெருமையுமடைகுவ ரிவரவாபதவிகள பெறுவாரே
பொருமகளசசிமகள வனமகள்புலமகள் புகழமாதா
திருமகணிலமகள ரதிமகணிதிமகள செயமாதே. (உ0)

வெண்பா

மாதரெச்சிற் றம்பலத்தை வெளவாதே னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நினறுதொழு—போதருசசித்

தாடிப்பா டித்திரியா தாதலாபோ லேதிலாபோல
வாடிப்பா டித்திரியா மல (௨௧)

அகவல்

மல்லலம்பணைசூழ் தில்லையம்பதியினில
புழுவாய்ப்பிறப்பினு பழுமானகாத்தவென
றெழுதாக்கிளவி யிருடிபகாந்து
மெழுதுமறைபகாந்த கழுமலமுனிவன
சங்கரன்புலியூர்ச சதாசிவம்ஜைதகுரு
செங்கரமழுமான சுமந்தனதெரிந்து
பண்ணுறுசொற்றமிழ்ட பதிகம்பாடி.
மண்ணுறுமாந்தாக்கு வருகதுரைத்தனவுஞ
செவிப்புலங்கதுவத தெளிந்தொழிந்தனனயான -டூத்தல
விருடிகளாகிய வீங்கிவரிருவா
திருவடிநானகுஞ்சிரத்தின மேலனவே. (௨௨)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகரங்குவித்து முப்பத்துமுக்கோடி தேவரெல்லா
ம, விரத்திலேதெண்டனிடு மம்பலவாதெனபுலியூர மதங்கியார
த, முரத்திலேகோடிரண்டுகெதுப்பிலே கோடிரண்டெனனுயி
ரைவாட்டுங், கரத்திலேவாளிரண்டு முகத்திலே யோரிரண்டு
கணைகட்டானே. (௨௩)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையாள்கனக சடையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராய்
தானவரையார்கிளவி தவறாநீ
தானவரையாணைகொளா றவறுமே. (௨௪)

விருத்தம்.

தவபுரத்தையிழந்துகொடு நரகில்வீழவர் சாலகடங்கடரா வா தகுவராவ, ரவபுரந்திலமபரததை யடைவா தில்லை யமபலத் திறறிருநடத்தை யறியாதோாகள, பவபுரததையகலவாநதபுர ததையாளவா பரமபுரத தணிவர்சிகி படைததுவாழவா, சிவபு ரந்தில்லவீறறிருபப ரெமமையாளச சிதமபரந்திற றிருநடததை தெரிசிததோரே. (௨(7))

விருத்தம்

தெரிசிக்கமுத்திதருநித்த ரத்தாசிகரபபுயததாபுலியூரி லிருவாககுநிததமிடுசிறசபைகருளிறைபொறபதத்தைமறவாமல பரிசிககமுததி வசனிககமுதநி பணிநறகுமுததி மலராலே யருசிககமுநதி பிரதககிணததில வருதறகுமுததி தருவாரே.

வெண்பா

தருத்தாவுபூருசோலைச சஙகராதில்லை
நிருததா வருகாதெனை னெஞ்சமே—
மேவமபழுதத விடைவெளிதில்லாவய
பாவமபழுதத பழம (௨௭)

கட்டளைக்கலித்துறை

பழுததுச்செததாலும் பிறநதுசெததாலுமிப பாழுடலங்
கொழுததுச்செததாலுமெலிநதுசெததாலுங்கொலைப்படினும
புழுததுச்செததாலும புதைததாலுங்காலிற புரியைக்கட்டி
யிறக்கைசெத்தாலுஞ்சிதம்பரததேசெனறிறததனன்றே (௨௮)

விருத்தம்.

கனறெனமகிழ்தொரு சிதமபரநடமபுரியு நம்பாபரனார்
குனறெனவுயாநதவா விருமபியபெருமபதி குடக்தைகடலூர்

தில்லைக்கலம்பகம்.

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பயமெறும்பி மலேமசயபு
ரனபிலபுறவமபழனம வஞ்சிகளமிஞ்சிகுடி யம்பல்நகரே.(

மடக்குவிருத்து

அம்புலிக்கொரு கட்டம்புரிந்தவ
ரம்புலிக்கொரு கட்டம்புரிந்திலா
ராழியுருச்சங்கு மாலுக்களித்தவ
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களித்திலா
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவா
வந்துசெய்ய விழியைவேட்டிலா
மானையுங்கைப்பிடி தேநடந்தனா
மானையுங்கைப்பிடித்தே நடந்திலா
பாம்புவேலைவிட மிடற்றுக்கினா
பாவையாசை விடமிடற்றுக்கிலா
பரவைகோபமுஞ் சோபமுந்தீர்த்தவர்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுந்தீர்த்திலா
செம்பொன்மாளிகை யம்பலக்கூத்தனா
தினமுமெங்கணா யம்பல தேறினா
தில்லையம்பதி வாழ்நடராசனா
திருவுளஞ்செயன் னாருயிருந்ததே. (௩௦)

விருத்தம் - களி

இரும்பெண்ணை விரும்பார்தா ரெவருளார்கட் குடிமாறு
தானவேதன, வரும்பெண்ணை யகன்றபின்னெனைனைநர
ஞான முருந்தனமாலுமாறுன, சுரும்பணைனுமதுமா
தோடுமபூமடலுஞ் சுமந்துதோன்றிக, கரும்பெண்ணை
யுடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுளானே (௩௧

கழிநெடில் விருத்தம்

கடல்விடநுகாந்த காசினிலிங்கங் காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபால் வருதிருவானைக் காவினிலப்பு லிங்கமதாம்
வடதிசையண்ணாமலையினிலெரிலிங்கமவனணியினைவழிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாகுஞ் சிதம்பரலிங்க மாசிலாகாய லிங்கமதாங்
குடதிசைதனினை மருவுகுற்றாலங் கோதறுசித்திரசபையாங்
குற்றமிலருணகிரி பழையனூர் மணற்றங்குல நவரதனமன
றெனப்பா, ரடலவிடைப்பாக னெல்லையம்பதியிலம்பலந்தாமிர
சபையாம், மாலவாயம்மதுரை வெள்ளியம்பலமா மணிதில்லை
செம்பொனம்பலமே (௩௨)

துறையடிவஞ்சித்துறை

அம்பலவாணனே, நம்பாபதத்தானே
தம்பமெனானே, வம்பாமதவேளே. (௩௩)

வெண்பா.

வேலை யிறுத்துருப்பாய வெம்பினை னம்பலவா
யாலை பெண்கருப்ப மாட்டாயே—சோலையின்ற
போதந் தரும்பியே புண்கணீர் போலெனது
போதந் தரும்பியே போம

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவாக காளாகிவேள்வி புரிந்ததக்கன்
வேதத்தைவிட்டவா வேந்தாயிருப்பா விலவேளிருந்து
மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணா மலாக்கமலப்
பாதத்தைவிட்டவ ருரூர்திரிவா பலிசருழனரே. (௩௪)

வெள்ளைவிருத்தம்

பலியூருங்கன் மனத்தார பழிநாணுரெனசெய்கேனபரவாய்வாழி
புலியூராகழிககானறபுலமபரொமெறநதனையோபுணர்வாழி [ழி
கலியூரதியுடன்செனறாகநெதிணடோவழிசிதையேலகடலேவா
வலியூருமலாககணைக கொனுயிரிலககழுபுரிநதிடேலவார்வாழி

இடைச்சியார் விருந்தம்.

வானிசசியாாவணஙகு மமபலவாஜனபுலியூா மணாவதுகமக
கோனிசசியாாதயிாபாலவிலைகூறிவிறறுவருஙகுரலைககேட்டா
றேணிசசியாகருமபுதனை யிசசியாரிவரைத தெரிசிதேதோாக
வேணிசசியாாமதவேளிாதினயககணடாலுமவரிசசியாரே. (௩௭)

கலிவிருத்தம்

இச்சையடியாாபரவு மேமசபைவாணர்
பொறசடிலாீலமணி கணடாபுலியூரா
பசசையொருபாதியுடல பாலவடிவமாஞர்
செசசைமலரேயனைய சேவடிகளாரே.

கார்காலம் விருத்தம்.

சேவணியுமணியோசைக கிடையநினறுவழு தூஙகத துல
லைமன்றிற, கோவணியுங் கொனறையெனபபசலையெழவனபா
மனங்குறியாக்காலம, பூவணிகவேளாளாபுலியரசாகொடுங்கோ
ன்மை பொறுத்தாற்போல, வாவணியுமபுரட்டாசி மாதமுநான
றனி யிருநதிஙகாறறிலேனே. (௩௯)

விருத்தம்.

ஆறறிவிடும்பொருள் குளத்திலழைப்பித்த திருக்கதையுமாரு
ராககுச், சேரறவயற்புகலூரிற் செஙகலைபொனருக்கியதுநதி
ருகதச்சொன்ஞர், நேத்திரவிளைப்புகழ்கதாரினறறிநதேன்

பொருட்டட னினைநதெலலாம, போறறுதிருவமபலவர் பொறு பபரெனைபபுகழநதெலலாம பொயமெயதானே. (௬௦)

விருந்தம்.

பொயப்பசிக்கொண டிரநதுழலும புலியூராசெஞசடைமேற பொலிநதுவாழும, மெய்பபசியிலிழுபபறிந்த நெடுமூச்சுவிடுவது போல வாடைவீச, மெய்பபசியுமருநதுயிலுநதவிாநதுபெருநத வமபுரியும விரதாபோல, வைபபசியுகாாததிகையும பிரிகதிருந துமொருவகைகா ஞறறினேனே (௬௧)

விருந்தம்.

ஆறறுநீாமலையிலவிழு மருவிநீாபூஞ சுனைநீரசமுநகூவ லூறறுநீாகுளததநீ ருததிநீாமேகததி னுளளநனனீா வேற்றுநீர்விரிசடையோனகஙகைநீரிததனைககுமேலாஙகண்டோா காறறுநீருரிவையரம பலததாமைமையாசிவ கஙகைநீரே. (௬௨)

விருத்தம்.

நீர்கழிக்குஞசடைமுடியா ரமபலவாதெனபுலியூா நியமவீதி, தோகழிககுநதிருநாளுமறநதார்தாஞ செனறிருக்குநதிசையுஙகா ணேன, கூாகழிககும வாளினுககுமிலககான புணணுறறிககொ ளவாாபோல, மாாகழிககுநதைககு மிருநதாற்றினேனமுன்பனி யைமாறறினேனே. (௬௩)

ம்வண்பா.

மாறறு யிதழியநதார் வாஙகிவநது வஞ்சிதுய ராறறு யுனைவளர்தத வாயிழையைத—தேறறுயே லஞசுகமே யஞசினு னமபலவ னைப்பிரிநதா லஞசுகமேயஞசினுளாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அஞ்சத்தனையு மயிலோனையும்பெற்ற வம்பலவ
வஞ்சத்தனையு மனத்திலெண்ணுதவா மூலப்பிரம
னெஞ்சத்தனையு மறைந்துகின்றனுக கினையெனவே
கஞ்சத்தனையுந் திருமாலையுஞ்சொலவார்சினிக்கே. (௩௫)

விருத்தம்

காசிக்குஞ்சேதுவிற்குந் தலைவா திருவம்பலவா கமலபாதம
பூசிக்குமடியவரைத்தெரிசிக்குமெனைமதனன்போரவல்லா
ஆசிக்குநிகரானவைவே கணைக்குநெனறலுக்குமுறுவாடைக்கு
மாசிக்குமபங்குனிக்கு முன்புவருமபின்பனிக்குவருந்திலேனே.

வேற்றேலிவேண்டுறை.

வருகடலில விடமுண்டார மன்னியதெனபுலியூரிற், குருகடரு
நெடுங்கொல்லிக் குன்றகா டுடையீர், முருகடருமலரக காநதள
வெறபிலே மலருகின்றமுறைமையினறி, பொருகடலினமலரவ
தொரு புதுமையெனவிணைவிழிகள பொததினீரே. (௩௭)

விருத்தம்.

பொத்திரைக்குங்கரும்பாம்புவைத்திருக்குஞ்சடைமுடியர் பு
லியூர்காட்டி, ளித்திரைக்குமிடமின்றி விழித்திருக்கத தந்தவ
ரென னிலைமையோரார, ரித்திரைக்குமபடநாகமருந்திரைக்குமி
ளவேனிற கிடமாய்வந்த, சித்திரைக்குமவைகாசி வசந்தனுக்கு
மயானினியென செயகுவேனே. (௩௮)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையாமாலயன தேடுமம்பலத்தாடு மீச
னூர், தய்யமாலவரைப்புனமிருந்தபைந்தோகையாரபிரிந்தேகி

ஞாகொலோ, கொய்யுமவாதினைக்கிளியினங்களேகோகிலங்க ளேகேகயங்களே, மையல்யானையினபிடியினங்களேமானினங் களேதேனினங்களே. (சுகூ)

விருத்தம்

தேனிகருமமடியவாகள வந்திகருமம்பலவா தில்லைநாடடி
ஞனிகருமதனக்கணைகரு நரலைகருமயலவா கணகைகருமருசேன
கூனிகருங்குமுதமல ரலர்மதிகருமுதிரவேனிற்கோடைநீங்கா
வானிகருமுடஞான வாடிகருமுயிரந்ரிபப தருமைதானே (எ0)

விருத்தம்

அருமபுதானசிலவவயவ மலாவடிவாகுங
கருமபுதேனமொழி கமுகமுஞசங்கமுங சமுததாம
விருமபுதெனபுலியூரா மாலவரையின மினஞாகது
நிரமபுதோபடங் திரைகடலஃழிதட நிதமபம (எக)

விருத்தம்.

நிதமபதடமயிலேகொள ளிடங்கடநதோமினிச்சறறு நேரஞ செனறுற, பதமபரவு மாயிரககான்மண்டபமுநதிருமதிலும பசு மபொறறேருஞ, சதமபெறுகானமணடபமுஞ சிவகங்கையுட னகனக சபையுநதில்லைச, சிதமபரமுங்கோபுரமுநதில்லைமூவா யிரவா தெருவுநதானே. (எஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரங்கள வண்டினமேசெவி கேட்டவுட
னுருகாதுவீழுந்திடும் வணடினமேபுலி யூரானபு
தருவாரெனமிக வணடினம்மேயவா சநதமு
மருவாவிடி லொரு நாளுகமானது வணடினமே. (எஙு)

ஐயந்தெளிதல்-மருட்பா

2 வண்டறைதாமரை வைகுதலாடகண்டே
பூவிருந்தொருதனிப் பிரமாயினாள்
புலிப்பூரணயக்கவள பொன்னம்பலத்தவனே

விருத்தம்

3 பொன்னொருத்தியைத் தந்தாய் தகைகண்டோங்கலையைப்பும
புனலைக்கண்டோ, வெந்நாகருதிசம்பந்த தோகைக்கண்டோவம
புலிமானினத்தைக்கண்டோ, வணங்காப்பருமாலின் கேழ்வரி
த்துமருங்கைசுத்த வைச்சங்காரும், தென்னுசை பாறப்புலியூ ரம்பல
வாகாத்தினமான ஸ்ரீவைத்தாள். ராகம் ( )

கொற்றியார்-விருத்தம்

தாவிகந்தமதிச்சடையார் நடமாடுஞ்சிதம்பரந்துதை தலந்
தேதில்லைக், கோவிந்தா திருவடிகள் சேவித்துப்படிவந்த கொற
றியாரே, மேவித்தமதியிருக்கக் கருமபுயலேயென மறைந்தீர் மே
கத்தாலே, மாவிந்தாவிலைத்திருமப மறைத்தாலினமுனுசில
நாளவாழலாமே. (ரு)

விருத்தம்.

வாழும்புலியூரெனுநாமம் வையமுழுதுயபரந்ததலா
லாழும்புனலசூழ்சீரங்கந் தாலேகளத் நமுளதாமால
வீழும்பொழுதுங்கணுறங்கி விழிக்கும்பொழுதுமாலயங்கள
சூழும்பொழுதுமறவேனயானறுசும்பொழுதுந் துதிப்பேனே.

சந்தவிருத்தம்.

துதிக்கைவீசிய மறமதவாரண முரித்தபோர்வையா முனிவாக
டேவர்க, ஒதிக்கவேவரு கனகசபாபதி யெனுமீசா

திசசடாடவி மழவிடையாமுகி லெருககுமாலிகை யிதழியை
யேபனை,வரைபபுயாசனா வளா புலியூரவரு மயிலபோலவா
ரிததமாமதிதழலலவோபினையெனககுநீரொரு தரையலவோ
வினி,யுமககுாளெரு பயலலவோதய விலையோதான்
காதிததமாமத னடிகளேயேவிட முழுபபிராணனுமறையுயி
ராயள,குறைபபிராணனு மழியுதையோதலை விதிதானோ.()

அகவல்

விதிவழிதவறிய மதியிலாவெனை
மெய்ததவம்புரியாப் பித்தனிவெனறு
மனபதையுலகத தனபாகணகைததன
ராழியமபுவியி லனைவருமபழிதத
வேழையென நிகழா தெனனையுநதாக்குறுஞ்
சூதமுமுல்லையு மசோகமுகுவளையு
மீதுயர்கஞ்சமும் வெளிப்படமலா
வெர்திறல்வாலியைத் தநதைகொன்றதுபோ
லொளித்துநினறெய்த வொண்சிலைமாரனை
முழுத்திரைகொழிககு முததவெணணகையான்
மருஙகுசூழ்கிடநத கருஙகடனகைககு
மலலலமபெருமபணைவயலசூழ்
தில்லையம்பலவர் தென்புலியூரே. (௩௪)

அம்மானைமடக்கு - கலித்தாழிசை.

தென்புலியூரமபலவர் தில்லைச்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெங்காளு மேவுஙகாணம்மானை
வெம்புலியொன்றெங்காளு மேவுமேயாமாகி
லம்பலத்தைவிட்டே யகலாதோவம்மானை
யாட்டைவிட்டுவெல்லை யகலுமோவம்மானை. (௩௦)

விருத்தம்.

மானுலாம்விழியுமையாள் கற்பலகைநீக்கி, பங்க, னூனெலாநெகமடங் கறபலகையுடையோனை யுருத்து வெனறேன், காவிலேலகடமாகெ கறபலகையுடனடிகளுங் கடவு டிலலைப், பானிலாமதிசசடையான கற்பலகையெனபர்களுங்கட் பலகைதானே.

பாண். - விருத்தம்.

கறபலகைதனிலிருநது கவியுரைத்தபுலவனூர் கருணைதமை றுற, பொறபலகைபெற்றீரே யாதலாலித்தனையும் பொறுததே னகண்டீ, றெறபலகைபோற்பசியா லெலகையாபார்றாதுசென் ரீரினுமவநதீர, பற்பலகைதனிலேற்பீர் வீணைறாயிருநதீ பா ணனேரே. (சுஉ)

வெண்பா.

பாணன றப்பொற் பலகையளித்ததிலலை
வாணனெனையாள வல்லானே—வீணனபோ
லக்கமலமுறறுமடிப் போதுதநதுமுள்ளக
கற்கமலமுறறுங கடந்து. (சுந)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடித்தானவிளங்கும் பறவையைவேட்டுவன கண்ணிவைத்துப்
பிடித்தாலெனவொரு காட்சியுண்டானது பேய்முலைப்பால்
குடித்தானமலாகொண் டருச்சித்தபோது குழகனசெய்ய
வடித்தாமரையில் விழித்தாமரைசென் றகப்பட்டதே.

விருத்தம்.

அகப்பட்டேனதிமோகவலைப்பட்டேனான்பழைய வடி யார்தம்மா, னகப்பட்டேனுயவர்க ளுபபட்டை ழெவைஅ கா

ணமிலலேன், முகப்பட்டமதயானை யுரியுடையாய்தஞ்சமென
முறையிடடாளாய், புகபபட்டேன றென்புலியூரமபலவாபொ
றியற்றேன் போற்றினேனே. (௬௫)

வதுப்பு.

பொறியாடரவினை யரைககசைததனை
புகையாரதிரிபுர நகைகதெரிததனை
புலவோரதமிழிரு செவிக்குள்வைததனை
புயமேலுமையிரு குயப்பொருபபினை
பெறவேசெறிதனை யெனககளிததிலை
பிறவாவகையெழு பிறபபறுததிலை
பிரமாவெழுதிய வெழுததழிததிலை
பெரியோரிணையடி தொழப்பணித்திலை
யறநூலவழியெனை நடததிவைத்திலை
யடியாரசனபரு விருததிவைத்திலை
யருளாரமுதினை யருததிவைததிலை
யடியேனமனதினி லுருக்கம்வைத்திலை
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை
செலதாரையிலெனை யகப்படுத்தினை
சிவகாமியையொரு புறத்தில்வைத்தனை
சிவனேசபையினி னடித்தசித்தனே. (௬௬)

விருத்தம்.

கடிப்பார்தென் புலியூரி னம்பரிடம் பிரியாமெல்
லடிப்பாவை சிறுமருங்கு லாற்றியிருந்தது பாரீர்
தொடிப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாரஞ் சுமந்துமொரு முருகனையுஞ் சுமந்ததுவே. (௬௭)

மறம்-விருத்தம்.

முருகனைக்குந் தாவேந்தன விடுதூதாவிமயவனை முதல்
விதனனை, யருகனைககுமயபல வாககாட்பட்ட மறக்குலமென
றறியான்போலும, பொருகனைக்குஞ்சிலைமாரன் பூககனைக்கும
றவாகுலபபூவைவாடக, ணிருகனைககுமிலக்கானுனெனககளொ
ருகனைக்கிவளே வெதிர்நிறபானே. (சுஅ)

விருத்தம்.

நில்லாதவெழுபிறப்புந தொலலையலலனிக்குசிவகாமவல்லி
நிலையுநதொல்லை, செலலாரும் பொழிலபுடைசூழ சிதம்பரமுந்
தொல்லை திருமூலட்டானமொடுசிவகஙகைதொலலை, சல்லாபந்
தருமகுடா கமமுநதொலலை தலபுராணமுந தொலலை சபை
யுநதொல்லை, சொலலாருநானமறையுந் தொல்லைதிலலைச் சோ
திநடமாடுவெதுந தொலலைதானே. (சுகூ)

விருத்தம் - ஊசல.

தொல்லைமறையம்பலவ ரூசலாடச்
சுரர்முனிவர் மலரயனமா லெழுதுபோற்றக்
குல்லைமகிழசண்பகமா தவிமந்தாரை
கொன்றைமலாசொரிந்தடியா குணங்கள்பாட
முல்லைமுகை நகையரும்பப் பசும்பொனனேலு
முகமதியின் மூத்தரும்ப வரம்பைமாதா
தில்லைவனம புகழவினி தாடிரூசல்
சிவகாம சுநதரியா ராடிரூசல். (எ0)

வெண்பா.

ஆழிய வெண்பிறையோ டந்தரத்தின் மேற்கொழுந்தா
யோடிய செக்காவா னொக்குமே—நீடியகோ

பங்கக்குழையான் படைமழுவான் றென்புலியூர்
சங்கக்குழையான் சடை. (எக)

துறம் - விருத்தம்.

சடைமுடிக்கும்மம்பலவர் வந்தணைவரென்றகுறி தப்பாதம்மே, கொடைமுடிக்குமபடிசொன்னைவ குறததியலலையானுமொருகுசததிசுணடாய், கடைதுடிக்கும்விழியிரண்டுமிடாதுடிககுந துடிககுமிடக் காமுநதோளும், துடிதுடிககுமிடபபுருவாதனாந துடிககுநதுடிககுமிடத தொடையுந்தானே. (எஉ)

விருத்தம்.

தொடையாடச சிறுசதங்கை துதைநதாடசசிவகணங்கடுணங்கையாட, வுடைவாளிற பசுஙகுருதிக குழம்பாடசசிறுத்தொண்ட ருவகையாட, நடையாடேபசுஙகுழவித தசைவிரும்பினாபுலியூர் நமபாபாரி, விடையாடேபுலிகருளைக் கெப்படிபாற கடவாடடவெணணினரே. (எங)

தாழிசை.

ளெண்ணினுக்கு ளடஙகிடாதவா தில்லையம்பல வாணனு
ரிவரளித்திடு மதனமோகன மிவண்மனததி லடங்குமோ
விண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது விரிதடுதழுந்திடு வெண்ணிலா
விரகினுக்கு ளடஙகிடாது விசைத்தெழுநதிடு காமநோய்
மண்ணினுக்கு ளடங்கிடா து வசந்தகால வசந்தனும்
வாசகத்தி லடஙகிடாது மடக்கைபட்ட வருததமுங்
கண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதிவள் கண்ணிலேவிழு கண்ணினீ
ரெண்ணிக்கு ளடங்கிடாதிவள் காதல்கொண்ட விலாசமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலண்டாபோற்றும் புலியூராபாம்பின் விடத்தையஞ்சி
மாலஞ்செழுந்தநா திருநீலகண்டா மணியும்பொற்றூ
நீலந்தருமணி சின்னப்படாம னிறுத்தநிலாப
பாலும்பசுந்தழை யுங்கைவிடாது பரிந்தனனே.

சித்து - விருத்தம்.

பரிசித்துகறுமலாகொண்டருச்சித்தம்பலவாபத்தனை
நனறுயத,தெரிசித்துநேசமுடனபூசித்துதிரிகினறசித்தரப்பா,
வருசித்தா தமைக்கண்டால வருசிக்குதயமபேசி வழிவிடாம,
லொருசித்தாககமுதளித்தா லொனபதிஞயிரம்பசும்பொனனு
தவலாமே. (எசு)

இன்னிசை-வெண்பா.

உதயமே ருப்பொருப்போ டொப்பர் சபைவாணர்
துதயவே நீறணிவாய் தூய்திருப்பா
கதையைமீ தேயெழுதிக கட்டிவைத தாலென்
னிதயமே சமபாத ரோடு

சப்பிரதம் - ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏடியுமபுலவனும் போலவே யூமைதனை யினனமும பேசு
விடபே - னிவுளிதனை நரியாக்கி நரியையும் பரியாகநி யிநதிரசா
லம்பணணுவேன், வாடியுடலவோவொழுக மதுரையிற்பிட்டுக்
குமண்சுமந்தையா முன்னாள் - வைகையையடைத்த படிகடலை
யுமடைத்திடுவென மண்ணுலகிலிதவித்தையோ, பாடியும்பரவி
யுந்தேடாமனமாயனும் பத்மாசனக்கடவுளும்-பனறியும்பறவை
யுந் தாளுமுண்டகப் பாதமுஞ்சடைமகுடமுந், தேடியுங்கா

ஞாத திருவுருவைமார்கழித்திருமஞ்சனத்தில யாரகுந் - தெரி
சிககவுமபணணி யனவரத நடனமுஞ் சேவிககவும் புரிவனே.

விருத்தம்.

புரி நூலபுனைவார திருநீறணிவார் புலியூரா
பரிபூரணராய மடவாருயிரே டலிதோவா
ரெரிநீறிடவே நகுவாரபகுவா யெருதேறி
வருநூபுரமா னைசையாலபலகால வருவாரே. (எகூ)

மேகவிடு தூது - விருத்தம்.

வருடிககுமழைமுகிலகாளெனதாசைக்கடல்சுவறறமனறு
ளாடுவ, குரிசிறகுநீாமொழிநதா லாவிபெறலாமெமகருந கொ
ணடலகாளோ, ரிருடிககுமபதமுசலிக்குமிடைநடுவே நடனமி
டு மிருபாதங்க, டெரிசிககலாமுமககுஞ சேவிககலாமபுலியூர்ச
சிவனைததானே (௮௦)

வஞ்சிப்பா.

சிவகஙகையுந திருமதிலு - மணிமனறமு மதிமுகமும
பவளவாயும படாசடையுந - தவளநீறுந தமருகமுஞ
சிவநதகாலுங கருமிடறும - பசநததாரும பணிமதியும
புனடரமொடு புலியதளும - குணடலமொடு குரைகழலும
கணடவன - புனபிறபபகறறினை புநிதா
வெனபிறபபறயா னெனறுகாணபதுவே. (௮௧)

சந்தவிருத்தம்

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளா
தாதகிமாலையா தாமரையாகிய தார்தாரா
மாதாபுருடயில கேகயமாமுகில் வாழ்பூவை
யோதிமமாமிவை போவதுமீள்வது மோயாவே. (௮௨)

தாழிசை.

ஓய்விதண்டையில்லைதில்லை யம்பலத்துளாவோ
ரொருவரன்பிலாமைகொண்டொருத்தரோவிதண்டைமுன்
போய்விதண்டையிட்டுமீளவ ரனைமாதடோழிமார்
புலவிதண்டையிட்டுநிற்பர் புள்ளெலாமவிதண்டைகான
வேய்விதண்டையுறவினோர்கள் வெகுவிதண்டைகண்ணிலா
வெண்ணிலாவிதண்டையூர் வீதண்டைமற்றமின்னனார்
வாய்விதண்டைநீவிபெற்ற தாய்விதண்டையில்லையல்லால்
வாரியேழுமேவிதண்டை மாரவேள்விதண்டையே (௮௩)

வெண்பா.

தண்ணார் பொழிற்றில்லைச் சங்கரனார் சீர்பிழைத்தார்
கண்ணார் யிருந்து கலந்தாலு - மெண்ணார்கொல்
வேர லுமிழ்ந்ததழல் வேள்வியன்ற கையுடம்பு
மூர லுமிழ்ந்தசுடர் மூன்று. (௮௪)

தழைகட்டளைக்கலித்துறை

மூத்தமர்ந்தில்லை யம்பலக்கூத்தர் முனிவர்விண்ணோர்
போந்தமர்ந்தர் புகழ்ப்புலியூரர் பொருப்பிறைவர்
மாத்தமர்ந்தன பாரதிலேயொற்றி வாழ்ந்தனள்கா
ணீத்தமர்ந்தழை யாவியன்றோவெகை ணேரிழைக்கே. (௮௫)

விருத்தம்.

நேராடல்புரிபரமர் புலியூர்ச்சிற்றம்பலவர் நிமலர்நாட்டில்
வாராடுகளபமுலை வடமாடவிளையாடு மடவார்கண்கள்
போராடுமெதிராடுமுறவாடும்வரிக்கயலைப்போந்துசாடுத்
தாராடுமிளைஞரைச் சண்டையிடுமணிக்குழையைச்சருவுந்து

பிச்சியார் - விருத்தம்.

சருவிச்சீராட்டுமொரு டஞ்சவன்னக்கிளியேந்தித் தவத்
தோர்காணத், தெருவிச்சீராயணிந்த கஞ்சுளியுந்திருநீறுந் தெரி
சித்தோரைப், பொருவிச்சீர்பேராசை பூண்பிச்சீர் சண்டையிடு
பூசலெல்லாம், வருவிச்சீர்மடலேற வைப்பிச்சீர்சிவன்புலியூர்
வரும்பிச்சீரே. (அஎ)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

சரணங்கண்ட திருநீலகண்டாபரி
பூரணங்கண்ட புலியூர்தொழுதெழுவா
ரீரணங்கண்டாரவா.

விருத்தம்.

அண்டர்காணநெஞ் சங்கவன்றுயிலை யத்தனேயிலை யங்கவ
ன்றுயிலை, புண்டரீகபுரந்டந்தேறிலாய பொன்னினவாயிற படி
கடந்தேறிலாய, மிண்டனுகவுங் காலங்கழிந்ததேமிகவிரங்துண
டு காலங்கழிந்ததே, தெண்டனுக வரங்கிடந்தில்லையே செம்
பொனம்பல வாகிடந்தில்லையே. (அகூ)

இடையினச்சந்தவிருத்தம்.

தில்லையர னெல்லைதிரு நெல்லைதிரு முல்லை
கல்லமொடு வில்லைவன நெல்லிவன நல்லூர
மல்லைநகா கொல்லமொடு வில்லிபுரம வல்லம
குல்லைவன கல்லநகா கொல்லிமலையாமே. (கூ0)

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆயுந்தனயரும் பெண்டிருமாயலைந் தேனடவிப்
பேயுந்தனயரும் பெண்டிருமாயிறது பேதமுண்டோ

காயுந்தலைமுறை யேழான துகட ராஜவின்ன
மோயுமபடிககிலலையோ வையனேயென னுயிரினுக்கே. (கக)

அகவல்.

உயிாத்தனளாமோ வுறவினரொலிப்பச்
செயிாத்தனளசெவிலி தேயததசிறுபறை
யஞசுககளிவிக கையவியபபி
வெஞசினககூளியை விலக்குனரொருசாா
நிததிலகருதமபை நீரெழசிவநத
கைததலககதுவாது கனறிழ்ததெனவே - யதனுல
காரியொடுகேழறவுக களியளியடபவு
காரியொடுகவிலவு நாவெழுகிலனே. (கஉ)

கழிநெடில் - வண்ணவிருத்தம்.

கல்லுங்குழையும படிமினறடருங கருதாரைக
புல்லுமபுரமுன பொடிகணடவாதென புலியூரில்
விலலுங்கழலும புயலுஙகொடுவென றிளேஞரைக
கொலலுமபடியென னெதிாநின்றதுமின கொடிமானே ! (கங)

கழிநெடில்விருத்தம்.

மாழைமாமயிலபோன் மாழைநோவிழியாண மாழைசோவ
னமுலைவெதுமபா-மாலைமாமதியான் மாலையேகொவாணமாலை
யேதவிாத்தருள்புரிவாய, சூழுமாலிகையாலசூழுமாதா
மூமாருனறையுமுணாாள-சூதுவாநறியாள் சூதமேனியினுள
சூதுநோமுலையினமீதணேவாய், வேழமாமலையே வேழவீருரியா
யவேழமாமதனை வென்றவனே - வேலையாரமுதே வேலைநோவி
ழியாாவேலையேதவிரவாழவருள்வா, யாழிமால்கடலேயாழிமா

ல்பரவு மாழிசேர்விரலுமைகணவா - வமபலத்தமுதேயம்பலத்
தடனுசு ழமபலததமராசேகரனே (சுரு)

வெண்பா.

கரத்தாறமுமிதிடிதுங கணடிறைருசிறலு
சிரததாலவணககரு செயிறு—மூனாததிடிறுந
திலலைககபபானினறு சேவிததாலுருசனன
மெலலைககப்பா னிறகுமே (சுடு)

விருத்தம்.

எலலைக்கோபுரநான்குநகொடிமுழுநகநிவழங்குமிறைவிகொ
நக, டிலலைக்கோவிநதா தொழு மமபலவாதிருநாடா செமபொ
னவேணடேந, கொலலைககோமழவிடையின் கொமுநதமடம
ணிமாபிற் குளிததபின்பு, முல்லைககோவினமடநதைமுலையா
லைக்கொடினை முழுநகுநதானே. (சுசு)

கட்டளைக்கலித்துறை

தானவிலஙகைத தழைகொணடேயதேனெனபா கானவரங
கானவிலங்கை யழிததவர்போனிறப ராதலிறு
லீனவிலஙகை விமிததாள்பவா திலலை யீசாவெறபி்ல
வானவிலங்கை வளைததெயகுவாரிநத மனனவரோ.

கலிவிருத்தம்.

மனமேறுவென் பிறபபறுக்க வல்லவருண் டெனிலடியே
னென்றுமெம பிறபபறககக கடவேனகா ணெமபெருமா
னுனறுமம பிறப்பறுததற கரிதெனிலொண புலியூரா
பினனுனமற றினவோருவகொடிககானம் பிடிபபோரோ. (சுஎ)

விருத்தம்.

ஒருவானவர் சூழ்ந்தசிற்றம்பலம் புலிப்பதஞ்சலி போற்று சிற்றம்பலம், பாருளோர்கள் பரவுசிற்றம்பலம் பரமனுடைமாடு சிற்றம்பலம், மேருலாவுசிற் றம்பலஞ்செம்பொனெழுதிமேய நற்சிற் றம்பலமெம்பிரான், சீருலாமுறை பாடுசிற்றம்பலஞ் செம்பொனம்பலந் தில்லைச்சிற்றம்பலம்.

உயிர்வருக்கமோனை - அகவல்

அம்பலக்கூத்தன் ஆரூர் மாகவன்
இடைமருதீசன் ஏகோயமலையினன்
உறையூரெந்தை ஊறணமாநகரினன்
எறும்பிமாமலையினன் ஏடகத்துறைவோன்
ஐயாறமாகத வமரர்கள்பெருமான்
ஒற்றியூரிறையோன் ஓமாம்புலியூர்ச்
சிற்றம்பலவன் சீர்பரவுதுமே. (௧௦௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்ப தென்னவென்றால் இதனடியிற்குறிக்கத புத்தகங்களை இதனடியிற் கையொப்பமிட்ட என்னிடத்திலும் சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை கோவிந்தப்பநாய்க்கன் வீதி 110-வது நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் சி. அ இரத்நசபாபதிமுதலியா ரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

		ரூ.	அ.	ப.
வீரநாராயணர்விஜயம் (திக)	...	1	0	0
ஷை (தின)	...	0	8	0
ஈட்டியெழுபது உரையுடன் (திக்)	...	0	2	0
ஷை (தின்)	...	0	1	3
செங்குந்தர்மரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளைத்தமிழ், சின்னகட்டியம், பெரியகட்டியம், ஊசலமுதவியன	...	0	2	0
செங்குந்தர்மாலை, செங்குந்தாதசாங்கம்.	.	0	0	9
சேனைததலைவா மரபுவிளககசசூருவளி	...	0	1	0
செங்குநதர்திருககைவழக்கம்	..	0	0	9
செங்குநதர்சஙகபபட்டயம	.	0	1	0
திருவொற்றியூர் செஙகுநதவிளுயகாமாலை		0	0	3
ஆததிசூடிபதவுரை	...	0	0	6
கொனறைவேநதனபதவுரை	...	0	0	9
வெற்றிவேறகைபதவுரை	...	0	1	0
வாக்குணடாம பதவுரை	...	0	1	3
நலவழிபதவுரை	..	0	1	6
நனனெறிபதவுரை	..	0	1	6
நால்வர்நானமணிமாலை	.	0	0	9
சோணசைலமாலை	.	0	1	0
குமரேசசதகம்	.	0	2	0
அறபபளீசுரசதகம	...	0	2	0
மணவாளநாராயணசதகம	...	0	2	0
தண்டலையார்சதகம்	...	0	2	0
அறபுததேவாரததிரட்டு	.	0	3	0
ஔவையாாசரிததிரம	...	0	2	0
பிரமோத்தரகாண்டம	...	1	0	0

பத்துக்கு க-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

இனி யச்சிடப்படும் புத்தகங்களாவன

காஞ்சிக்கச்சபேசமாலை

மெய் யந்தாதி

சுயம்புஉலா

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ்

இங்ஙனம்,

P C MURUGESA MUDELIAR

Secretary A M. P S.

Reading Room & Library,

Conjeevaram.

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

செகரிடெரி

ஆரியமதப்பிரவாதத்தகசபையின்

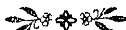
ரீடிங்ரூம & லைப்ரெரி

காஞ்சீபுரம்.

இரட்டைப்புலவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருத்தில்லைக்கலம்பகம்.

பிரமஸ்ரீ - ம-ா-ா-ஸ்ரீ

செங்கல்வராயமுதலியார் குமாரரும்

காஞசிபுரம மகாவிதவான

ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள்

மாணாக்கருமாகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

முருகேசமுதலியாரவர்களால

சென்னை.

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

இதன்விலை அணா ௨.

இந்நூலாசிரியர்சரித்திரசசுருக்கம்.

அருந்தமிழ்மாதுக் கிருந்தஸ்தானமாகிய தொண்டைநாட்டிலே ஆமிலந்துறை என்னும் க்ஷேத்திரத்திலே முற்றவமுநிராசியார் றெய்வீகமமைந்த மூதண்ணாபுலவர்களிருவர், எங்கும் புகழ்பெற்ற செங்குந்தமரபினர்கண் சிவனடிமறவாச் செலவர்களாயிருந்த அரபத்தர் சிவசரணர் என்னும் இருவர்க்கும் அரும்புதல்வர்களா யவதரித்து வளர்ந்தனர் இவ்விருபுலவர் உறவின்முறைமையில் அத்தை மக்களாகவும் அம்மான் மக்களாகவும் அமைந்தார்கள் ஆயின் இவர்களுள் ஒருவர் முடமாகவும் ஒருவர் குருடாகவுமிருந்தமையின் இவர்களுக்குள் ஒற்றுமையால் குருடரா யுள்ளவர்மேல் முடமாயுள்ளவர் ஏறிக்கொண்டு ஊரில் உலாவிவருவர் அதனாலவர்களுக்கு ஆதிகாலமுதலாக இரட்டையரென்னு நாமமே வழங்கலாயது அவ்விளம்பருவத்திலேயே இவ்விருவரின் இருமுதுகுரவர்களும் சிவபிரான்றிருவடிநீழலடைந்தமையின், அவர்களுக்குத் தாங்களியற்றவேண்டிய கடன்களைமுடித்து, அதுமுதல் சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்வானெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருள்வாக்கடைந்து, பிரதமத்திற் பூலோககைலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெற்றுவிளங்கும் புண்டரீகபுரமெனனும் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தையடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகத் தொடங்கிப் பலபாவினங்களமைத்தாய அம்மானை புயவகுப்பு மதங்கம் காலம் சம்பிரதம் கார் தவம் குறம் மறம் பாணகளி சித்து இரங்கலைக்கிளி தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுறுப்புக

களுமியைந்த கலமபகமெனனும இப்பிரபநததைதபபாடி யரங கேறறி யருளபெறறாாகள், அதன்பின மற்றொருநாள சபாநாத ரைத தரிசிககவேணடிக கோயிலுட்செலலுகையில, ஒருவன மிகவாடமபரததோடு தமககெதிரில்வர, அவனைப் புகழ்நது பாடினாாகள். அவன கலவியறிவில்லாதவனாகையால இவாக ளைச சமமானியாது இறுமாநதிருபப, அதுகணடமூடவா-

"மூடர்முனனேபாடனமொழிநதாலறிவரோ
வாடெடுத்ததெனபுலியூரமபலவா"

எனறுரைததனா அதுகேடடுணாநத குருடா-

"ஆடகபபொற- செநதிருவைபபோலணஙகைச்சிஙகாரித
னநதகனேநாயகனாால" [தெனனபய

என மறறதையுமுரைக்க, இவையெலலாஙகேட்டு அவனருகி லிருநதவோரறிஞன அவனுககிபபுலவாகளபெருமையைககூறிப பரிசிலதரசசெயய, அதுபெறறவிவாகள பினனரஙகுநின்று நீங கித திருவாமாத்தூா எனனும க்ஷேததிரததையடைநது அங கெழுநதருளிய அழகியநாதரைததுதிததுக கலமபகமபாடியரங கேறறுவதாாாகள அககாலப பிரபநததததுள்ள ஓா பாடலிற பயபையாறறிறகு மேறகரையிலுளள கோயிலெனறுகூறியிருப பதை அசசபையிலுளளோாகள கேட்டு நகைதது, இபபமபை யாறு மேறகே யோடியிருபபதை இவவிருவருள கணணிலலாா காணவிடினும கணணுளாரேனுங் காணவிலலையா? எனறு பரி கசிததாாகள். அஃதுணாநத புலவாகளிருவரும நமதுவாககில விளககுவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணாநதபிறகே இபபிர பநதத்தை யரங்கேறறி முடிப்போமென வெழுநதுபோனாாகள். அனறிரவு சிவபிரான திருவருளால் சத்தமேகங்களும ஆரவாரி தது அதிவிருஷ்டியாய்ப் பொழிந்தமையின், அசநதி முன்

ணோடியிருந்த வழியைத்தடுத்துத் தென்றிசையாயோடி வடதிசையாயத் திரும்பும்படி செய்தது. சூரியோதய மாவதற்குமுன் இவ்வாறாயினமையின் அன்றுமுதல் இப்புலவர்களருளிய "மேற்கரைக்கோயில்" என்பதே மெய்யாய்விட்டது. அதுகண்ட அத்தலத்தாரும் ஏனையரும் அதிசயமும் அச்சமுமுடையவர்களாகி, இப்புலவர்களைவணங்கி யாங்களியற்றிய அபராதத்தை மன்னித்தருள்வீர்களாகவென்று வேண்டினார்கள். உடனே திருவுளமிரங்கினவர்களாய் இவ்விருவரும் முன்னாளில் நிறுத்திய பாடலைத்தொடங்கி வாசித்து அரங்கேற்றி முடித்துச் சிவபிரான் அருள்பெற்று அங்குநின்றும் நீங்கி, "தெண்ணீர் வயற்றொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து" என ஔவைப்பிராட்டியார் அமுதவாக்கால் பாடல்பெற்றுள்ள அருந்தமிழ் நாடாகிய தொண்டைநாட்டை யடைவானெண்ணி வருகையில் இடையிலுள்ள திருவாங்கூர் என்னும் க்ஷேத்திரத்தைக்கிட்டினார்கள். அக்காலிருவர்க்கும் பசிநோய்வருத்தலால் அத்தலப் பெருமானைக்குறித்து முடவர்-

"தேங்குபுகழாங்கூர்ச்சிவனேவல்லாளியப்பர்
நாங்கள்பசித்திருக்கை ஞாயமோ-"

என்றோதினர் உடனே குருடர்-

'போங்காணுங்-கூறுசங்குடோன்முரசுகொட்டோசைய
சோறுகண்டமூளியார்சொல [ல்லாமற்

என்றோதினர். இப்படி யிருவரும் பாடியவளவில் அப்பெருமான் அருள்சுரந்து ஓர்தண்ணாவடிவாய்வந்து பொதிசோறளித்தருள, அதனை இவர்களுண்டுதெளிந்து அப்பெருமான்மீதும் ஓர் பிரபந்தம்பாடி யருள்பெற்று அங்குநின்று நீங்கித் தொண்டைநாடென்னும் உருவமைந்த பெண்ணிற்கொளியமைந்தவதனம

போலவிளங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைக்குறித்தோர் கலம்பகம்பாடியரங்கேற்றி, அத்தலம் சிறந்தவற்றினுஞ் சிறந்தனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருமயானம் திருக்காயாரோகணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனேகபேசம் கடம்பை பணாதரேசம் மணீசம் வராகேசம் சுரகரேசம் பரசுராமேசம் வீரட்டகாசம் வேதநூபுரம் உருத்திரர்கோட்டம் இந்திராலயம் சதுர்முகசங்கரம் திருமாற்பேறு திருவோத்தூர் என னும் (?) திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விளங்கலின் அத்தலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித்திருந்தனர் அக்காலையில் சிவபிரான் திருவிழாக்கட்கையில் பவனிவரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாதருலா என்னவோரற்புதப்பிரபந்தம் பாடினார்கள் அதை யரங்கேற்றுகையில் விநாயகஸ்துதியெடுத்து,

> "சாற்றியவாயிரக்கான மண்டபத்தின்சார்வாக
> வேற்றமுடனேயினிதிருந்து-போற்றும்
> விறல்விகடசக்கரவிநாயகனையேத்தும்
> திறல்விகடசக்கராயுதம்."

என்கக்கூற, அரசனும் அங்குவந்திருந்த சபையோர் யாவரும் ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசக்கரவிநாயகரும் இங்கில்லையேயென, அதற்கிவர்கள் "நாமும் அறியோம் அவனும் பொய் சொல்லான்." 'எனக்கூறி அவ்விரண்டையும் வெளிப்படுக்காலரங்கேற்றுவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச்செல்லும் வழியில், மாங்காடென்னும் ஊரின்கணுள்ள ஓர்வேளாளனுடைய பெண்ணை அவனது மாப்பிள்ளைவீட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுசெல்லும் பண்ணையாள் காட்டாந்துள்ளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கண்ணுள்வார் கண்டு வியர்த்து,

"மாஙகாட்டுவேளான்மகளைமணபகனட
போஙகாடடிற்பணணைபுணாநதானே."

எனபபாடினா. அதைக்கேட்ட பணணையாள இவர்கள்திறந தெரிநதோருகையால திடீரென ஞேடிவநது வீழ்ந்து வணஙகிப பெணணுககு நடந்துவநத விளைபபால நளிசுரமுணடாக அதனுல மேலேறி யழுதநிபபிடிககு நேரிடடதென்ருேதலும் கணணிலலாா அவனமீது கருணைபாராட்டி, மறறையாசொலலியதிற பெருமிதப்பொருள பயபபிககுமாறு "ஆஙகாணும்" எனற தனிசசொறபெயது, பினனா திருககுறளையே பிரமாணமாகவெடுதது,

"மக்கணமெயதீணடலுடறினபமறறவா
சொறகேட்டலினபஞசெவிககு."

எனப பாடிமுடித்துக காவிநதணடலமெனனும ஊரையடைநது அஙகு தனிகனுயுளள ஓமளநாதனெனனும் வேளாளனிடஞ் சென்ருாகள. அவனிவாகளைககாணடலும பெருமபுலவாகளெனறறிநதிருநதும தனசைசுவரிய கருவததினுல சற்றுமதியாஞகிப பலவாறுவைது வெளியிறறுாதத, அவனணடைவீட்டுககாரனும அவனினததனும அவனது கம்பந்தம் பாாபபவனுமாகிய ஒருவனும சறறு மதியாதுசீற, இப்புலவர்கள் மனமவருந்தி வீதிக்கணவநது இவருளொருவா-

"ஒருகாவித்தணடலம்வாழோமளநாதனவீ
டிருநாலுமபறறியெரிக."

என்ருேதினா. அதுகேட்ட மறறெருருவா,

"அருகாருங்-கமபத்தான்வீடுஙகலசதெரிகமறறிவாகள்
சமபத்தெல்லாமொழியததான்."

எனவோதி அப்பாற்செனறுாாகள். உடனே யவ்விருவா வீ டூ தற்செயலாய்த தீபபற்றிச சகலசெல்வத்தோடு மழிநதன. அவணின றபபாறசெனற புலவாகள பாணடியதேசததினை நோக்கித் திருநெலவேலிககுச சென்றாாகள். அஙகே மூங்கிற காடுநெருஙகி மேலேதழைநதடர்ந்து வழியுங் குறுகியிருக்கினற விடததே தினநதோறும் பாறகுடஙகொண்டு செலலும் ஓரி டையன அடியிற சிவலிஙகமிருப்ப தறியாதுசெலல, அஙகு வரும்போதெலலாம பாறகுடமிடறிப் பாலபிடேகமாதலைப பறறி ஒருநாள் அவ்விடையன கோபஙகொணடு கோடரியால வெட்டத்துணிய, அதை முடவராகிய புலவாகண்டு-

"வேயீனறமுததாதமைவெட்டி ஞனேரிடையன்
றுயீனறமேனிதயஙகவே"

எனப்பாட, அதைககேட்ட குருடராகிய புலவா-

"நேயாகே-ளைத்தனைநாளெனறேயிடறுவானபாறகுடத
யததனையுமவேணடுமவாககு" [தை

எனப் பாடிமுடித்துச சென்றாாகள். இதனை யவ்வூரின்கணு ள்ளா ரறிதலும இவாகள வாக்குவிசேடததால அவாகளுக குச சிவபுணணியததிற சிநதைசெலல, அககா லரசாண்டிரு ந்த பாணடியராசனைககொணடு அச்சிவலிஙகப பெருமா னுக்கோா ஆலயம்புதுககி நிததிய நைமித்தியஙகள் நடத்தி வருவதானாாகள. அபபாலிபபுலவாகள் திருவாலவாயெனனும மதுரைமாநகரமடைநது சோமசுநதரக்கடவுளைத் தரிசிக்கக் கருதிப் பொற்றாமரைததடத்துட் சென்று, முடவர் மேற்படித துறையிலிருக்கக குருடா கீழபபடிததுறையிலிருநது தங்கள வஸ்திரத்தைத துவைப்பதாயினா.அககாலவ்வஸதிரம அலசியெ டுத்துச் சோத்துப் பிழியுஞ்சமயததில் தற்செயலாய் அவர்கை யினின்று நழுவி நீரில்விழுந தமிழ, அதுகண்ட முடவா-

தப்பினனம்மையதுதபபாதோ"

என்றோதிப் பரிகசித்தனா. அதுகேட்ட குருடர் வெட்கி

"அபபடியே-யானுலுஙகாதையதினுமோராயிரங்கண்
போனனமயிர போச்சுபபோ."

எனறோதி மீணடனா. அபபோது மூடவா சறறுவருந்தி,

"கீணாயிரமுடையகதையேயானுலுங
தணாோகுளிரையுடனறுகாதோ."

எனக்கூறினா அதுகேட்ட குருடர்-

"எணணதீ-ரிககலிஙகம்போனுலெனனேகலிங்கமாமது
சொககலிஙகமுணடேதுணை" [ரைச

என்றுகூறி யுட்காாநதனா உடனே யசசொக்கலிஙகப பெரு மானுடைய கிருபையால நீரிலமிழநத கநதைவஸதிரம் நூதன வஸ்திரமாகி யெழுமபிக கரையினகணேதுஙகியிருக்க, அதுக ண்ட மூடவா குருடராலதனைக கொணாநதுவரசசெயதுலர்த தி யுமெதிககொணடு இருவருந் தஙகள நிததியநியதிகளேமுடித துச் சோமசுநதரக்கடவுளேத் தரிசிததது மீணடவாகளாய் ஓாநா ள பாண்டியராஜன சமூகஞ்செலல,அவனிவாகளேககாணடலுங தக்கபரிசிலதர வெதுதனிகக, அதுகணட ஓ தூாமநதிரி அதைத தடுக்க,உடனே யிவாகளுள கண்ணுள்ளவாகண்டு கோபித்து-

"புராதனமானதமிழ்ப்புலவாயிந்தப்புனகுரங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவாநததெனனே."

எனறு பாட, அதுகேட்ட கண்ணிலலார் காரணமறிந்துகொ ண்டு.

"வகைகேட்டிலேயோ
கராதலமவெனறசமிழ்மாறனையுந்தன்றம்பியையு
மிராகவனெனறுமிலககுவனெனறுமிருநததுவே."

எனப பாடிமுடிகக, இவையெலலா முணாந்த பாணடியன புலவர்கள் மகிழுமபடி பரிசிலகொடுத் தனுபபினன. அவன பரிசிலாககொடுதத பொருளையும தமதுணைவுக் காகவேண டுவனவறறையும ஒருவஸதிரததில முடிநதுகொணடு வழி நடககையில, மலசிசாககததிறகாக அமமூட்டையை ஓா பிள ளையாாகோயிலில வைததுசசெனறு கழிததுச செளசமுடிதது மீணடு அமமூட்டையை யெடுககபபோயினா அபபொதமமூ டடை யவிழாதிருநததனறி அதில முடிநதுவைததிருநத பொ ருளமாததிர மிலலாமறபோனமையால அஙகெழுநதருளியுளள விநாயகக கடவுளைநோககி ஒருவா,

"தமபியோபெணடிருடிநாயாருடனபிற
வமபனெசெயதிருடுமோமாயன"

எனறு கூறினா. உடனே மறறொருவா-

"நமபியவிம-மூததவனேநமபானமுடிசசவிழபபோனெ
கோததிரததுககுளளகுணம" [னசெயலாங

எனறேறுதி யதனைமுடிநது தலையினகீழவைததுககொண்டு இருவரு மஙஙனே சிலநேரம சயனிததிருநது, பினனரெழுநது செலல அமமூட்டையை யெடுததனா. அபபோதது முன்னிரு நத பாரததினும பதினமடங கதிகமாயிருததலைக்கணடு விய நது முடியவிழ்ததுபபாாக்க, அததுள முன்னா காணுமற்போ னபொருள் விசேடமாயிருக்கக்கண்டு மகிழ்நது சிலநாளஙஙன மிருந்து அதன்பினொருநாள் அந்தநாட்டிலேயே கொடையாளி யாகிய திருவேஙகடமெனபவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங

இச் சம்மானம்பண்ணப்போந் தருணத்தில் அவன்றமயனாகிய கண்ணுக்கினியானென்பவன் றடுக்க அதுகண்ட முடவர் சினந்து-

"தேன்பொழியும் வாயான் றிருவேங்கடத்துடனே
யேன்பிறந்தான் கண்ணுக்கினியான்காண்,"

என்றுரைத்த, அதுகேட்ட குருடர் விடயமின்னதென் றறிந்து கொண்டவராய்-

"யான்சொல்லக்கேள்- ஸ்ரீதேவியார்பிறந்துசெய்யதிருப்பாற்க
மூதேவியேன்பிறந்தாண்முன்" [டலுள

என்றுரைத்துமுடித்தனர், இளையானதுகேட்டு வருந்தி யுடன்சென்று சமாதானங்கூறிக்கந்து பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொண்டு நடுநாட்டைநோக்கிச் சென்றனர் அங்கே திருவண்ணாமலையில் சாத்தேய மத சித்தாந்தியான சம்பந்தாண்டானென்பவன் தன்றலைமுண்டிதமாகச் சௌளமடலணிக்கொள்ளும் சமயத்தில் இவர்க ளவன்பாற்செல்ல, அவனிவர்களைக் கண்டு பெரும்புலவர்களென்றறிந்திருந்தும் தனது வித்தியாகர்வத்தினால் மரியாதைசெய்யாமல் ஓர் வெண்பா மன்னனென்றெடுத்து மனுக்கென்றுமுடிக்க வல்லீரோவென்றனன் அதுகேட்டவர்கள் நகைத்து ஒருவர்-

"மன்னுதிருவண்ணாமலைச்சம்பந்தாண்டார்குப்
பன்னுதலைச்சவரம்பண்ணுவதேன்"

என்றுகூறினர் உடனே மற்றொருவர்.

"மின்னி-னிளைத்தவிடைமாதரிவண்குடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு"

என்றுகூற, அதுகேட்ட சம்பந்தாண்டான் காவமடங்கினனாய்த் தக்கபரிசில்கொடுத்து வாழ்த்திப்ப, அதுபெற்ற புலவர்கள் மீண்டு அண்ணாமலைநாதரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள். அத்தேயத்தி லிவர்கள திருசசெஙகுனறாரினக ணெழுந்தருளிய ஆாததஞரீஸ்வரரைத தரிசிக்கக் கடைமாாக்கமாய்ச செல்லுகையில, அவ வீதியி லிவாகளை யிடிததுக்கொண்டு சென்ற கொஙகுவேளாளர்களுடைய பெணடிாகளைககண்டு ஒருவா-

"செஙகுன றாாவேளாண்சிறுமியரெல்லாங்கொழுததே
னஙகாடிக்கணவநதலேகின றா

எனறுகூற, மறறொருவா-

"தஙகொழுநா-போதாமளவுநன்செய்புனசெயககுழைதது
மேதாவிடிபபவா றறே." [றஙகு

என்றுகூறினா. இபபாவிவாகள சிவதரிசனஞ் செயது கொணடு அசசோாநாடடிலிருகக மனமினறிச சோழநாடு செலலக்கருதித திருமபுகையில மலேயு மலேசசாாலுமாகிய கடு வழியிறசெனறு வருநதுஙகால, ஒருவர்-

"குனறுஙகுழியுங்குறுகிவழிநடபப
தெனறுவிடியுமெமகஙெகஙகோவே,"

எனறனா. அதுகேடட மறறொருவரு மனஞ்சலிநது,

"ஒனறுங்-கொடாதானேககோவெனறுஙகாவெனறுஙகூறி
விடாதோநமககிவவிடி"

எனறுகூறிநடகக இருவரும சோழநாடு குறுகி வழியில தம மைபபோன றருள்பெறறு ஆசுகவிப பெருமாளாகிய காளமேகபபுலவரைக்கணடு தமமுடனழைததுககொணடு கமலாலயமென்னும திருவாரூரையடைநது, தேவாசரியனைவணஙகிப புற்றிடஙகொண்ட வனமீகநாதரையும் வீதிவிடஙகப பெருமானையும சாவலோக நாயகியாராகிய பிராட்டியாரையுந தரிசிதது, மேலிருக்கும் புலவர்-

“நாணென்றுனஞ்சிருக்குநறசாபஙகறசாபம
பாணநதான ”

எனபபாடி அவ்வடியைமுடிகக நாவெழாதிருககினறூா கால அருகிலிருநத காளமேகபபுலவா-

“மனடினறபாணமே ”

எனககூறினா அதுகேடடுக கீழிருநத புலவா-

“ தாணுவே-சீராஞாமேவுஞசிவனேநீயெபபடியோ
நோராபுரமெரிததநோ ”

எனப பாடிமுடிகக இருவருந திருவருளபெறறு அயஙமேன யிருககையில, நாஙகள பாடவெடுதத பாடலுக கியைய ஓா வாககியமெடுததுககொடுதத காளமேகபபுலவா றிறததை மெசசி,

“விணடினறகோததிவிளைகாளமேகமே
மணடினறபாணமெனறவாயினிககக-கணடொனறு
பாகொடுததனசீனியிடுமபாககியமபெறறேமிலலையே
யாகெடுவோமுககிஙகெனனும “

எனறு கூறிஞாகள- அதுகேட்ட காளமேகபபுலவா மகிழநது நமமை யிவாகளதுதிகக நாம வறிதேயிருததல மாபலலவெனறுகருதி,

“ பூணடாணமுறையிறபுவியுஞூநதாதனமகனு
மாண்டானமகனுமபோனறுனவுமக—கீண்டெடுததான
வாயககாதயிற்குலததீாவானமுதுமுஙகணமொழிக
கேயக்காதேலெனமொழிக்கிஙகென.”

எனறுகூறித்துதித்து அவர்களிடத்தினின்றும விடைபெற்று அசிதில நீங்கினா. பினனரிப் புலவாகளிருவரும் பலநாளஙகிரு

ந்து காளமேகப்புலவரை மீண்டுங் காணவேண்டுமென்னும் விருப்பால் அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவானைக்காவுக் குவர, அப்போது தெய்வகதியால் அப்புலவர் தேகவியோக மெய்தி அவரது திருமேனி மயானத்தில் வேகக்கண்டு இவ் விருபுலவர்களுமாகத் துக்கித்து,

"ஆசுகவி யாலகில வுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க் காளமேகமே - பூசுரா
விண்கொண்ட செந்தணலாய் வேகுதே ஐயையோ
மண்டின்றுபாணமென்றவாய்."

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மற்றத் தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு மீளவும் முன்விட்டுவந்த தொண்டைநாட்டை நோக்கி நடந்துவருங் காலையில், காஞ்சிமாநகரத்தில் அரசாண்டிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓர்நாள் யாதுகருதியோ யாகஞ் செய்தற்கெண்ணிப் பூமியைத் திருத்துகையில் மண்மேடா யிருந்தது கரைந்து ஆயிரக்கான்மண்டபமும் விகடசக்கரவிநாயகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழ்ந்து பரவசனாய் இவ்விருபுலவர்களையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து அவர்கட்குவந்தனைவழிபாடுபுரிந்து, "ஓ! தெய்வீகப்புலவர்களே! தாங்க ளுலாவிற் குறித்தபடியே நிகழ்ந்தன ஆதியற்புதமே! தங்களுலாவுந் தெய்வீகவுலாவே தங்கள்வாக்கும் தெய்வீக வாக்கே. எனப்புகழ்ந்து அரங்கேற்றுதல் செய்வித்துப் புலவர்களுக்குக் கனகமழைசொரிந்து சந்தோஷப்படுத்தினன். அன்றுமுதல் அவ்வுலாவிற்குத் தெய்வீகவுலாவென்று பெயராயிற்று இவ்வாறிப்புலவர்கள் சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு நடுநாடு தொண்டைநாடு முதலிய எல்லாநாட்டினுமுள்ள சிவாலயமாகிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில் கைலயங்கிரிக் கிருப்பிடமாகிய வடநாட்டையடைந்து; அதுகாறுங்

தாங்கள் ஆங்காங்கு தரிசித்த சிவமூர்த்தி விண்மூர்த்தி முத லியவைகளில் சுயம்புமூர்த்திகளைக்குறித்து "சுயம்புலா" என்னுமோர் பிரபந்தம்பாடி, மீண்டும் மூர்த்திகளைக்குறித்து "அம்மானை" என்னுமோர் பிரபந்தம் பாடத்தொடங்கி, அவ்வம்மானையென்னும் பிரபந்தத்தில் ஒருவரோரு தலத்தேவதையின் திருவிளையாடல் அடியிற்காட்டுமோரிரியாய இன்னதென்றோரடியால் குறிப்பிக்க, மற்றொருவரந்தற பிரசினைய கற்பித்து வேறோரடியால் வினவ, அதற்குக் கலைமகளார் விஞ்ஞதாரத்தமாகத் தனியடியால் விடைதர, இப்படி யமைக்கப்பாடல்களை "மூவரம்மானை"யெனவழங்குமாறு திருவாய்மலர்ந்தனர் அவை வருமாறு-

"சித்தம்பூரவாரூருஞ்சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறுவீங்கினாரம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறுவீங்கினரேயாமாயி
னித்தரையின்மீதவருக்கேர்ச்சனேறுவமம்மானை
இரவுபகலகுட்டுணிக்கியகேசசுவணடோவம்மானை."

எனவும்,

"ஆதாரமாங்குடந்தையாதிகும்பேசுரனா
கோதாடுமென மதனைக்கொன்றெரித்தாரம்மானை
கோதாடுமென மதனைக்கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்களபழிவாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுனவாயின்மணவிழுந்ததம்மானை."

எனவும்.

"இப்பூமிதனனிலிபலபாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிலையுமுருகருகவேவம்மானை
முப்பூவினையுமுருகருகேயாமா

னப்பவருக்கஙகேயரிதல்லோவமமானே
அவாக்குமுகமாறுஞலப்பரிதோவமமானே ”

எனவும்,

“அடுததிருககாவிரிசூழணியரஙகரெப்போது
மெடுததிருககோயிலைவிட்டெழுநதிராரமமானே
எடுததிருககோயிலைவிடடெழுநதிராராமாயின
படுக்கையிலேவிடாநீணடிபபடடனரோவமமானே
படடனரெனறனருபருசதெடுததமமானே ”

எனவும,

“தெணடிரைசூழதிலலைசசிவகாமிததாயார்ககுக
கணடமெலாஞான ககருமபதுகாணமமானே
கணடமெலாஞான ககருமபதுவேயாமாயி
னணடாபிராஞலைதனிலாடாரோவமமானே
ஆடிபபுலியூரமாநதனனகாணமமானே ”

எனவும் வருமாறருலறிக. இபபடி யளவறற பாககளபாடி அளவறற வறபுதஙகளை விளைத்திருநது சிவானந்தப பெரு வாழவடைநதனா. அனறியு மிபபுலவாகள வீரசமபு என்னு மோா பிரபுகொடுதத பரிசிலைத தமகிடதுகையாலவாஙக, அதறகவா-

‘பதிவீரசம்புவெனறுபாராமறகலவிக்
கிதமுடையிரடடையரேயீகை—யுதவிலவலக
கைதததலத்திறகொணடுகளிககாமலுமமிடறு
கைத்தலததிறகொளளுவதேனகாண”

எனனுமிபபாவிஞல விஞவினரெனறும, அதற்கிவாகள்-

“கூவராயனறியாகஙகொள்வோமவலக்கைமுடி
யாவாதரினுமிட ககைகொளவோம—பூவுலகில
மினபணிமினஞாமதனேவீரசமபுவேயினிநா
மின்பமுநேரோமினி”

என்னுமிபபாவினுல விடைதநதனனென்றும், அதற்கவா மீண்டும-

என்னுடையபெருமபுகழுமிருஞசீரு
மெனனுடையவீகையுஙகண்டெபபடிநம—முன்னவனை
யாவலுடனமேலாயறைநதீரிரட்டையரென
கூவராயனறனகுணம.

எனனுமிப பாவினுல வினவினரெனறும், அதற்கவர்கள மீண்டும-

மாதாபிதாவவனேமனனுகுருதெய்வமவன
ருதாவவனேதருஙகீரத்திக—காதரான
தயாகசமுததிரனறண்கூவராயனற
னீகைதனைசசொலலவெளிதோ.

எனனுமிப பாவினுல் விடைதநதன ரெனறும ஓரகதையுங கவிகளும வழஙகுகினறன. இபபுலவாகள்பாடிய கலமபகஙகள மிகச்சிறந்ததெனபதை,

“‘வெணபாவிறபுகழேந்திபரணிக்குச்செயஙகொண்டா
னவிருத்தமெனனு, மொணபாவுககுயாகமபன்கோவையு
லாவளமடலுக்கொட்டக்கூத்தன, கணபாவுகலம்பகத்தி
றகிரட்டையாகள்வசைபாடக்காளமேகம, பணபாகபபகர்
சநதமபடிக்காசலாதொருவாபகரொணுதே.”

எனபபிறகாலத்தார்கூறிய செய்யுளானும், இவர்கள் வேளாண்மரபின ரல்லரெனபதையும் செஙகுந்தமரபினரேயெனபதையும் இரட்டையர்களாகப் பிறந்தவரல்லரெனபதையும்,

“அத்தைமகன்குருடம்மான்மகன்முடமாகிக்கீழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முததரிலோதியேகம்பருலாமுனமொழிநதெவருஞ
சிததமுவபபததிரிவோசெஙகுந்தசிலாககியரே.”

என்னும் செஙகுநத சிலாக்கியமாலைத் திருவிருத்ததது லு மறியலாம். இவையனைதது மிஙஙனமாகச் சிலா-

“அஙஙாளிற்பரமனிருஙகருணையாலே
யருத்தியொடுஙதொட்டுவிடடகுறைவினுலே
யெக்காளுமழியாசசீர்பெறறிறுமபூ
தெததனையோகாட்டியினிதிருநதாரமேலோ
ரிஙஙாளிறகல்விசிலகறறலோடு
மெலலாமும்வலலார்போலிமைததுப்பாடி
முன்னுளின்மேலோரேயாமென்றோதி
மூடாவியக்கக்காதைமுடிப்பாதாமே.”

என்னுங் தனியனுககிணஙகத தமதமனம் சென்றபடிக்கெல்லாம் வரைவா. அவரைக்கணடு கேடடால கலைமகளார பார மெனபர். அந்தோ! இவாகளைக் கடவுள்செய்வகை அறியேம

சிவமயம்.

தில்லைக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

அல்லைபபொருவு மணிமிடற்றெம் மையனுறை
திலலைககலமபகததைச செபபவே—யொலலையிலே
கறபகமுன சததிவிடுங கநதனுககு முனபிறநத
கறபகமாலயானையருள் காப்பு,

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

சீரகொணட மன்றமெனறுந் திருச்சிறறம் பலமெனறு
மோகொனட பொழிற்றில்லை யெழிறபொனனமபலமெனறுய
வாாகொணட முலையுமையாள வாழபேரம பலமெனறும்
போகொண்ட கனகசபைப் பெருமபறறப புலியூரோய

இது தரவு.

பூலோகமுதலாய புவனஙகளளிபபதுவுஞ்
சாலோகந தருவதுநின சரணார விநதமனறே.
பூமீது வலஞ்செய்து புகழநதோது மடியவாக்குஞ்
சாமீப மளிபபதுநின ருட்கமல மலரனறே,
நீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிபபமறையொலிப்பச்
சாருபந தருவதுநின் ருமரைப்பூஞ் சரணன்றே,

இவை மூன்றுந்தாழிசை

(அதனால) இதுதனிசசொல

அலமபுநீாமூழகியு மஞுசெழுததுநவினறும்
பொலம்புனைநறுமலா புனைநதுஞ
சிலம்படிபரவுதுஞ செனனமறறபொருடடே (௧)

இது சரிதகம.

வெண்பா.

பொருளவடிவாயநினற புனிதாகயவர்க
கிருளவடிவாயநினற விறைவா—வருளவடிவ
மானவாநினறு ளவாவெனறறிநதுதிலலை
வானவா நினறுளவா (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை

வாசவனநதி மதிகதிரவானவா மாமலரோன
கேசவனநதிக கணபதிவேலவன கஙகையுமை
நேசவனநதி யனநதனபரவிடு நீலமிடற்
றீசவனநதிகழ் தெனபுலியூரவென றேத்துமினே. (௩)

விருத்தம்.

மினனொனறுவான மதியொனறுவேணி விடையொனறி
ருநதகொடியாா, மனனொன்றுசோதி நடமொன்றுதில்லை ம
ணிமனறின் முன்றிலிடையே, பொனனொனறமேனி யரவொ
னறுநீடு புலியொனறு நினறவதனை, லெனனொன்றுபேதை
தொழுவான்றுணிநது மெழுவாணமடநதையிவளே. (௪)

விருத்தம்.

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரஙகுகின்றா பொழுதுபுகுமி
த்திற்பாய்ந்த, தவளைக்கண்டனைமறைத்துந் தாமரையினிதழ்

தில்லைக்கலம்பகம்.

குவியுந தடஞ்சூழ்தில்லைக, குவளைக்கண்டனைக்கணடு மாயவ
ஞண் முனைகையினிற் குழவிவைதத, வவளைககணடனைககணட
வன்றுமுதலகுடியிருபப தருமைதானே. (௫)

விருத்தம்.

அருமையாகிய பசுபதியமபலத தாடிதெனபுலியூரி
ஞரிமையாகிய காளையைககணடபி னுயிாவருமலலாமல
கருமையாகிய கனறிழுநதிருப்பவள காலஞாபகட்டின்பின்
னெருமைபோனபி னிவளுயிாமீளுமோ வேழைமைமடவீரே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை

மடலூர்வதுமறுத தியானசெயதநனறி மறநதொழிநதீ
ரடலூர்பகையெனி லாறறுங்கொலோமுனறி லாததுசஙகந
திடலூாவளவயற றெனபுலியூாதெனற றிலலைசசுறறுக
கடலூாமரககலக காகமன்றோவஞசி காதலாககே. (௭)

வெண்பா

காதிலிரணடுபோ கண்டோரிரணடுபே
ரேதிலராயக் காணு ரிரணடுபேர்—பேதைமுலை
யுணணுரிரணடுபே ரோநகுபுலியூரருககுப்
பெணணனைபே ரிரவைடு ேபா.

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை நினையும்பொழுதொரு பிறையுஞசடைமுடியுஞ
சேருமபலபல பவனாநதருவது திருவமபலமன்றோ
தாரம்பலவனை தமாதநதையரொடு சரணம்புகவெளிதா
நீரம்பலவனை நினையன்பிலையெனி னிரயம்பலபலவே. (௮)

விருத்தம்.

பலகோடிமலரன்றி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத் தான்வேதன, மலர்கோடியருகிருபப வொருமலரால்விண் புரந தான வச்ரபாணி, யுலகோடி மணஙகுதில்லை யமபலவாதிரு வடியி லொருகணசாததி, யலாகோடிபுனைநதிடுமுன சககரம் பெறறுனுழி யரஙகததானே. (௧0)

சந்தவிருத்தம்.

அரஙகசசிற்சபையாா மடநதைககுப்பிரியா ரலஙகற்பொ றசடையாளா, விரிஞச றருத்துயிலகூா முகுநதற்குததுரையாம விடஙகறருபபதியாமான, மருஙகுமறுககயலசேல கருமபுக்குட புகவே வருமபெறறிசசினவாளை, பெருஙகபபறகடனமீ னுடன் றத்திக்கரைசோ பெரும்பறறபபுலியூரே. (௧௧)

வெண்பா

புலியூருறையும புனிதா புகுவெண்
பலியூா தொறுமிரக்கும் பண்பா—பொலிகயிலைக
கலலிவிருககக் கடனுறு லெந[illegible]நஞசக
கல்வி லிருககக் கடன். (௧௨)

புயவகுப்பு.

கல்லினுங்கடிதாக விறுகத்திரண்டன
கைவிலஙகுயிாமாள வெதிரிட்டுவெனறன
கலவியகதணரேவு மழுவைத்திருநதன
கைகயிலவெண்டலையோடு திகழபபொலிநதன

வில்லெனும்படிமேரு கிரியைபபுரநதன
மெய்யருந்தவர்கோலை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவனைக்குருடாக விழியைப்பிடுங்கின
விலலமுங்கழுநீரு நிறையக்கிடந்தன
வல்லியக்தலைசாய வுரியைக்கவர்ந்தன
வைகைமண்கரைமீது குவியச்சொரிந்தன
மல்குமைந்தலைநாக மணியிட்டணிந்தன
வையகந்தருவோனை முடியைக்களைந்தன
செலவிநஞ்சிவகாமி தழுவக்குழைந்தன
தெய்வவெண்டிருநீறு துதையப்புனைந்தன
தெள்ளுசெந்தமிழமூவா கவியைச்சுமந்தன
திலலையம்பலவாணா கனகப்புயங்களே.

கலிவிருத்தம்.

புயங்கமாலை புனைபுலியூரினன்
வயங்கமாலை மதியணிவேணியான்
முயங்கமாலை முராரியைவேட்டவ
னுயங்கமாலை யுதவினனவஞ்சியே. (கச)

கட்டளைக்கலித்துறை

வஞ்சமனத்தைச் சிதம்பரத்தாக்கிய வல்லமையைக்
கஞ்சமனத்தை யுயாதரோனவியந்தனன கைபிசைந்தான
வெஞ்சமனத்தை யறிந்தபினனீரினி விடடுவிடா
கொஞ்சமனத்தை யொருபாகமவைத்த குணக்குன்றமே. (கரு)

விருத்தம்.

குன்றுளோ னெனனுந்தெய்வக் குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
மனறுளோர் நடனங்காணு வஞ்சரைக் கண்டாலஞ்சேன
றெனறலோ டிகலுஞ்சேவல சிறையினு லணைத்தபேடை
யன்றிலோ வெனனுமோசைக் கஞ்சுமென னெஞ்சந்தானே.

கடைமடக்குவிருத்தம்.

அஞ்சுமேயுடன் கானகமொன்றுமே யரக்கனைப்பொருங் கானகமொன்றுமே, கஞ்சன்மாருழு மன்றவராகமே கை லைமர்லையு மன்றவராகமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன் னுதீர்த்தம் பரசிவகங்கையே, நெஞ்சமேநீ சிதமபரந்தில்லையே நிதநமோது சிதமபரந்தில்லையே. (கஎ)

விருத்தம்.

தில்லைமூவாயிரவா பூசைபுரிபாதந் தேவருடனேயிருவா தேடரியபாதம, வலலமாகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற காயமனை மார்பிலுதைபாதஞ, சொல்லவேபரவையிடந் தூது சென்றபாதந் தொலபுலிபதஞ்சலியுந தொணடுசெயும்பாத, ம ல்லலாமேழ்பிறவி தீரநடமாடு மாதிபுலியூராதிரு •வம்பலவர் பாதம். (கஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்பலவாணனை வென்றேனபுறவத தரும்புமுல்லை
யம்பலவாணனை யாருழல்வேற்க ணரிவையரா
யமபலவாணனைப பெணணுருவா வமாநதவனை
யமபலவாணனைப பேரறருரில்லா மவணமருநகே. (கக)

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலாதூவிப்
பெருமையுமடைகுவ ரவரவாபதவிகள் பெறுவாரே
பொருமகள்சசிமகள் வனமகள்புலமகள் புகழ்மாதா
திருமகணிலமகள ரதிமகணிதிமகள் செயமாதே. (உo)

வெண்பா

மாதரெச்சிற் றம்பலத்தை வௌவாதே கன்னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நின்றுதொழு—போதருச்சித்

தாடிப்பா டித்திரியா தாதுலாபோ லேதிலாபோல
வாடிப்பா டித்திரியா மல். (உக)

அகவல்.

மல்லலம்பணைசூழ் தில்லையம்பதியினில
புழுவாய்ப்பிறப்பினு மழுமான்கரத்தவென
றெழுநாககிளவி யிருடிபகர்ந்தது
மெழுதுமறைபகாநத கழுமலமுனிவன
சங்கரனபுலியூரச் சதாசிவமனைத்துரு
செங்கரமழுமான் சுமநதனதெரிநது
பண்ணுறுசொற்றமிழ்ப பதிகமபாடி
மண்ணுறுமாநதாகரு வகுததுரைததனவுஞ்
செவிபபுலஙகதுவத தெளிநதொழிநதனனயான - அதனு
லிருடிகளாகிய வீஙகிவரிருவர்
திருவடிநானகுஞ் சிரத்தின்மேலனவே. (உஉ)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகாஙகுவித்து முப்பத்துமுக்கோடி தேவரெலலா
ம, வரத்திலேதெண்டனிடு மம்பலவர்தெனபுலியூர மதஙகியார
த, முரததிலேகோடிரண்டுகொஙகைபிலே கோடிரண்டெனனுயி
ரைவாட்டுங், கரததிலேவாளிரணடு முகத்திலே யோரிரண்டு
கணைகடானே. (உங)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையாள்கனக சபையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராய்
தானவரையார்கிளவி தவறுர்கீ
தானவரையாணைகொள றவறுமே. (உச)

ரு ச் விருத்தம்.

தவபுரத்தையிழா துகொடு நரகில்வீழ்வர் சாலகடங்கடரா வர் தருவராவ, ரவபுரத்திலமபரத்தை யடைவாதில்லை யமபலத் திறதிருநடத்தை யறியாதோர்கள், பவபுரத்தையகலவரநதப்புர த்தையாளவா பரமபுரத தணிவர்சிகி படைத்துவாழவா, சிவபு ரதகிலவீற்றிருப்ப ரெமமையாளச சிதம்பரத்திற் றிருநடத்தை த்தெரிசித்தோரே. (உ௬)

விருத்தம்.

தெரிசிக்கமுத்திதருகித்த ரதநாசிகரப்புயத்தாபுலியூரி
லிருவாககுஙிாததமிடுசிறசபைககுளிறைபொறபதத்தைமறவாமற
பரிசிககமுததி வசனிககமுததி பணிதறகுமுத்தி மலராலே
மருசிக்கமுததி பிரதக்கிணத்தில் வருதறகுமுததி தருவாரே.

வெண்பா

தருத்தாவுபூஞ்சோலைச் சங்கராதில்லை
திருத்தா வருகாதென் னெஞ்சம—பருத்தமர
மேவமபழுத்தவிடைவெளிறிலலாவயிரம
பாவம்பழுத்த பழம். (உஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை

பழுத்துச்செததாலும் பிறகதுசெத்தாலுமிப பாழுடலங்
கொழுத்துசசெத்தாலுமெலிநதுசெத்தாலுநகொலைப்படிலும்
புழுத்துச்செததாலும புதைத்தாலுஙகாலிற புரியைக்கட்டி
யிழுத்துசசெத்தாலுஞ்சிதமபரத்தேசெனறிறந்தனனறே (உஅ)

விருத்தம்.

கன்றெனமகிழ்கதொரு சிதம்பரநடமபுரியு நமபாபரனுர்
குனறெனவுயாந்தவா விரும்பியபெரும்பதி குடந்தைகடலூர்

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பியமெறும்பி மலைசெம்பியனல்லூ
ரன்பிலபுறவம்பழனம் வஞ்சிகளமிஞ்சிகுடி யம்பல்நகரே.(௨௯)

மடக்குவிருத்தம்.

அம்புலிக்கொரு நட்டம்புரிந்தவ
ரம்புலிக்கொரு நட்டம்புரிந்திலா
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களித்தவ
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களித்திலார்
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவா
வந்துசெய்ய விதழியைவேட்டிலார்
மானையுங்கைப்பிடித் தேநடத்தினா
மானையுங்கைப்பிடித் தேநடத்திலா
பம்புவேலைவிட மிடறுக்கினா
பாவையாசை விடமிடறுக்கிலா
பரவைகோபமுஞ் சோபமுந்தீர்த்தவர்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுந்தீர்த்திலார்
செம்பொன்மாளிகை யம்பலக்கூத்தனா
தினமுமெங்களை யம்பலத்தேற்றினா
தில்லையம்பதி வாழ்நடராசனா
திருவுளச்செயனன் றுயிருந்ததே. (௩௦)

விருத்தம் - கலி.

இரும்பெண்ணைவிரும்பாதா ரெவருளாகட்குடிமாறு திரு
ந்தானவேதன, வரும்பெண்ணையகன்றபின்னெண்ணறவருந்தி
னன் முகுந்தனமாலுமானன், சுரும்புண்ணுமதுமுடியும் பசுந
தோடுமெபூமடலுஞ் சுமந்துதோன்றிக், கரும்பெண்ணைநீக்காம
லுடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுளானே. (௩௧)

கழிநெடில் விருத்தம்.

கடல்விடநுகர்ந்த காசினிலிங்கங் காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபால் வருதிருவானைக் காவினிலப்பு லிங்கமதாம
வடதிசையணுறுமலையினிலிலிங்கமவனனியின்வடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ் சிதம்பரலிங்க மாகிலாகாய லிங்கமதாங்
குடதிசையதனின மருவுகுறறுலங் கோதறுசித்திரசபையாங்
குறறமில்குணகங்கின பழையனூர மன்றங்குல நவரத்னமன்
றெனபா, ரடல்விடைப்பாக னெலலையமபதியிலம்பலந்தாமபிர
சபையா, மாலவாயமதுரை வெள்ளியமபலமா மணிதில்லை
செம்பொனமபலமே (௩௨)

துறளடிவஞ்சித்துறை.

அமபலவாதாளே, நமபாபதஞளே
தமபமெனதாளே, வமபாமதவேளே. (௩௩)

வெண்பா.

வேலை யிடுதுரும்பாய் வெமபினே னம்பலவா
மாலை யெனகருதவ மாட்டாயேற—சோலையின்ற
போதந் தருமபியே புனகனீா போலெனது
போதந் தருமபியே போம (௩௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவர்க் காளாகிவேள்வி புரிந்ததக்கன்
வேதத்தைவிட்டவா வேநதாயிருப்பர் வில்வேளிருநது
மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணர் மலாக்கமலப்
பாதத்தைவிட்டவ ருருாத்திரிவர் பலிக்குழன்றே. (௩௫)

வெள்ளைவிருத்தம்

பலியூருங்கன்மனத்தா பழிநாணுரென்செய்கேன்பாவாய்வாழி
புலியூராகழிக்கானற்புலமபரொடுமெறநதனையோபுணரீவாழி [ழி
கலியூர்தியுடன்சென்றாகடுநதிணடோவழிசிதையேல்கடலேவா
வலியூருமலாககணைக் கெனனுயிரிலக்கமபுரிகதிடேலவாரீவாழி.

இடைச்சியார் விருத்தம்.

வாணிச்சியாாவணஙகு மமபலவாதெனபுலியூர் மணிவீதிக்கே
கோணிசசியாாதயிர்பாலவிலைகூறிவிற றுவருஙகுரலைககேட்டாற
றேணிசசியாாகருமபுதனை யிசசியாரிவரைத தெரிசிததோாக
ளோணிசசியாாமதவேளிா தியைககண்டாலுமவரிசசியாரே.(௰எ)

கலிவிருத்தம்.

இச்சையடியாாபரவு மேமசபைவாணர்
பொறசடிலாநீலமணி கணடாபுலியூரா
பசசையொருபாதியுடல பாலவடிவமாணு
செசசைமலரேயனைய சேவடிகளாரே. (௰அ)

கார்காலம் விருத்தம்.

சேவணியுமணியோசைக கிடையநின்றுவிழி தூங்கத் தில்லைமனறிற், கோவணியுங் கொன்றையெனபபசலையெழவன்பாமனங்குறியாக்காலம, பூவணிகவேளாளாபுலியரசாகொடுவேகோன்மை பொறுததாறபோல, வாவணியும்புரட்டாசி மாதமுநானறனி யிருநதிஙகாறறிலேனே. (௰௯)

விருத்தம்.

ஆறறிலிடும்பொருள் குளததிலமைப்பித்த திருக்கதையுமாரூரர்கருச, சேற்றுவயறபுகலூரிற் செஙகலைபபொன்னுக்கியதுந்திருத்தச்சொனனா, நேத்திரவினெனைபபுகழ்ததாரின்றறிந்தேன்

பொருட்டேட நினைந்ததெல்லாம், போறறுதிருவம்பலவர் பொறு
பபரெனைப்புகழ்ந்ததெல்லாம் பொயமெயதானே. (சo)

விருத்தம்.

பொய்ப்பசிக்கொண் டிரந்துழலும புலியூராசெஞ்சடைமேற்
பொலிந்துவாழும, மைபபசியிலிழப்பறநத நெடுமுசசுவிடுவது
போல் வாடைவீச, மெய்பபசியுமருநதயிலுநதவிாநதுபெருநத
வம்புரியும் விரதாபோல, வைப்பசியுஙகாாததிகையும பிரிநதிருந்
துமொருவகைகா ஞறறினேனே. (சக)

விருத்தம்.

ஆற்றுநீர்மலையிலவிழு மருவிநீாபூஞ் சுனைநீரகழுங்கூவ
லூறறுநீாகுளததுநீ ருததிநீர்மேகததி லுளளனனிா
வேற்றுநீாவிரிசடையோனசஙகைநீரிததனைக்குமேலாங்கண்டீர்
காறறுநீருரிவையரம பலததாடுமையாசிவ கஙகைநீரே. (சஉ)

விருத்தம்.

நீர்கழிகருஞ்சடைமுடியா ரம்பலவர்தெனபுலியூா நியமவீதி,
தேர்கழிகருநதிருநாளுமறநதார்தாளு செனறிருக்குநதிசையுஙகா
ணேன், கூர்கழிகரும வாளினுக்குமிலககான புண்ணுற்றிக்கொ
ளவார்போல, மாாகழிக்குநதைககு மிருநதாற்றினேன்முன்பனி
யைமாறறினேனே. (சங)

வெண்பா.

மாற்று யிதழியநதார் வாஙகிவந்து வஞ்சிதுய
ராற்று யுனைவளாத்த வாயிழையைத்—தேறறுயே
லஞ்சுகமே யஞ்சினு னம்பலவ ரைப்பிரிநதா
லஞ்சுகமேயஞ்சினுளாம். (சச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அஞ்சத்தனையு மயிலோனையும்பெற்ற வம்பலனை
வஞ்சத்தனையு மனததிலெண்ணுதவா மாலபிரம
னெஞ்சத்தனையு மறைந்துநின்ருனுக ணிணையென்னவே
கஞ்சததனையுந திருமாலையுஞசொலவாகாசினிக்கே. (ஸ௬)

விருத்தம்.

காசிக்குஞ்சேதுவிறகுந் தலைவாதிருவம்பலவா கமலபாதம
பூசிக்குமடியவரைத்தெரிசிக்குமெனமதனனபோர்வல்லாஞே
லூசிக்குநிகரானவைவ கணைக்குநதெனறலுககுமுறுவாடைககு
மாசிக்கும்பங்குனிக்கு முனபுவரும்பினபனிககுவருநதிலேனே.

வேற்றொலிவெண்டுறை.

வருகடலில விடமுணடார் மன்னியதென்புலியூரிற், குருகடரு
நெடுங்கொல்லிக் குன்றநா டுடையீர, முருகடருமலர்க காநதள
வெறபிலே மலருகின்றமுறைமையினறி, பொருகடலினமலாவ
தொரு புதுமையெனவிணைவிழிகள் பொத்தினீரே. (௬எ)

விருத்தம்.

பொத்திரைக்குங்கரும்பாம்புவைத்திருககுஞ்சடைமுடியர் பு
லியூராட்டி, னித்திரைக்குமிடமினறி விழிததிருக்கத தநதவ
ரென னிலைமையோரா, ரிததிரைககுமபடநாகமருநதிரைககுமி
ளவேனிற் கிடமாய்வநத, சித்திரைக்குமவைகாசி வசநதனுககு
ம்யானினியென் செய்குவேனே. (௬அ)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையர்மாலயன் றேடுமம்பலத்தாடு மீச
னூர், தய்யமாலவரைப்புனமிருந்தபைந்தோகையாாபிரிந்தேகி

ஞாகொலோ, கொய்யுமவர்திணைக்கிளியினங்களேகோகிலங்க
ளேகேகயங்களே, மையலயானையின்பிடியினங்களேமானினங்
களேதேனினங்களே. (சக)

விருத்தம்.

தேனிக்கும்மடியவர்கள் வந்திக்குமம்பலவா திலலைநாட்டி
ஞனிக்குமதனக்கணைக்கு நரலைக்குமயலவர் கணைக்குமஞ்சேன
கூனிக்குங்குமுதமல ரலர்மதிக்குமுதிரவேணிறகோடைநீக்கா
வானிக்குமுடஞன வாடிக்குமுயிரதரிப்ப தருமைதானே. (ருo)

விருத்தம்

அருமபுதான்சிலவவயவ மலாவடிவாகுங்
கருமபுதேனமொழி கமுகமுஞசங்கமுங் கமுதநாம
விருமபுதென்புலியூரா மாலவரையின மினஞாக்கு
நிரமபுதோபடந் திரைகடலைடித்த நிதமபம. (ருக)

விருத்தம்.

நிதமபதடமயிலேகொள் ளிடங்கடந்தோமினிச்சறறு நேரஞ
செனறுற, பதமபரவுமாயிரக்கான்மண்டபமுந்திருமதிலும பசு
மபொறறேருஞ், சதயபெறுகானமண்டபமுஞ சிவகஙகையுட
னகனக சபையுந்தில்லைச், சிதம்பரமுஙகோபுரமுந்திலலைமூவா
யிரவா தெருவுந்தானே. (ருஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரங்கள வணடினமேசெவி கேட்டவுட
னுருகாதுவீழ்ந்திடும் வண்டினமேபுலி யூரரனபு
தருவாரெனமிக வணடினமேயவர் சநதமு
மருவாவிடி லொரு காளுகமானது வண்டினமே. (ருந)

ஐயந்தேளிதல்-மருட்பா.

வண்டறைதாமரை வைகுதலாறகணடேன
புலியூரதொறுநதிரி பிரமரஙகாள
புலியூரணஙகிவள பொனனணஙகலளே. (ருச)

விருத்தம்.

பொனனுருஞசடைககாடு தனைககணடோகஙகைபெனும
புனலைககணடோ, வெஙநாளுநதிகழறுகு தனைககணடோவம
புலி மானினதைககணடோ, வனனுளிறகருமானின றோலுரி
ததுமருஙகசைதத வசசநதாளே, தனனுசையாறபுலியூ ரமபல
வாகரததினமான ருவுநதானே. (ருரு)

கோற்றியார்-விருத்தம்

தாவிநதுமதிசசடையாா நடமாடுஞசிதமபரந்துத தலந
தெதிலலைக, கோவிநதாதிருவடிகள சேவிககுமபடிவநத கொற
றியாரே, மேவிநதமநியிருககக கருமபுயலையெனமறைநதீா மே
கத்தாலே, மாவிநதுவினைததிருமப மறைததாலினனமுருசில
காளவாழலாமே. (ருசா)

விருத்தம்.

வாழும்புலியூரெனுநாமம் வையமுழுதுமபரநததலா
லாழும்புனலசூழசீரஙகந தாலைககளத துமுளதாமால
வீழுமபொழுதஙகணணுறஙகி விழிககுமபொழுதுமாலயஙகள
சூழுமபொழுதுமறவேனயானறுஞசுமபொழுதுநதுதிபபேனே.

சந்தவிருந்தம்.

துதிககைவீசிய மறமதவாரண முரிததபோாவையா முனிவாக
டேவாக, டுதிககவேவரு கனகசபாபதி யெனுமீசா

‡மதிரசடாடவி மழவிடையாமுகி லெருககுமாலிகை யிதழியை
யேபுனே,வரைபபுயாசலா வளாபுலியூாவரு மயிலபோலவா
யுதிததமாமதிதழுவலவோபினேயெனககுநீரொருதுரையலவோ
வினி,யுமககுஙானொரு பயலலவோதய விலேயோதான
கொ,ரிததமாமத னடுகணேயேவிட முழுப்பிராணனுமறையுயி
ராயுள,குறைபபிராணனு மழியுமுதைபோதலே விதிதானோ.()

அகவல்

விதிவழிதவறிய மதியிலாவெனே
மெய்ததவமபுரியாப பிசுதனிவெனறு
மனபதையுலகத தனபாகணகைததன
ராழியமபுவியி லனவருமபழிதத
வேழையெனறிகழா தெனனேயுநதாகருளுட்
கூசமுமுலலேயும சோகமுஙகுவளேயு
மீதுயாகருசமும் வெளிபபடமலா
வெபநிறலவாவியைத தநதைகொனறதுபோ
லொளித்துநினறெயத வொணசிலேமாரனே
முழுததிரைகொழிககு முததவெணணகையால
மருஙகுகுழுஙிடநத கருஙகடனகைககு
மலலலமபெரும பணைவயலசூழ
திலலேயம்பலவா தெனபுலியூரே (௩௯)

அம்மானேமடக்கு - கலித்தாழிசை.

தெனபுலியூரமபலவா திலலேசசிதமபரததே
வெமபுலியொனறெநநாளு மேவுஙகாணமமானே
வெமபுலியொனறெநநாளு மேவுமேயாமாகி
லமபலததைவிட்டே யகலாதோவமமானே
யாம் டைவிட்டுவேஙகை யகலுமோவமமானே. (௪௦)

விருந்தம்.

மானுலாமவிழியுமையாள கறபலகைநீக்கிநினறமடவாள பஙக, ஏறனைலாநடுவகமடஙக கறபலகையுடையோனை யுருந்து வெனறேன, காலிலேலநடமாடுவ கறபலகையுடனடிகருங கடவு டிலலைப, பானிலாமதிசசடையான கறபலகையெனபாசஙகப் பலகைதானே (சுக)

பாண் - விருந்தம்

கறபலகைதனிலிருநது கவியுரைததபுலவனா கருணைதன னறு, பொறபலகைபெறறீர யாதலாலிததனையும பொறுததே னகலைமே, சிறபலகைபோறபசியா லெஙகையாபார்றறுசென றிஙகுமவநதீ, பறபலகைதனிலேறபீா வீணைனராயிருநதீா பா ணனறே. (சுஉ)

வெண்பா.

பாணனபெறபபொற பலகையளிதத தில்லை
வாணனெனையாள வலலானே—வீணைனபோ
லசகமலமுறறுமடிப போறுதரு முளளக
கறகமல புறறுங கடநது. (சுங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடிததானவிளஙகும பறவையையேவடுவன கணணிவைத்துப
பிடித்தாலெனவொரு காடசியுணடானது பேயமுலைபபால
குடிததானமலாகொண டருசிநதுபோறு குழகனசெயய
வடிததாமரையில விழிததாமரைசென றகபபடடதே.

விருந்தம்.

அகப்படடேனதிமோக வலைப்பட்டேனின்பழைய வடி யாாதம்மா, னகபபட்டேனுயவாக னுபபட்டை ழைவைது க

ணமில்லேன், முகப்பட்டமதயானை யுரியுடையாயதஞ்சமென
முறையிட்டாளாய, புகப்பட்டேன் றெனபுலியூரம்பலவாபொ
றியறறேன் போற்றினேனே. (௬௫)

வதப்பு.

பொறியாடரவினை யரைக்கசைத்தனை
புகையாத்திரிபுர நகைத்தெரித்தனை
புலவோர்தமிழிரு செவிக்குளவைத்தனை
புயமேலுமையிரு குயப்பொருப்பினை
பெறவேநெறிதனை யெனக்களித்திலை
பிறவாவகையெழு பிறப்பறுத்திலை
பிரமாவெழுதிய வெழுத்தழித்திலை
பெரியோரிணையடி தொழப்பணித்திலை
யறநூலவழியெனை நடத்திவைத்திலை
யடியாசனபதவி யிருத்திவைத்திலை
யருளாரமுதினை யருத்திவைத்திலை
யடியேன்மனதினி லுருக்கமவைத்திலை
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை
செலதாரையிலெனை யகப்படுத்தினை
சிவகாமியையொரு புறத்தில்வைத்தனை
சிவனேசடையினி னடித்தசித்தனே. (௬௬)

விருத்தம்.

நடிப்பாரென புலியூரி னம்பரிடம பிரியாமெல
லடிப்பாவை சிறுமருங்கு லாறறியிருந்தது பாரீர
கொடிப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாரஞ் சுமந்துமொரு முருகனையுஞ் சுமந்ததுவே. (௬௭)

மறம்-விருத்தம்.

முருகனைக்குந் தாரவேந்தன் விடுந்தூதாவிமயவனை முதல விதனைனே, யருகணைக்கும்மம்பல வாக்காட்பட்ட மறக்குலமென் றறியானபோலும், பொருகணைக்குஞ்சிலைமாரன் பூங்கணைக்கும் றவாக்குலப்பூவைவாட்க, ணிருகணைக்குமிலக்கானுனெங்களொரு கணைக்கிவனே வெதிர்நிற்பானே. (சுஅ)

விருந்தம்.

இல்லாதவெழுபிறப்புந் தொல்லையல்லனீக்குசிவகாமவல்லி யில்லையுந்தொல்லை, செல்லாரும் பொழில்புடைசூழ் சிதம்பரமுந் தொல்லை திருமூலட்டானமெமாடுசிவகங்கைதொல்லை, சல்லாபந் தருமகுடா கமமுந்தொல்லை தலபுராணமுந் தொல்லை சபையுந்தொல்லை, சொல்லாருநானமறையுந் தொல்லைதில்லைச் சோதிநடமாடுவதுந் தொல்லைதானே. (சுக)

விருத்தம் - ஊசல்.

தொல்லைமறையம்பலவ ரூசலாட்ச
சுராமுனிவர் மலரயனமா ரேழுதுபோற்றக
குல்லைமகிழ்சண்பகமா தவிமந்தாரை
கொன்றைமலர்சொரிந்தடியார் குணங்கள்பாட
முல்லைமுகை நகையரும்பம் பசும்பொன்னேலை
முகமதியின் முத்தரும்ப வரமபைமாதர்
தில்லைவளம் புகழ்வினி தாடிரூசல
சிவகாம சுந்தரியா ராடிரூசல. (எ0)

வெண்பா.

ஆடிய வெண்பிறையோ டந்தரத்தின் மேற்கொழுந்தா
யோடிய செக்கர்வா ளொக்குமே—நீடியகோ

பங்கக்குழையான படைமழுவான் றென்புலியூா
சஙகககுழையான் சடை. (எக)

துறம் - விருத்தம்.

சடைமுடிககுமமடலவா வநதணைவரெனறருறி தபபாதம மே, கொடைமுடிககுமபடிசொனனைு குறநதியலலயானுமொ ருகுசததிகணடாய, கடைதுடிககுமவிழியிரணடுமிடாநதுடிககுந துடிககுமிடக காமுநதோளும, துடி துடிககுமிடபபுருவநதனந துடிககுநதுடிககுமிடத தொடையுநதானே. (எஉ)

விருந்தம்,

தொடையாடச் சிறுசதஙகை துதைநதாடசசிவகணஙகடு ணங்கையாட, வுடைவாளிற பசுஙகுருதிக குழபபாடசசிறுத் தொண்ட ருவகையாட, நடையாடுபெசுஙகுழவித தசைவிருமபி னாபுலியூா நமபாபாரி, னிடையாடுபுலிகருளைக கெபபடிபாற கடலூாடடவெணணினுரோ. (எந)

தாழிசை.

எணணினுககு ளடஙகிடாதவா தில்லையம்பல வாணனு
ரிவரளிததிடு மதனமோகன மிவணமனததி லடஙகுமோ
விணணினுககு ளடங்கிடாது விரிநதெழுநதிடு வெணணிலா
விரகினுககு ளடஙகிடாது விசைதெழுநதிடு காமநோய
மணணினுக்கு ளடஙகிடாது வசநதகால வசநதனும்
வாசகத்தி லடஙகிடாது மடநதைபடட வருததமும்
கணணினுக்கு ளடஙகிடாதிவள கணணிலேவிழு கணணினா
காசினிககு ளடஙகிடாதிவள் காதலகொணட விலாசமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை

மேலணடாபோறறும புலியூராபாமபின விடததையருசி
மாலருசெழுததுந திருநீலகணடா பணியுமபொறறுா
நீலநதருமணி சினனபபடாம னிறுததநிலாய
பாலுமபசுநதழை யுஙகைவிடாஅ பரிநதனனே (எரு)

சித்து - விருத்தம்

பரிசிகதறுகறுமலாகொணடருசசிதது மபலவாபததைத
தனறுயத தெரிசிததுநேசமுடனபூசிககு திரிகினறசி சுரபபா,
வருசிததா ததைமககணடால ஒருசி நாசயமபேசி வழிவிடாம,
லொருசிநதாககமுதளிததா லொனபதுறுயிரமபசுமபொனனு
தவலாமே (எசு)

ஒரீஇவிசை-வெண்பா.

உதயமே ருபபொருபபோ டொபபா சபைவாணா
ததயவே நீறணிவாய தூயநிறு பா
கதைபபீ தேயெழுகிக கடிவைத தாலென
னிதயமே சமபநத ரோடு (எஎ)

சம்பிரதம் - ஆசிரியவிருத்தம்.

எடியுமபுலவனும போலவே யூமைநனை யினனமும பேசு
விடபே னிவுளிதனை நரியாககி நரியையும் பரியாககி யிருகிரசா
லமபணனுவேன, வாடியுடலவோவொழுக மதுரையிறபிடகெ
குமணசுமநதையா முனனுள - வைகையையடைதத படிகடலை
யுமடைததிடுவென மணணுலகிலி தவிததையோ, பாடியுமபாவி
யுநதேடாமனமாயனுமபதமாசனககடவுளும-பனறியுயபறவை
யுந தாறுகிமுணடகப பாதமுஞசடைமகுடமுந, தேடியுஙகா

ஞாத திருவுருவைமாாகழிததிருமஞசனததில யாாகருந் • தெரி சிககவுமபணணி யனவரத நடனமுஞ சேவிககவும புரிவனே.

விருத்தம்.

புரி நூலபுனைவாா திருநீறணிவாா புலியூரா
பரிபூரணராய மடவாருயிரே பலிதோவா
ரெரிநீறிடவே நகுவாாபகுவா யெருதேறி
வருநாபுரமா னசையாலபலகால வருவாரே. (எகூ)

மேகவிடு தூது - விருததம்.

வருடிக்குமழைமுகிலகாளெனதாசைககடலசுவறறமன்று ளாடுங், குரிசிறகுநீ!மொழிநதா லாவிபெறலாமெமககுங கொணடலகாளோ, ரிருடிககு பதஞசலிகருமிடைநடுவே நடனமிடு மிருபாதங்க, டெரிசிககலாமுமககுஞ சேவிககலாமபுலியூாச சிவனைததானே (அ0)

வஞ்சிப்பா.

சிவகஙகையுந திருமதிலு - மணிமனறமு மதிமுகமும
பவளவாயும படாசடையுந - தவளநீறுந தமருகமுஞ
சிவநதகாலுங கருமிடறும - பசநதாருமபனிமதியும
புனடரமொடு புலியதளும - குணடலமொடு குழைகழலும
கணடவன - புனபிறபபகறறினை புநிதா
வெனபிறபபறயா னெனறுகாணபதுவே. (அக)

சந்தவிருத்தம்

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளா
தாநகிமாலையா தாமரையாகிய தாாதாரா
மாதாபுரமயில கேகயமாமுகில் வாழ்பூவை
யோதிமமாமிவை போவதுமீளவது மோயாவே. (அ௨)

தாழிசை

ஓய்விதண்டையி லில்லைதில்லை யம்பலத் துள்ளாடுவா
ரொருவரன்பிலார் கைக்கொண்டொருத்தரோ விதண்டைமுனை
போய்விதண்டையிடுமீளவ ரனைமாகடோழிமார்
புலவிதண்டையிடுநிற்பா ருள்ளெலாம்விதண்டைகாண
வேய்விதண்டையுறவினோர்கள் வெகுவிதண்டைகண்ணிலா
வெண்ணிலாவிதண்டையூர் விதண்டைமற்றமின்னனா
வாய்விதண்டைநீவிபெற்ற தாய்விதண்டையிவையலால
வாரியேழுமேவிதண்டை மாரவேள்விதண்டையே. (அ௩)

வெண்பா.

தண்ணார் பொழிற்றில்லைச் சங்கரனார் சீர்பிழைக்கத்தாற்
கண்ணா யிருந்து கலந்தாலு - மெண்ணாரொக்கொல
வேரா லுமிழ்ந்தழல் வேளவியன்ற கையுடம்பு
மூரா லுமிழ்ந்தசுடா மூனறு. (அ௪)

தழைகட்டளைக்கலித்துறை

மூத்தந்தமாந்தில்லை யம்பலக்கூத்தர் முனிவர்விண்ணோர்
போதந்தமாந்தர் புகழ்புலியூரர் பொருப்பிறைவா
மாதந்தமாந்தன பார்த்திலேயோ றற்றி வாழ்ந்தனள்கா
ணீதந்தமாந்தழை யாவியனன்றே வெங்க ணேரிழைக்கே. (அ௫)

விருத்தம்.

நேராடல்புரிபரமர் புலியூர்ச்சிற்றம்பலவர் நிமலர்நாட்டில
வாராடுகௌபமுலை வடமாடவிளையாடு மடவார்கண்கள
போராடுமெதிராடுமுறவாடுமெவரிக்கயலைப்போந்துசாடு [மே.
தாராடுமிளைஞோரைச் சண்டையிடுமணிக்குழையைச்சருவுந்தா

பிச்சியார் - விருத்தம்.

சருவிச்சீராட்டுமொரு டஞ்சவனனகிளியேந்தித நவத
தோரகாணத, தெருவிசசீராயணிந்த கஞ்சுளியுந்திருநீறுந்தெரி
சித்தோரைப், பொருவிசசீபேராசை பூண்பிசசீ சணடையிடு
பூசலெலலாம, வருவிசசீமடலேற வைபபிசசீசிவனபுலியூா
வருமபிசசீரோ (௮௭)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

சீரணஙகணட திருநீலகணடாபரி
பூரணஙகணட புலியூாதொழுதெழுவா
ராரணஙகணடாரவா. (௮௮)

விருத்தம்.

அண்டாகாணநெரு சஙகவனருயிலை யததனேயிலை யஙகவ
னருயிலை, புணடரீகபுரநடநதேறிலாய பொனனினவாயிற படி
கடந்தேறிலாய, மிணடுஞகவுங காலஙகழிநததேமிகவிரநதுண
டு காலஙகழிநததே, தெணடுஞக வரஙகிடநதிலலையே செம
பொனமபல வாககிடநதிலலையே. (௮௯)

இடையினச்சந்தவிருத்தம்

ஒலலையர னொலலைதிரு நெலலைதிரு முலலை
கலலொடு விலலவன நெலவிவன நலலூா
மலலைநகா கொல்லொடு வில்லிபுரம வலலம
குலலைவன கலலநகா கொலலிமலையாமே. (௯௦)

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆயுநதனயருமம பெணடிருமாயமெ ந தேனடவிப்
பேயுநதனயருமம பெணடிருமாயிறறு பேதமுணடே

நாயுந்தலைமுறை யேழான துகட ராஜவின்ன
மோயுமபடிககிலலையோ வையனேயென னுயிரினுக்கே. (௧௧)

அகவல்.

உயிாததனளாமோ வுரவினரொலிபபு
செயிாததனளசெவிலி தேயததசிறுபறை
யனுசுககிளவிக கையவியபபி
வெஞசினககூனியை விலககுனரொருசாா
விததிலககுததமபை மீரொழுகிவநத
கைததலஙகழுவாது கணறிழநதெனவே - யதனுல
காரியொடுகெழறவுங களியளியடபவு
நாரியொடுநெவிலவு டாவொழநதிலலளே. (௧௨)

கழிநெடில் - வண்ணவிருந்தம்.

கல்லுஙகுழையும படிநினறடருங கருதாரைக
புலலுமபுரமுன பொடிகளைடவாதென புலியூரில
விலலுஙகழலும புயலுஙகொடுவென றிளைஞோரைக
கொலலுமபடியென னெதிரநினறதுமின கொடியானே (௧௩)

கழிநெடில்விருந்தம்

மாழைமாமயிலபோன மாழைநோவிழியான மாழைசோவ
னமுலைவெதுமபா-மாலைமாமதியான யாலையேநிகாவாணமாலை
யேதவிாததருளபுரிவாய, சூழுமாவிகையாலசூழுமாதூ
ழுமாமெருனறையுமுணராள-சூதுவாதறியாள சூதமேனியிலுள
சூதிநோமுலையிணமிதணைவாய, வேழமாமலையே வேழவீருரியா
யவேழமாமதனைவெனறவனே - வேலையாரமுதே வேலைநோவி
ழியாாவேலையேதவிரவாழ்வருள்வா, யாழிமாலகடலேயாழிமா

லபரவு மாழிசோவிரலுமைகணவா - வமபலத்தமுதேயம்பலத
தடருகு ழமபலததமராசேகரனே. (௯௪)

வெண்பா.

கரத்தாறெருமுகிடினுங கண்டிறைஞ்சிறைலுஞ்
சிரததாலவணககஞ் செயினு—மூறைாததிடினுந
தில்லைககபபாலினறு சேவிநதாலுஞசனன
மெல்லைககபபா ஙிறகுமே. (௯௫)

விருத்தம்.

எல்லைக்கோபுரநான்குஙகொடிமுழுஙகதிவழங்குமிறைவீரொ
ஙக, டில்லைககோவிநதா தொழு மமபலவா திருநாடா செமபொ
ணவேணடேங், கொல்லைககோமழவிடையின கொழுநதுமடம
ணிமாபிற் குளிததபினபு, முல்லைககோவினமடநதைமுலையா
ளைக்கோடணடு முழுஙகுநதானே. (௯௬)

கட்டளைக்கலித்துறை

தானவிலஙகைத தழைகொணடெயதேனெனபா கானவரங
கானவிலஙகை யழிததவாபோனிறபா ராதலிறு
லீனவிலஙகை விடுததாளபவா தில்லை யீசாவெறபில
வானவிலஙகை வளைதநெயகுவாரிநத மனனவரே. (௯௭)

கலிவிருத்தம்.

மனனேவென பிறபபறுக்க வலலவருண் டெனிலடியே
னெனனுலெம் பிறபபறுககக் கடவேனகா ணெமபெருமா
னுனனுலும பிறப்பறுத்தற கரிதெனிலொண புலியூரா
பினனுனமற் றவேவோருஙகொடிககாளம பிடிபபோரே. (௯௮)

விருத்தம்.

போருவானவர் சூழ்ந்தசிற்றம்பலம் புலிப்பதஞ்சலி போற்று சிற்றம்பலம், பாருளோர்கள் பரவுசிற்றம்பலம் பரமனாடகமாடு சிற்றம்பலம், மேருலாவுசிற் றம்பலஞ்செம்பொனா லெழுதிமேய்ந்தசிற் றம்பலமெம்பிரான், சீருலாமுறை பாடுசிற்றம்பலஞ் செம்பொனம்பலந் தில்லைச்சிற்றம்பலம். (கக)

உயிர்வருக்கமோனை - அகவல்

அம்பலக்கூத்தன் ஆரூர் மாநவன்
இடைமருதீசன் ஈங்கோய்மலையினன்
உறையூரெந்தை ஊறண மாநகரினன்
எறும்பிமாமலையினன் ஏடகத்துறைவோன்
ஐயாற்றமர்ந்த வமரர்கள்பெருமான்
ஒற்றியூரிறையோன் ஓமாம்புலியூர்ச்
சிற்றம்பலவன் சீர்பரவுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.

விளம்பரம்.

இதனால சகலமானவர்களுககும தெரிவிப்ப தெ னனவெனறால் இதனடியிறகுறிதத புததகங்களை இத னடியிற கையொபபமிடட எனனிடததிலும சென்னை பெததுநாயக்கனபேடடை கோவிநதபபநாய்ககன வீதி 110-வது நெமபர வீடடிலிருககும சி அ. இராதாசபா பதிமுதலியா ரிடததிலும பெறறுககொளளலாம.

தபாறகூலி பிரததியேகம.

		ரூ.	அ.	ப.
வீரநாராயணாவிஜயம (திக)	..	1	0	0
ஷை (தின)	.	0	8	0
ஈடடியெழுபது உரையுடன (திக்)	...	0	2	0
ஷை (தின)	..	0	1	3
செஙகுநதாமரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளைத்தமிழ், சின்னகட்டியம், பெரியகட்டியம், ஊசல்முதலியன	..	0	2	0
செங்குந்தர்மாலை, செங்குந்தர்தசாங்கம்	.	0	0	9
சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச்சூருவளி	..	0	1	0
செங்குந்தர்திருக்கைவழக்கம்	.	0	0	9
செங்குந்தர் சங்கப்பட்டயம்	.	0	1	0
திருவொற்றியூர் செங்குந்தவிநாயகர்மாலை		0	0	3
ஆத்திசூடிப்பதவுரை	..	0	0	6
கொன்றைவேந்தன்பதவுரை	.	0	0	9
வெற்றிவேற்கைபதவுரை	.	0	1	0
வாக்குண்டாம் பதவுரை	...	0	1	3
நல்வழிபதவுரை	.	0	1	6
நன்னெறிபதவுரை	..	0	1	6
நால்வர்நான்மணிமாலை	.	0	0	9
சோணசைலமாலை	.	0	1	0
குமரேசசதகம்		0	2	0
அறப்பளீசுரசதகம்	.	0	2	0
மணவாளநாராயணசதகம்	..	0	2	0
தண்டலையார்சதகம்	...	0	2	0
அற்புதத்தேவாரத்திரட்டு		0	3	0
ஔவையார்சரித்திரம்	...	0	2	0
பிரமோத்தரகாண்டம்	...	1	0	0

பத்துக்கு க-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

இனி யச்சிடப்படும் புத்தகங்களாவன.

காஞ்சிகச்சபேசமாலை

கெஷ யமகதாதி

சுயம்புஉலா

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ்

இங்ஙனம்,

P. C MURUGESA MUDELIAR.

Secretary A. M. P. S.

Reading Room & Library,

Conjeevaram

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

செக்ரிடெரி

ஆரியமதபிரவாத்தகசபையின்

ரீடிங்ரூம் & லைப்ரெரி

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ ராமஜயம்

திருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகர்கலம்பகம்

மூலபாடம் 1016

முதற்பதிப்பு. (8484)

அஷ்டபா [illegible] 20

இஃது,

வே. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

கலாரத்நாகரம்

என்னுந் தமது அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

1891.

☞ இந்நூல் அரிபத்தநாவலர் என்பவரால் செய்யப்பட்டதென்று சொல்லுகின்றனர்.

ஸ்ரீராமஜயம்.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகர் கலம்பகம்.

பாயிரம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆனைக்கு முன்சென் றிடர்பாற் சுடராழி யழகனையெய்
மானைக் கருதிக் கலம்பகங் கூற வரற்கரற்குத்
தானைச் சுராக்குச் சடகோபற்குச் சிறிதிக்கத் தாங்குசெங்கோல்
சேனைத் தலைவர் திருத்தாள் கருத்தொடுஞ் சேவிப்பனே.

அத்தியின் மத்தியி லேவிளங் காவிலம் மாமகிழ்
நித்திலக் கொள்ளுநந்த மாலந் திருவ னியவன்னபதே
சத்திய மென்னப் புளிக்கீழ் மகிழ்நர் தமிழ்க்கரசே
நித்திய மாலழ கன்றமிழ் கூறமுன் னின்றருளே.

நேரிசைவெண்பா.

முதலாழ்வார் மூவர்தொண்டர் பாதப் பொடியார்
மதுரகவி மாறன்மழிசைக்கோ—இதவார்
குலசே கரன்கோதை பட்டாபிரான் பாணன்
கலியன் திருவடிகள் காப்பு. (உ)

அவையடக்கம்.

அழகர் பதினம ரருந்தமிழ்கொண் டாரயான்
குழறியபுன் சொற்றமிழுங் கொண்டார்—முழுநீறேயோ. ()
கருத்திருத்தி வைத்தவெம்மா காந்தருமா ருவிற்
உருத்திருத்திக் கொண்டதுபோ லும். றுரைக்கவல்லார்.

நூல.

மயங்கிசைக கொச்சககககலிப்பா.

எட்டடித்தரவுகள். (உ)

நீரபூத்த பொற்றகட்டு நெடடிதழ்ச்செந் தாமரைமான்
காரபூதத முழுநீலக கணணுமன முங்குளிரச்
சுரும்புதுவைத தோகைமிகச் சூடியதா மமுங்கவியும்
தரும்புதுவைத் தோகைகன தனதடஙகள புளகரும்பப்
பழமுதிரானன மறைகுமுறப பதினமாகண்முத தமிழ்முழங்கப்
பழமுதிரபூஞ் சோலைமலை பச்சைமர கததிலங்க
வநதவிமா னததமரா மலாதூவிப பணிசோமச்
சந்தவிமா னததமருரு சௌநதரிய பரஞ்சோதீ.

குறித்தமுகில பர்தரிட்டுக் குறுர்துளிதூற றிடவாயா
தறிததமர மததனையுந தழைத்தலார்து பழுததுதவக்
கடும்புலிக ளயார்துசிநதிர காயமெனும் போவிளக்கக்
கொடும்பணிகண் மாலையதாய்க் குலரததின விளக்கேற்றக்
கருங்கறறுன வெண்ணெயெனக் கரைநதோட விரைந்தோடி
வருங்கற்று னிமைப்பொழிய மழவிடையங் கயார்துகிற்ப
மிகவிளங்கோ வியமொழுத வெளகியதிரி பங்கியுடன்
சுகவிளங்கோ வியாமழலை தொனித்தகுழ லிசைத்தோய்கேள்,

ஈரடித்தாழிசைகள். (௩)

பலகடலுஞ் செதிலடங்கப் பசுந்துழாய் பரிமளிக்கப்
பலகட்மீன் வடிவெடுத்தாய் பாாதநெம்மைக் காக்கவென்றே.

போகமடங் குலகமுற்றும் பூவெனவன் புறங்கிடக்க
நீகமட வுருக்கொண்டாய் நினைதநெம்மைப் புரக்கவென்றே.()

நிலக்கினிய ... தவகிபா னீபிறந்த சுபயோக
விலக்கினமேற் ... கடைப்பிடியோ விடபமலை யுவர்தனையே. (௩)

உதித்ததுகம மிந்துகுல மாயாததுந் தமையென்றே
பதித்தமலை யதனுவச டாணடியனை யாண்டனையே. (௪)

தருமகதி யாயப்பாடி தனினவமீ நங்கவாந்தா
யொருமகதி முனிமுநலோ ருள்ளமெனக் குறிநதேயோ. (௫)

ஆரமுத வுததிபொங்க வமராகுழாம் வாயூற
வாரமுத மதித்நெடுததா யடியவாகட் கெனறேயோ. (௬)

ஈரடி அராகங்கள். (௪)

நிலமுத லியவெயி னிலவுமிழ் கதிரமதி
குலதெயவம வழிபடு குருவென வருளினை. (௧)

அரியய னரனென வவனவ னதுவென
விரியிக பரமிரு வினையென மருவினை. (௨)

அருள்சில வறிபவ னறிவறி தருமொரு
பொருளபல வெனமறை புகல்சுக வடிவினை (௩)

ஒளியினு ளொளியுல குயிரினு ளுயிரமிகு
களியினுள் களியென மிகமகிழ கருணையை. (௪)

பெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசைகள். (௪)

அடலவுணன் பாறகுறுகி யறபகிலங கையேற்றாய்
கடலகிலம் யாவுமுநதி காடடுவது கண்டிலையோ. (௧)

லகங்கை யெனத்திாைக ளெறியமுனை துளைந்தாய்வான்
லகங்கை காலபிடித்துக் கூப்பிடுதல் கேட்டிலையோ. (௨)

ருதுகளி றேலமிடக் கலுழனெடும் விண்பறந்தாய்
மருதினுர லொடுதவழ்ந்தாய் மால்விளையாட் டென்றேயோ. ()

சிறந்தபெரும் பகிரண்டத் திரளெல்லாந் திருவுருவிற்
பிறந்தகுறும் புளகெனினின் பெருமையையா ருரைக்கவல்லார்.

நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (௨)

சகலமும் பொருளிநீ தத்து வங்கணீ
புகறரு கரணநீ புவன போகநீ. (௧)

மொழியுநீ பொருளுநீ முக்கு ணாயகனீ
விழியுநீ மணியுநீ விந்து நாதநீ. (௨)

முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (௪)

தயரதா தவசிறு இதத்தனை.
தசமுக னுருளவ இதத்தனை.
உயாசந்து முகனைவி இத்தனை.
உரனுள சரபமி இதத்தனை.

இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் (௧௬)

செகமி சைந்தனை.
ககமி சைந்தனை.
செயல்க டந்தனை.
மயல்க டந்தனை.
சுகமு கந்தனை.
மகமு கந்தனை.
துன்பொ ழிந்தனை.
பொன்பொ ழிந்தனை.

கருமம ணைடினை.
தருமம ணைடினை.
கதம டகினை.
மதம டக்கினை.
அருவி ழைந்தனை.
உருவி ழைந்தனை.
அமிழ்த ழைததனை.
தமிழ்த ழைததனை.

தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

இருபத்துமூன்றடியாலவந்த ஆசிரியச்சுரிதகம்.

தேறிய வடகலை தென்கலை யெனவிரண்
டாறெழு கரங்க வரவிந்த லோசன
குளிரபத மிசைட கோபமீ தெனவான்
வெளிமுக டணிவட வேங்கட வாண

அதிர்குரல் வளைசுட ராழியா மெனமதி
கதிர்புடை வரகிமிர் கரிகிரி வரத
வலம்புரி போலயன வாகன மீனடிச்
சிலம்புபூ தரளச் சிலம்பாற றிறைவ
எழுமணி யால்கட லீந்தபொன னுடனொரு
செழுமணி யுரமணி தெய்வ சிகாமணி
உரனுடை மதலையு மிரணிய னுரமொடு
சரபமும் வகிர்தரு நரகரி ருடா
பூமியி லசுரப புஎபசரீக இனனெனும்
நேமியம் பரம சாமி வாழி
இரவினி லாடு மிறையணி யொளிகக
அரவினி லாடுகின னடிமலாக இயம்புவென்
அனைடகோ டியையு மயனையு முந்திப்
புண்டரீ கத்துப பொதிந்தரு ணினனை
நெஞ்செனு மலரு ணிறுத்துமெய யடியாக்
கஞ்சுற நஞ்சுற முயஙகவா தமமை
கண்ட விடத்துநுங காறறுக ளென்று
தொணடுபட் டொழுகத் துணைசெய்
தண்டமிழ்ச் சஙகத தனியிறை யவனே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

அவனிவனென் றெணணி யலையா திருததி
அவனிவனி தைகதா மழகன்—கவடாா
மருதிடந்தா னேகடவுள மற்றில்லை நெஞ்சே
ஒருதிடந்தான் சொன்னே னுனக்கு. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உனைக்கண் டகங்குளிரந் துன்னுமங் கூற வுனைவணங்க
வினைக்கண் டகரிடரு செல்லா திருக்கநல வீடுபெற
முனைக்கண் டகங்கையை நோக்குங் காந்தி முகுந்தநந்தன்
மனைக்கண் டகனித லீலாதென் சோலை மலைக்கொண்டலே. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டல்வண் ணவன் றேயுன் குளைகழற் கமலம் பெறறேன்
மண்டல மளந்த காலே மற்றுநான் புறம்போ சொல்லாய்
அண்டாதெள ளமுத முண்ண வாலமுண் டவாக்கே சோமன்
துண்டமுன் றந்தாய் தந்தாய் சுந்தர ராச மாலே. (௪)

சந்தவிருத்தம்.

மாலேக் கரும்புபிறை புரைவா ளெயிற்றுநமன் வனபாசம் வீசவுடலம், ஆலேக் கரும்புபடு முன்னேகண் முன்னேபுள் ளர சோடும் வந்துதவுவாய, வேலேக் கரும்புனித விருதிராதி யாக்கு நல் விருந்திடடு வந்துவிதுரன, சாலேக் கருமபுதுவி ருந்தா மருந்தே தடஞ்சோலே மலேயழகனே. (௫)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மலேக்குமேன் மலேவிளக்கா மழகா வேத
வானகுதலே நானகுதலே மகனா வாளா
தலேக்குமே லெழுதுகின்று ரரியென் றெங்கள்
தாலத்தின் மேலெழுதச் சமாத்தி லாரோ
அலேக்குமே லுடுமலரா மிதககுங் கால
மாலமொனறு காயாமபூ வல்ாந்தாற போறபச்
சிலேக்குமேற செங்கண்வள ரனநதா னந்தா
விருக்கி லிருககும் பொருளே யெம்பிரானே. (௬)

கட்டளைககலிப்பா.

பிரானெனச் சொன்முராரி புராரிநீ பிரமனீ குணப்பேதநீ பூதநீ, தராதலத் திற்சராசரம் யாவுநீ சச்சிதாநந்த விம்பமுநீ யன்றோ, மராமரங் கொலி ராமவிராகவ வாசுதேவ வனகிரி வாசமுன், கராசலஞ்சொற் பராபர நாதசெங் கஞ்சலோசன வஞ்சன மேருவே. (௭)

நேரிசைவெண்பா.

அஞ்சார லும்மணிநீ ராறுல கிடைக்கரிய
மஞ்சீர மாறு வனகிரியே—பஞ்சவாதம்
பங்கங் களைந்தான பனிரண்டு கண்ணொருவா
பங்கங் களைந்தான பதி. (அ)

கட்டளைககலித்துறை.

பதிக்கின்ற கற்பகப் பூஞ்சோலையை யெடடிப தமந்தி
குதிக்கின்ற மாலிருஞ் சோலைவெற் பாசின் குளிரவதனம்
உதிக்கின்ற திங்களைமெய் யுறபலக காடங கொழுகு பைந்தேன்
மதிக்கின்ற கட்டழ கெங்களகனை மூழ்கு மதுகரமே. (கூ)

புயவகுப்பு.

ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தனதன்ன தந்ததன தனதனன தநததன
தனதனன தந்ததன—தனததந்தன தனந்தன.

மதுகயிட வன்சடல மெழுகுபட வெங்குருதி
மதுவினில்வ ழிநதொழுக இறுக்கிநனிபிழிந்தன
வடிதயிமு கநதுரலின வரியவுமி சைந்துபய
மருதையுமி டந்துபினும் அடுக்குறிநெய்கவாந்தன
மகளிரநக சந்தரகலை பதிபிடாத மூமபுபட
மணிகணிமொ ழுஞ்சுரபி திருபபுகுணில்சுமந்தன
வயிறுகுழை யும்பொழுது சிறுகுமுத மொனறநீரை
மடிமுலைவி ளாந்துருவி நுரைத்தசுரைகறந்தன

துவையின்ம டந்தைகவி பதின்மாதமிழ் கொண்டினிது
புளகிதமெ திந்துமர கதக்கிரியினிமிர்ந்தன
பொதுவாதரு பெண்கள்முலை திமிரமிாகம தங்களொடு
புதியபசு மஞ்சள்குழு குழுககவிமிவளர்ந்தன
புவிகிடுகி டென்றதிர வெதிரதொடைய றைந்துசமா
பொருமலாக லங்கழுகம் இடித்துமிகநுழைந்தன

புகையுமொரு கருசனவிழ முரனடு டுங்கயம
புரனெளிய வும்பாமலா இறைக்கவமாபுரிந்தன
மிதிலைமயி லினபுருவ நிகரலதி தென்றானும்
வெருவிடவ வன்சிலையை முறித்தவையிலெறிந்தன
விசையிஞெடு கொமபினிலை திருகிமணி சிநதரண
வெறிகொள்கெச கும்பமது தகாதுவிருதணிந்தன
விசையன்ரத வெண்புரவி கருவிகொடு ரிருசிமிக
மெழுகுசெயது தண்புனலிை மினுக்கியுளைவகிர்ந்தன
விரனுனிசி வநதபடி யுலவைகளகொ ழூநதுவிட
வெணெயினமலை யுநகளைய இசைததகுழல்பயின்றன
அதிகனக னெஞ்சமிரு பிளவுசெய்து றுருசமுக
அருகுதிர மொணடுதவி திணததகுடாபிடுங்கின
அவைதொடைபு னைந்தரகம வளைமலையை வென்றுதொழு
வரசிளம கனகுடிமி திருதியலாபுனைந்தன
அணிமகர குண்டலநல விசயமக ளுருசலென [ன
வசையவவள செம்பொனெயி லெனததொடிகள்செறிந்த
அமுதமதி வந்துதவ ழிடபகிரி நின்றவடி
வழகாதுள வுநதளவு மணத்ததிரள்புயங்களே.

நேரிசைவெண்பா.

புயங்க சயனு புயலவண்ணு பூமின்
முயங்கு மணிமாடா முகுந்தா—மயங்கும்
கருபபழகா தன்பனையாள் கணனுதென் சோலைப்
பொருப்பழகா நீயே புகல். (கக)

வண்டுவிடுதூது.

எண்சீர்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீயாகி லுஞ்சொல் லொணுதோ பிரிந்தேகும்
நிட்டூர ருக்கந்த நெட்டாலி னிலையோர்

டாயாக விழிதுஞ்சு முகில்சோலை வெறபிற
பசுநதேன் விருந்துண் கருந்தேனி னரசே
மீயாகும வெளிநாகம் வெண்பா லெனூர்தண்
மேகங்க ளுரிபுள்ளி மீனஞ்செவ் வானம்
வாயாகும் ரவிகானற மாணிக்க மெயிறோ
மதியால மறுமூச்சு வாடைகளோ மூந்தே. (கஉ)

இரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கொழுநனைவிட் டாயபூவை நிறைகுன்றாய் வண்டிசையைக்
குறிததாய் கண்ணீர், விழுவதறு யொன்றுமறுந தாதுகைபபா
யிதழ்புலாந்தாய வினையேன போனறுய, எழுவிடையுந் தழுவி
யொரு விடைமலையில் வாழழக ரிநதிர நீலச, செழுமலையொப்
பாாநாட்டில் வெண்டளவே கண்டனைவே தேறி னேனே. (கங)

தவம்.

எண்சீர்ககழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேறுது வனம்போயெள வனமும் போனீா
சிறுகிழங்கைக் கொண்டுபெருங கிழங்கைக் கொண்டீர்
ஏறுத பலஞ்சுவைததோா பலமுங் காணீ
ரிலைமேய்ந்தும் பேறிலையே யிதுவோ யோகம்
மாறுது சருகுதின்று சருகு பட்டீா
வாயுநுகாந் தீாவாயு மௌன மானீா
ஆறுத தீயினிற்பீா தீய ரோநும
மருந்தவமே தவமழகாக் காட்ப டீரோ. (கச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

படவர வப்பள்ளி மாலலங் காரா பழமறையும்
தடவர வச்சிரத் தண்டையு மாாப்பச் சகடுதைத்த
திடவர வச்சுத ரெல்லா விடுக்கணுந் தீாத்தருளக்
கடவர வற்றைக் கருது மவனாக் கருதுமினே. (கரு)

மேகவிடுதூது.

நேரிசைவெண்பா.

மின்னுமுகி லேசோலை வெற்பழகா வந்திலா
உன்னையெதிர் கண்டே னுயிர்தரித்தேன்—ஒன்னார்
வெருவவிரு தூதுமவா மேனிநிற முற்றும்
மருவவிரு தூதுபோய் வா. (௬௬)

இ ரங் க ல்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வாளுநே திகிரிப படையுங் கதையும்
வளையும் வளையுஞ் சிலையும புனைவார
ஆளுங் குலபூ தரனா மலாமா
னனளை பிரியா ரொருநாள் வருவார
நீளுங் குழலீர் காமம் படுதீ
நெயவிட டதுகா ணீர்பெய் பனிநீர
வேளுங் கணையும் விறகா மவாதாம்
வேயூ துவதும் தீயூ துவதே. (௬௭)

வேறு.

வேயினு னிரையழைததுக் களிறழைக்க வோடி
மென்பிடிக்காய மான்பின்போய் விடைமலேமே லிருப்பீர
பேயின்மா முலைபருகு மச்சுதரே கேளீர
பின்னைக்கு முனனானை பினனைக்கென் னுமல்
போய்வாச வனறருவை வேரினொடுங் கொணாந்தீர
புதல்வனா தமக்குமுந்திப் பூவிருப்பென் றளித்தீர
தூயகோ வியாகருமெல்ல விதழ்கொடுத்தீர நம்புந்
தொண்டன்முடி மேற்றுளைச் சூட்டுவதுன் கடனே. (௬அ)

சந்தவிருத்தம்.

கடதாரை குன்றுத விபராசன் முன்றுவு
ககராச னுந்தாமு ரொடியூடே

வடமேரு வுஞ்சோனை மழைமேக மும்போல
வருமா லலங்காரா பதிகேளீர்
சடகோபா தம்பாட லெனவே பசுநதேறல்
தவழ்சாரல் சங்கீனு மணியாலே
திடராக மஞ்சீர நதியோ லிடுந்தூய
திருமா லிருஞ்சோலை மலைதானே. (ககூ)

வண்டுவிடுதூது.

நேரிசைவெண்பா.

மலையழகா வண்டினமே வண்டுவளை யாகாண்
நிலைகொள் பொறியளியை நீங்கா—தலைவரவா
ஆழியுடை யாருமக்குண் டாறுகால் போசுமந்தீ
வாழிசெல லாஞ்சொலலா மால். (உ0)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாலாகும் வேலையி னீலா சலமொத்து மாப்பறவை
மேலாக வந்தருள் வாயெங்கள் கோசலை மெய்வயிறென்
ஆலா னதிலிளஞ் சேயாயுறங்கி யசோதை கண்போல்
சேலா யெழுமழ காகுல பூதரச் சீதரனே. (உக)

அம்மானை.

மடக்குக் கலித்தாழிசை.

சீதரராஞ் சோலைமலைச் செல்வனைமுன் சந்ததியா
மாதர சோதை வளாத்தனள்கா ணம்மானை
மாதர சோதை வளாத்தனளே யாமாகில்
ஆதரவில் லாபோ லடிதததே னம்மானை
அடித்ததொரு வன்மத்தா லல்லவோ வம்மானை. (உஉ)

மடக்கு.

பதினன்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மானமா லழகர் பதிகணூற றெட்டே
மறறவை யாவுநூற றெட்டே

வளரக நந்த னநதமா மனையே
வதைத்தது மந்தமா மனையே
ஏனமா யெடுத்த தெடடுமா தரையே
யிணங்கிய தெட்டுமா தரையே
யேறறது கயவாக குடையுமை வரையே
யேநதிய குடையுமை வரையே
ஆனைகூப பிடுமுன் புகுமிடங் கரையே
யன்றுகொள 'றதுமிடங் கரையே
யனனையுங் கனகன் கைபொருந தூணே
யண்டகோ டிகள்பொருந் தூணே
பானமுங் கரும்பேய வனமுலைப பாலே
பயிற்சியும் வனமுலைப பாலே
பாயலு மரவுக கரசனு லிலையே
பரஞ்சுட ரவனலா லிலையே. (உங)

கட்டளைக கலித்துறை.

இலையும் பசும்புல்லுஞ் செஞ்சுட்டரவு மிடைச்சி மடித்
தலையுஞ் சயனங்கொண் டீரடி யேன்மனத் தாமரையின்
றலையுஞ் செயலொழித் திங்கிருந் தாலென்ன வஞ்சனமா
மலையுங் கடலும் பொருநதமிழ்ச் சோலை மலையரசே. (உச)

மறம்.

பதினன்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அரசாதூத கவிஞாதூத ரயனெடுங் துதிக்கவே
யைவாதூத ராயளிதத வழகாநாட்டின் மறவர்யாம்
பரசிகால தூதரும் பறப்பரொங்கள் போசொலிற்
பயமிலாது செல்லுமென்று பயமிலோலை வைத்தனை
சரசம்வாசி யென்றுசொல்வை சரணிதேடு காவலா
தளமிணக்க மென்கிருய் சரந்தொடுக்க வேண்டுமோ
சிரமிருக்க வேண்டிலுங்க டிருமுகங் கிழித்தெறி
சேராபெண்ணை யீவாபோ சிறுரிணிப் பொறாகளே. ()

வேறு.

பொறுபொறு தூத பசிபொருய் மூந்திப
புனைசுருட் டோலையைத தினனு
புரவலா காதிற சொருகுசக் திரிகை
புயனிறத தழகாசா பதியின
மறவரொன றறிந்துங் காரிகை கேட்டாய்
மதமலோ வதுபுல வரைக்கேள
வயலிலே யரிவை சிலையிலே நாரி
மரததினு மண்ணிணும் பாவை
குறிதிகழ் தையல் பாணாபால வருசி
குடக்கினிற் கோதையு மாங்கே
குன்றின்மேற குனறு விளம்பிடி நல்ல
குமரியுன் டடவியி லுடனே
நறுமணங கூடுரு சோறுமூண் டோடு
நங்கையைப் பாரவினே முகததில்
ஞாலமே னீங்கள் வாலேயே படைததா
னரியொடுரு திரிவது திரமே. (உசு)

மடக்கு.

கட்டளைககலிப்பா.

திரவி ருப்பணி தாமத திகிரியே
செஙகை மேலணி தாமத் திகிரியே
வரதா மொயம்பு குலவர விந்தமே
வாய்கண் கால்கை குலவர விந்தமே
உரமி சைக்கரும் பன்ன கமலையே
யுறையு ளுங்கரும் பனன கமலையே
அரச ருக்கிட முததமா சஙகமே
யழகா சேரிட முததமா சங்கமே. (உஎ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மேகங் கடல்மணி காளிந்தி பூவைமென் காவிகண்மை
மாகந் தொடுபசசை நினனுருககாட்ட மனநகுளிர்ந்தேன
சோகந் தவிாநதனென் மாலிருஞ் சோலைச் சுரும்புசெய்த
யோகந் திகழழ காவவைவாழி யொளிசிறந்தே. (உஅ)

நேரிசைவெண்பா.

சிறந்துன் பதந்தொழுவா சேவடிதொ ழாமல்
இறந்தும் பிறநது மினைகயே—பறந்தும்
மிகவேசற றேனிடப வெறபாவ சோதை
மகவேசற றேகடைக்கண் வை. (உக)

எண்சீர்ககழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வைக்குமிடந தனபுவையா மாநதா காளம்
மறலிகதை யறியீரோ வருமே நாளை
தக்ககதை புகுமேநுங் குணமும் போமே
சரமும்போ மேயெடுதத தநுவும் போமே
திக்கிலேவே றிக்கணமே சோலை வெறபிற
சீதரசஞ் சீவிதனைத தேடிக கொளளும்
துக்கமறு நமனுடைத் தரப்பீா யாக்குந்
தோற்றிடீ ரொருகாலுந் தோற்றி டீரே. (௩0)

கட்டளைக்கலிப்பா.

தோற்றும் பொய்கை விடாதா ரருவியுந்
துலங்க விட்டவா சோலைவெற பாாசந்தச்
சேற்று மொய்ம்ப ரிவாக்கரி தோநம
திருக்குளக் குறை தீாப்பது மாவலி
ஊற்று நீரினி தென்றே குடங்கைகொண்
டுற நாளங் கொருகால்வின் னுச்சிகண்
டாற்று நீர்தந்த திங்கொரு காலுல
களந்து போக மினைத்துங் கொடுத்ததே. (௩க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொடுக்கின்ற செங்கை யழகனென் றோதுங் குழகன் வெய்யோன், எடுக்கின்ற சக்கரத் தேரோ டிலங்கு மிடபவெற்பில், அடுக்கின்ற வாயிரம் பேரோ கிரணமஞ் ஞானவிருள், தடுக்கின் றவருமுண் டோபனி காண்புன் சமயங்களே. (௩௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில் வண்ணவிருத்தம்.

சமயமென முதுகடவு கடவியுயிர் கறுவிவரு சமனுமொரு திரணமிவனே, அமையுமென வுழலும்யம படருமொரு மசகமெழுதயனுமவ னளவு நமாகள், கமையுரக கிரியிறைவா கரிகிரியில் வரதாவளா கமலைதன் கிரியை யகலாா, இமையகிரி ரசதகிரி கனககிரி பரவுநம திடகிரி யழகா துணையே. (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

துணையென்று வநதே மெம்மைத தொடாந்துமா லாக்கிக் கொண்டாய், அணையெனறு நாக மீநதா யாங்கரு டனைவி டேமால், இணையொன்று மில்லாய நல்லா யீசசா வேச புல்லும், சுணையென்ற வழகா வெண்ணெய்க் களவனே துளவி னனே.()

மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

துளவழகா கலக்கவர வஞ்சலிக்குங் காலந்
 தொனித்திடிகள் கலக்கவர வஞ்சலிக்குங் காலம்
வளமலிவெற பருகுகரு மஞ்சாருங் காலம
 வாடையுயிா பருகுகரு மஞ்சாருங் காலம்
களிறுருளச் சிலையருவி யம்புதைக்குங் காலங்
 காயமுறுஞ் சிலையருவி யம்புதைக்குங் காலம்
தளவமளி பாடீரப் பூச்செறியுங் காலந்
 தளவமளிப் பாடீரப் பூச்செறியுங் காலம். (௩௫)

வேறு.

காலமுகந் தானு மோலமுகந் தானுங்
காமனைவாய்த் தானு மாமனைமாய்த் தானும்
ஞால மடுத்தானுஞ் சூல மெடுத்தானு
நளின விருப்பானும் புளின விருப்பானும்
நீல மதித்தானுஞ் சீலம் விதித்தானு
நீதி பொழிந்தானுஞ் சோதி வழிந்தானும்
சால நிறைந்தானு மால முறைந்தானுஞ்
சலமலை யெனன்றனுங் குலமலை நின்றனே. (நுசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மலைதாங்கு மாயா வனகிரிக் கேமழை தாங்கிச்சந்திர
கலைதாங்கி யிந்திர சிலைதாங்கிக் கஞ்சமுந் தாங்கியங்கே
கொலைதாங்கு நீலங் குமிழாம்ப றுங்கிக் கொடியொன்றின்மேல்
இலைதாங்கு கோங்கமுந் தாங்கியொர் பூங்கொம்பு நிற்கின்றதே.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேனைப் பழித்த விசைக்குயில்காள் செம்மாந் தழைக்கப் புறப்பட்டீர், சோனைப் புயல்போ லனங்கனம்பு தொடுத்தா னினிமேற் றெடப்போமோ, ஆனைக் கரச னிடுக்கணிருட் கருணோதயம்போ லிமைத்த செம்பொற், றானைத் திருமா லலங்கார தந்தா ரிந்தா தந்தாரோ. (நுஅ)

மடக்கு

தாழிசை.

தாரமருங்கா மனப்புள்ளே தைகரு மருங்கா மனப்புள்ளே
சரக்கோ டங்கங் குலைபடவே தருமோ வங்கங் குலைபடவே
வேரோ டின்ப வளவனமே விடமோ வின்ப வளவனமே
மேகம் பாவி வருந்திடரோ விதிகாண்பாவி வருந்திடரோ [யே
மாரனுடைவாட் கேதகையே மயல்கொண் டுடைவாட் கேதகை
மணந்த விராவம் போருகமே வந்த விராவம் போருகமே

ஆரங் கடுக்கு மென்னுளையே யாருக் கடுக்கு மென்னுளையே
யலைக வராவெண் ணாதினமே யழகா வராவெண் ணுந்தினமே

நேரிசைவெண்பா.

தினகரனு மபபால்வெண் டிங்களுங்கா ரொன்ன
வனகிரிவாழ் காயாமபூ வண்ணு—அனகா
அறவேத விதகேதின னம்புயததாள் காணு
தறவேத விதகே னருளா. (௪0)

க ளி.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அருணன பரிபோற பரியிலக
வமரில் விசயன றோகடவு
மழக ரிணையில குழகரொமை
யாளும் பெருமாள வாளரக்கர்
செருவென் றிறுத்தா மதுவாக்குஞ்
செயலே முடிததா பினனுமன்பா
தேனுக் கலையா மற்கருணை
செய்தா ரவாதந் திருவடிகள்
கருதுங் களியேங் கனமடத்தைக்
கழுவு மினிய வினையடையுங்
கஞ்சாக் கருக்கு வகைநிறையுங்
கற்பத் தயன்வீழ்ந் தனனன்று
குருவி சார மச்சமறுங்
குலவா ரணங்கள் முன்படியுங்
குறும்பாட் டையுமோ திடும்வாருங்
குடியும் படையும் வேண்டியவே. (௪க)

பறவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் சந்தவிருத்தம்.

வேண்டலா நகைக்கவொரு பாங்கியும் வெறுக்கவனே
வேங்கையி னதட்டமதன் வில்லாலே
தூண்டில்படு மச்சமென நான்பதை பதைக்கும்விதி
தூங்கியினை கொத்திசிமி புள்ளீரோ
பாண்டவா துதிசுகுமயில் கூநதல்சொரு கத்தவள
பாஞ்சசனி யதொனிசெய செவ்வாயா
ஆண்டுதுரு வற்குமிழ லீந்தவன வெறபிலெனே
யாண்டவழ காக்கினிது சொலலீரோ. (சுஉ)

கட்டளைககலித்துறை.

சொல்லிட பாசல மாயாநன ஞட்டிற சுடாக கொதுங்கும்
அல்லிடா தீர்குழ லாய்நிமை படாமுலை யானை கண்டால்
மல்லிட றுந்திண் புயத்தா கனக வளைநிரைப்பா
புல்லிட வுஞ்செய்வ ரீந்தா பிடியெனறிப் பூந்தழையே. (சுங)

பாண்.

தா ழி சை.

தழைவிருந்த வனத்தாபூமிசை குழைவிருந்தவ னத்தனை
தந்தசுந்தர ராசகேசவா தம்பதங்களி னினைவிஞா
இழைமருங்குடை வாணியுந்தொழ விங்கொபாணரு ளாரவ
ரிசைபுகுந்திடு காதின்மற்றவு ரிசைபுகாதுத காதுநீ
மழைதொடுங்கொடி மாடவீதியில் வந்ததேபிழை யிறையிவண்
வரத்தைவிட்டனா ஞானம்வந்து பரத்தைநச்சினா வீணையும்
பழையபேச்சுனை யுந்தொடுத்தனை புதியபேச்சுனா காணது
பாடினிக்கு மவட்கெழுந்தருள் பாடினிக்கு மனுளனே. ()

ஊசல்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கமழ்பூ வையுமயிலுந் தமாலக் காடும்
வன்கிளியு நீலவெற்பு மடமான கனறும்
இணங்குகட லூந்துகிருஷ காரு மின்னும்
யமுனையெனுந் திருநதியு மெகினப் பேடும்
கணங்குழைய கோசலைதே வகிய சோதை
கணமணியும் பாவையும்போற கமல வீட்டில்
அணங்கரசி னுடனகுலவி யாடி ரூச
லலங்கார மாயவரோ யாடி ரூசல். (சரு)

தவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில சந்தவிருத்தம்.

ஊசிமுனை நின்றுமென தாழ்குகைநு ழைந்துமென்
னூமரிலி ருந்துமென வளைபோலே
காசினிசு ழன்றுமென வானிடைப றந்துமென
காயமிதெ ழுந்துவிழும் வினைபோமோ
நீசனையு மண்டாசெய சோலைமலை யின்கணமுழு
நீலமலை யுண்டுதொழு மியலாதேல்
கேசவமு குந்தமது சூதனவ னந்தகக
கேதனவெ னுந்தளரி னினைவீரோ. (சசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நினையா தவர்தமை யாளலங் காரனை நோந்து நந்தன்
தனையா தவாநணப வெனறிட பாசலச் சாரலிற் போய்
முனையா தவாதகை தீரசிலம் பாற்றின் முடை யுடலை
நனையா தவாசன்ம முஞ்சன்ம மோவிந்த நானிலத்தே. (சஎ)

சந்தவிருத்தம்.

நிலங்குலவு நாபாபணி லங்குலவு முத்த
நிலாக்குமரு விக்குலவ னாக்குமரு வியகார்

இலங்கையில்வெவ வாளிகொடி லங்கையிலி ருக்கு
மிராவணவி ராவணனி ராவணம றுத்தோா
அலங்கலைய ளித்தனர லஙகலைக டற்கு
மந்தமத னுக்குமனே சந்தமத னுக்கும்
கலங்கலெ னெனககணிக லஙகலவை தமயின்
கையிலமனே தாருமுலை சயிலமனே யாரோ. (சஅ)

கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆராம வெறபி லழகாசுரு திக்குமெட்டா
ஏராா பதநதீணட வெகுதவஙகள் செய்தனவோ
சூரான வன்சிலையுந் துநதுமியென புருசகடும்
காராய கட்டையும்வெவ காளியபபோ ஈாகமுமே. (சகூ)

மதங்கி.

தாழிசை.

காளமேகமும் வெளிறமின்னிய கண்ணனாவன கிரியினில்
காமதங்கம தங்கமாமெழின் மாமதங்கம டந்தைகேள்
தாளினின்மூலை யிடைகுறுந்துடி தவளசஙகதி களமுகம்
தக்கசந்திர வலையநூபுர சரணமென்பது மத்தளம்
நீளும்யாழின முன்கைகாகுழ னெற்றிவேடன தம்புரு
நிறுததினவ்ெருரு சறறுடுச்கைகெ கிழ்க்கவேண்டுகின் சிந்
நாளுநச்சின னுடகத்தினி நட்டுவாவெனு மதிசயம் [தையே
நாட்டவாளினே சுழலுமுன்பல கூட்டவாள்சுழல் கின்றவே.

நேரிசைவெண்பா.

சுழல்காற்றை மாய்த்துஞ் சுடாநெருப்பை யுண்டும்
கிழல்பாாத் திடபகிரி நின்றோன் - குழலூதிக்
கறறுக் குவித்த கடவுளவ னேயனைத்தும்
பெற்றுக்கு வித்த பிரான்.

௩௩-அடி நேரிசை ஆசிரியம்.

வித்தகர் கருத்துட் பத்தி பாய
நீலம் பழுத்த கோல மேனி
கார்க்கடன் முகந்த சூற்புய லென்று
கதிரிளங் கொங்கைச் சதிரிள மங்கையர்
இயலுறு கலாப மயினட மாடக்
காயா மலர்விரி காயா வனமென
அளையர வல்லி வளையர மகளிர்
குழலிசை வண்டு குழலிசை பாட
அங்கையிற் றுங்கச் சங்கமுந் திகிரியும்
புதையிருள் சீக்கு மதிக்கதி ரொன்ன
கவின்கல ரிசைசெய சிவந்தவாய மழலைக்
கொடிச்சியர் கணபோ லடிக்கடி சுனைதொறும
பதுமச் செங்கா டுதழைந்துவிந் தலர
இருவகைக் காந்தமும் பெருமணி வாக்குப
புனலும் புகையாக கனலும் கொடுப்ப
வனந்திரி மேதி யினஞ்சொரி தீம்பால
கங்கையிற் பரக்கப் பொங்குதேன் வெள்ளம
சாம்புனந் தப்போன மேம்படு சாரல
சோலை மாமலை மேலினி தமர்ந்தோய
அதிர்ந்துவெண் பரிக ளதிர்ந்தவென றஞ்சி
பசும்பரி யேழும் விசும்பிடை மறுக
விரிதிரை கொழிக்கும் பரிபுர நதியோய்
மழுப்படைக் கடவுள விழிக்குடை யாத
சித்தசர் கோடி யொத்தகட் டழக
சடைகொடு வேட்ட விடையுடை யவற்காப்
புரஞ்செற் றருளிய பரஞ்சுடர் மூர்த்தி
குருகூர் விளங்க வருசட கோபர்
வழுத்தவிர் நான்மறை விழுப்பொருள் பழுத்த

வாக்கெனு மமுதந் தேக்கிய வொருநீ
புவிமேற சிறசிலா கவியுங் கொண்டனை
ஆங்கவை தமக்குப் பாங்கெனும் வளைகாய்ப்
புளியென மகிழ்ந்தனை போலும்
எளியேன் புன்கவி யேறபதேத திறமே. (௫௨)

துறம்.

எண்சீாக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஏறடபூங் கோதைகே ளிடபமால் வரையில்வா
ழிளஙகுறப பாவையான விளஙகுறப் பாவையும்
சாம்றுவேன் கண்ணாமுன வெண்ணெயாக் குவியவே
தானடுக் குறிசொனேன சயிலமா திணைமுதற்
போற்றினே ஞழியின னெலலையுரு சஙகையும்
பூரியெட் டக்கரஞ் சீரினிட டெம்பிரான்
தோற்றுவாா வாக்குநன் கூழபெலங் கஞ்சியச்
சுதாவிடா ரம்பரசு தணிவையா யினியமே. (௫௩)

கைக்கிளை.

மருட்பா.

இனியஞ்ச னெஞ்சே யினியவிசை யேழும்
கனியாறு காலுமிரு காலும்—முனிவா
தொழுதா ளழகா சுருமபில்
எழுபூ வாய்ந்த திவளணங் கலளே. (௫௪)

சித்து.

தாழிசை.

அலகைமாமுலே யுண்ட கொண்டல்புள்
ளலகையன்றுப குந்தமா
லழகாதாளதெரி சித்தசித்தர
னுக்கிரகம்பெறு சித்தாயாம்

சலனமேனொரு கடகநற்கரி
தனையழைப்பிமுன னுகமா
தஙகமாக்குவெ மெய்தராவிடு
சந்தமிக்குயா பணம்வரும்
இலகிரும்புத னைப்பொனவெள்ளியொ
டேறறுவோமுனா குறைபடா
தெடுத்ததாம்பிர மாழை மச்சநம்
மிரதவாதம தனையிற்
பலமருந்தறி வொருசொலவோமதி
பசியவாக்குப சரிவியா
படியளப்பந மக்குமாவடை
பழவனம்பிரிய மபபனே. (௫௫)

கட்டளைககலித்துறை.

அப்போத கத்துறை செந்திரு மாாபத தழகாபனைக்
கைப்போத கஞசொனன மாயனெக்காலங் கருணை செய்வார்
மெய்பபோ தகநமக் கெந்நாளவரும் வினை யெனவொருழியும்
எப்போ தகமு மமதையும் போம்புக லேழைநெஞ்சே. (௫௬)

சம்பிரதம்.

கசு - சீர்ககழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏழுலோ கமுமிக்க மண்டலத் தூடடைத்
திடுவோங் குணக்கு வெய்யோ
ரெமதிசை புகசசெய்வோ முத்தரத் தூடுபன்
னிருதிங்க ளென்ணி விடுவோம்
வாழ்குகையு ளண்டரை யரம்பையரை நாரதனை
வரவழைப் போம் படாகொடி.
மருப்பங் கயங்கள்பல் குதிரைகுடை சுனையிலெழ
மாதேரை யடைய நினைவோம்

தாழ்வறும் புல்லையடு புலிசெய்வோந் திரணத்தை
யுந்திருத் தாணுக்கு வோம்
தருமெறும் பிதனைமத கரிசெய்வோந் துவளாயைச்
சண்பகா டவியாக்கு வோம்
ஆழிநீா முன்பொருப் பாக்குவோ மெய்யகலு
மாவிகள் வரபபண்ணு வோ
மதிரகசி யங்கேளு மழகாதாட் காளலா
வதிதெய்வ முனைவிடுவ மே. (ருஎ)

கலிவிருத்தம.

விடலரு மறையினும் விடவ ராவினும்
நடமிடு மழகொரு நாளி ரஙகுவாா
தடமுலை மயிலொரு சரம் விடாமுனம்
அடன்மதன விடுசர மனந்த கோடியே. (ருஅ)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கோடிதவ முயன்முனிவோாக் கருள்பததா மனையாா
குறியவரா கம்பெரிய நெடியவரா கமுமாய்
ஆடிரண சிங்கமுமா மெம்மான்பல் கலையோ
டம்புலிதாழ் கோட்டிடபத் தணிவளையைக் கண்டால்
மூடிருளைப் பொருதறுகண் மறலிகடா விடிலே
முடிகொருக டாமடங்கு மூன்றுகடா மடங்கா
தோடிவரக் குளிறிவெளி றியகளிறு வந்தே
யுறபபிடரி னிணைத்துலவும் பிறபபிடாமற் றிலையே. (ருகூ)

தாழிசை.

இடாகளென்ற திளாகளாலி டிாததீரம் வீழவே
யெழுந்தபாவ சாகரத்தி னிடைமிதந்த திரனாான்
மடமைநெஞ்ச நாளிலே மகிழ்ச்சிகூாந்த தெம்பிரான்
மந்த்ரமூல சொருபகாந்தி யிந்த்ரநீல மல்லவோ

உடன்மறந்த மறவிராத னுறவிராத தறுகணு
ளொடுங்கவந்த ஞவிபோயொ டுங்கவந்த திருதரும்
திடமலைந்து விடமலைந்து தென்னிலங்கை வென்றவன்
திங்கள்குன்ற முந்திலங்கு நங்கள்குன்ற மாயனே. (சுO)

கட்டளைககலித்துறை.

மாய்கின்ற தேவாக்கெ லாமண வாளா வடிவழகா
வேய்கின்ற குல்லையென் ருேதரு வாரொங்கள் மினகருப்பு
சாய்கின்ற பூவணை யாலைபொன ஞேலையிற ருவுங்கணணீா
பாயகின்ற சாறு குறுவோ பிதுங்கிய பானமுதநமே. (சுக)

எண்சீர்ககழிநெடி லாசிரியவிருத்தம

பாலிருநத நீாபிரிபபீ ரொருநீ ருககள்
பஙகயபநதோன் றனருவைப பாரா னெனகன்
போலிருந்தா னாயமெனை யும்பிரிநதா னிநதப
புண்ணியமுங களையடையும் போமோ சொல்லீா
சேலிருநத கொடியோனைப பெறுமால் சோலைச்
சிலம்பாறறி னிாைதெவுட்டிநத திரைமுந நாருசல்
மேலிருந்து விளையாடிக கமல வீட்டினை
மெனபேட்டி னுடனசெல்செங்கால் வெண்புள ளிரோ. ()

பதினன்குசீர்ககழிநெடி லாசிரியவிருததம்.

புள்ளினவாயக் கிழிததாா மருதிடங் தழிததாா
பூதனை யாருயிா கழித்தாா
புறஞ்சுழல் காறறுண் டுதிரமொன் டினாநதாா
புரவியோ டிரவியை மறைத்தாா
துள்ளிய குயிலைப் பூத்ததே மாவைத்
தூறறுமன் னையைச்சிறு காற்றைச்
சுடுமதி கோர மதியினை விடுததாா
தோன்றிய மதியையென் சொல்வேன்

விள்ளரும் பிலத்துட் பணிகளோ வென்று
விகஙக பூபதியெழக் கனகன்
வெங்குடா பிடுங்கி யெறிந்துறங் கிழித்து
விடாய்க்குவெங் குருதிநீ ருறுஞ்சி
பிள்ளையைப் புரந்த வெள்ளெயிற் றகல்வாய்ப்
பெருங்குரற சிஙகமெய் கணுநதேன்
பெருக்கெறி சோலைப் பொருபபலங் காரா
பிறாகருப காரமொன றிலரோ. (கூரு)

கட்டளைககலித்துறை.

ஒன்றாகி மூன்று வடிவா யடியவ ருள்ளததுள்ளே
நின்றாய் புறத்துமபுள் ளேறிவந தாயெங்கு நீநிறைந்தாய்
நனறுமுன் னுடல்பொன னுடாகை கூபபிய நங்கள்குன்றிற்
குன்று மரகதக் குனறே குனறேந்து குணக்குன்றமே. (கூச)

கலிவிருத்தம.

குணசலதி யாமழகா குலவனாயின முகில்காள்
மணமலரின் வண்டுகா வன்கணாபி ரிந்தாா
கணவரவா நெஞ்சது கருங்கலலல வோவென்
புணாமுலையில் வந்துவிளை பொன்னையுனா யீரோ. (கூரு)

மடக்கு.

கொச்சககலிப்பா.

ஈரமதிச் சோலைவனா யிறைவாமதிச் சோலைவனா
சாரகவி மானமறா தாரகவி மானமறா
ஆரணந்தா மோதரனு ரயனுந்தா மோதரனுர்
சீரரங்க மொழியாரோ தீயரங்க மொழியாரோ. (கூகா)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மொழியு மினியீா குழைவாாந்தீா முத்த மிழச்செய்
யுட்பயின்றீா, வழியு மாசா ரமுஞ்சிறந்தீா மதுரக் கழைகா

ளினிக்கேளீர், பொழியுங் கொடையா ரழகாவெற்பிற் புராரிக் கெதிரபோய்த தழல்விழியால், அழியுங் காமன் பழிகார ரெங்கே யிணக்க மாகாதே. (௬எ)

நேரிசைவெண்பா.

அங்காப பொழிய வருணனுக்குத தேனருவி
அங்காப் பொழியேற றசலமே—பஙகயமேல்
துங்கத திருபபிரியான சுததத தமிழ்ப்புலவா
சஙகத திருபபிரியான சாாபு. (௬அ)

வஞ்சித்துறை.

சாரலங காரமால்
சாரலங காரமால்
நீரலங காரமால்
நீரலங காரமால். (௬௯)

சந்தவிருததம்.

அலங்கார யமனும புறஞ்சாய விதழ்மென்
றறுஙகாது பொருகுமப கனனவீழா
இலங்கேசன மருடந் தகாநதோட முனையம்
பெயுங்காமு கமனமுனபென் மயல்கூறீர்
கலங்காம லரசனமுன செலுங்காம துவசங்
களைநதேவின் முதல்தின்று மகிழ்வாயே
சிலம்பாறு தனில்வந திளம்பேடை சுழுறும்
சிலம்போசை நறவுண்ட குருகாரோ. (எ0)

நேரிசைவெண்பா.

காமனா வெள்ளைக் கருப்புவில்லே கீறறுமதி
தாமவுடேச் சிந்து சரங்களே—ஆமாம்
வளைதவெய் வசிகா மணிநிகரில் லாவெள்
வளைத்தெய் வசிகா மணி. (எக)

கட்டளைககலித்துறை.

மணியுந்தி யான நதிபாய் வனவெறபன மண்ணும்விண்ணும்
தணியுந்தி யானலங் காரனெங் கோவெனூந் தாமமென்னும்
பணியுந்தி யானநத வேளென்னு நீலம் பசுஙகுரும்பைக்
கணியுந்தி யான மிடீருதிசை பாாக்குமென் ஞரணங்கே. (எஉ)

நாரைவிடுதூது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருததம்.

ஆரமா மலேயிற் ருேன்றி யங்கங்கோ டிசசெய் திங்கால்
ஈரமே வியதென் காற்று மிருதுவுஞ் சமனே கன்டீா
வீரமா லலங்காராக்கு விடவரா விடவ ராதோ
தீரமே நாரை காணீா செல்லுவீா சொல்லு வீரோ. (எஙு)

கட்டளைக்கலிததுறை.

சொல்லா ரணப்பொருள் மாலலங் காராதன் சோலேவெற
பில், வல்லா ரிளங்கொங்கை மங்கையெங சேமனு நூலவழியிற,
செல்லாச செனுதசொரு கோலபோன முடங்கிய தீஙகருபபு,
வில்லானேங் கோல்வெனறு முக்கோல் விழைந்திட்ட வேதி
யரோ. (எச)

சந்தவிருத்தம்.

வேதாவெ னச்சொல்சுதா பூமேல்வ ரத்தளரின
மீதாம்வி சிதராமறை வேராஞா
வாதாச னசசயன ராராம வெறபிறைவா
வாராம லெப்த்ததுயா சீராமா
சாதார ணத்ததல வேள்பூச லிப்பொழுது
தாரா மடைக்குருகு தூதாமோ
போதா வவைக்கறிவு போதாவெ னிற்பரிவா
போதாம லாத்துளவு போதாவே. (எரு)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தாவுமன் புள்ளவா மேவுமன் புள்ளவா
தக்கநா மலையினா மிக்கசே மலையின்மேல்
ஆவியுங் கூடிமா வோவியக தேடுமே
வலகிலா வஞ்சன்முன் னுலகெலாங் கஞ்சமும்
காவியும் மகரமு நாவியுஞ் சிகரமுங்
காந்தளுஞ் சங்கமும் பாந்தருஞ் சிங்கமும்
கோவையு மாரமும் பூவையுங் கீரமுங்
கொஞ்சுமின் சொல்லுநீண் மஞ்சுமின் வில்லுமே. ()

நேரிசைவெண்பா

மஞ்சுகா ளுங்களைபபோல் மாரனபூ மாரிபெய்ய
விஞ்சியது பேராசை வெள்ளமகாண் - தஞ்சம்
வழுததீர மதிசசெஙகண மாலலங காராக்கு
வழுததீர மதிச்செஙகண் மால். (௭௭)

வஞ்சிவிருத்தம்.

செஙகண் மாயவா சீபதி
மஙகை யாரிடம் வண்புனம்
கொங்கை யுங்கணுங் குதலையும்
அங் கரும்பிணை யாகுமால். (௭௮)

தாழிசை

மாலுநான்முகனு மரனுமாமழகா
மால் விடைச் சயில மயிலனீர
நீலராமிறைவ ரின்னம்வந்திலாகன்
னெஞ்சர்போலு மினியென்செய்வேன்
ஆலகாலம்வட காலதூாகவெதி
ரம்புகாலவில் வளைத்ததால்
காலகாலாகள மெனவிருண்டுபல
காமிறந்தமழை காலமே. (௭௯)

கட்டளைக்கலிப்பா.

மழையுறங்குத டஞ்சோலைமாமலை
வாணன்வாணனக ரமகளைப்பூதங்கள
விழையும்பாரவெ ழுக்களனைறேபற்றி
வீசுமாலும்பா வேதாமவருக்கே
பழயநான்மறை சிங்காசனமலாப
படுக்கைவீடுந டுக்கடல்வெண்ணெய்போல்
குழையுமன்பாக ருததேயுபரிகை
குளிர்நிலாமுற்றமு கோகுலமுகாணுமே. (அ0)

மடக்கு

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குலமலைமா யாவாழி கொடியவெவுறன் சிந்தா
குலமலைமா யாவாழி கொடியமதி ளிலங்கை
நிலமலைய மாதவரி ஞனெறிந்தாய் மந்தா
நிலமலைய மாதவாகை நின்னுமங் கண்டாய்
பலவருண வாரீச நயனமுழு நீலோற்
பலவருண வாரீசன் பயப்படவெற் பெடுத்து
நலவரிசைக் கவிகைபுனை காரோதென் குருகூா
நலவரிசைக் கவிகைவிடா நளினமின்னு யகனே. (அக)

கலிநிலைத்துறை.

நளினவி லோசன ரழகாபு லோமிசை நாதன்றன்
இளவலு மாயவா மாயவா வெற்பினி லிலையோநாண்
தளையவிழ் மல்லிகை புல்லிய வண்டீா தமியேன்போல்
வளைகலை நாண்மதி தோற்றிட நின்றே மருண்மாலை. (அஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருதொடித்து விளவெறிந்து குருந்திலேறி
வடத்துறங்கிச் சோலைமலை வருமால்வெற்பில்

இருதலைப்புள் ளென்னவிருந் திமைப்புநீங்சா
வெனைப்பிரிந்த பாதகாநாட் டில்லைபோலும்
அருவிமத மிக்களைமா தளைகடள்ளி
யடையலாமாக் கோட்டையிடம தாவிதேக்கித்
தெருவுதொறு மால்யானைக் கன்றுபோலத்
தெனறலிளங் கன்றோடித் திரியும்வேனில். (அ௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

திரியுங் கிரிக்கெதி ரசென்றோ ரழகா திருமலைமேல்
பரியுங் கொடித்தடந் தோவல வாபரி போற்றினைகள்
விரியும் புனற்கட லுண்டமை யாதுநம் மின்கொடிகண்
சொரியும் புனற்கடற் கோடுதல் பாருநுண் டுளிபபுயலே. (அச)

நேரிசைவெண்பா.

புயல்பாாக்குஞ் சாதகமே போன்றேன்பொன் னூட்டின்
இயல்பாாக்குஞ் சேமலைமே லெந்தாய்—தயையின்
நிலையா திருக்கவரு ணேயா மிடிதீரத்
தலையா திருக்க வருள்.

வலைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அலைகடலி னடுத்துயிலு மழகாாநாட்டி
லஞ்சொலெலாங் குளமாக வஞ்சனக்கண்
வலையெறிவீா பொய்கைவிட்டென் னுவிதாங்கும்
வரலாறு கேளுமச்ச மருங்குகில்லும்
கலைமதியோ டாரலலா வெளிச்சைமீறுங்
கவலைமுன்னீ ரிரையோக்கும் கனகருப்பம்
சிலையருவ ரால்மலங்கு படுதல்பாரும்
திருக்கைவையு மழைச்சுறவைத் தேடுவீரோ. (அரு)

கொற்றியார்.

எண்சீர்ககழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேடுதமிழ வடிவழகா நெடியவிடை மலைமேற்
சிறியவிடைப் பெரியவிடைத் திருக்குலத்தி னமுதே
கூடுகின்ற வெணணெயொடும் வேனிலா னெய்யுங்
குறைவிலைவிற் போரதிகங் கொண்டதெழு படிகாண்
நாடறிந்த ததிமோக முறையினக்கம வையு
நவமணிசோ பொனனுழி நல்குவேன மெல்ல
ஆடைதனை யொதுககிடுமென பால்வாரு மிசச
மாமுழக்கு மோாபோது மகலேனந நமையே. (அஎ)

தா ழி சை.

நந்தனந்தன வென்றுகாதனை நங்கைசெங்கைமு கிழ்க்குமின்
நளினமாதென விகலுமாரனை நமதுசாபம்வி டாதெனும்
சந்த்ரசூரியா தங்களைச்செய சங்குசக்ர மெனததொழும்
சலதியாடுதல் யமுனைமூழகுத றவமெனுந்தலை நாளிலே
ஐந்தலைபபணி யுநதருடபையு மாகிலேனெனும் வேணுவா
யமுதமுண்டியா வம்சமானத திட்டமேயெனு மாசைநோய்
மந்திரத்தில ருதுதீாக்குநின் வாசம்வீசிய துளவுகாண்
வாசவனபதி பரவுசீபதி வாசசுநதர ராசனே. (அஅ)

சுரம்போக்கு.

கட்டளைககலித்துறை.

சுந்தரத் தோள ரழகாநன் னுட்டன்னத் தூவியந்தாள்
மந்தரத தீஞ்சொற கிளிசெல்லு மோசக்ர வாளஞ்சுற்றி
அந்தரப் பானுவு மோடச்செந் தீயுநெட் டாழிவிழுக்
கந்தரத் தன்குளக் கண்போற் கொதிக்குங் கடுஞ்சுரமே. (அகூ)

பி ச் சி யா ர்.

மடக்கு - எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மேதினிபோற றழகாமலைத் திருப்பிச்சி யாரோ
வெளிபபட்டீர் முனி[illegible]மலைத் திருப்பிசசி யாரோ

கோதுபடு குழல்போக விளங்குதலைச் சுகமே
கொள்ளைகொண் டிரிங்குவர விளங்குதலைச் சுகமே
காதிலிட்ட செம்பணியு நடுக்காவி யுடையுங்
கபாலமுஞ்சு லமுங்கண்டே நடுக்காவி யுடையும்
ஆதரியு முங்கள்சிவ மதவேடந் திரமே
யறிவீரோ யன்றெதிர்த்த மதவேடந் திரமே. (௯௦)

நேரிசைவெண்பா.

மதுசூத னுமுகுந்தா வாமனு மாயா
அதிருபா ராமா வழகா—எதுவீரா
வெண்ணரு துளவா விமலா மகலாட்சா
தண்ணந் துளவா சரண். (௯௧)

பதினுன்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சரணகோ கனகங் கறபக நாறத
தண்டுழாய் முடிபரி மளிக்க
சங்குநே மியும்வெண் ணிலாவெயி லெறிக்கத்
தமனியத் துகில்பள பளக்க

மரகத மேனி யெழில்பழுத தொழுக
மகாகுண் டலம்புயத் தலம்ப
வனசலோ சனங்க ளருண்மழை பொழிய
வந்தநின் கோலநான் மறவேன்

திரன்முலைக் கிராத நுணுகிடைக் கிராத
சிறுமிகள் முகமதி யெனவாய்
திறந்தவாம் பலையும் பறந்தவண் டையுஞ்செந்
தீயெழு புகையெனப் பதறி

விரனெரித் தடங்கா விழிபுதைத் தோடி
வெண்பளிக் கறைகுடி புகுங்கா
வெற்பலங் காரா வும்பலஞ்[redacted]ரா
மெய்யனே தெய்வ[redacted]னே. (௯௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தெய்வசிகா மணியையெங்கள் சாரசோர
 சிகாமணியைக் கண்மணியிற் சிறந்தோன் றன்னை
ஐவாசகா யனைமுதலுந் தம்பியென்றே
 வழைத்ததின்னந் தம்பிகளே யழைத்துவாரும்
கைவருபந் தாடுமணி முற்றமெல்லாங்
 கமழ்பனிநீ ரிறைத்திறைத்துக் கழுநீரேயோதும்
மைவிழியாா குளமாக்கி விட்டாரென்ன
 வன்பகையோ பொருமுதலே வளர்கின்றாரோ. (௯௩)

எழுசீர்க்கழிநெடில் சந்தவிருத்தம்.

வளங்குலவு தண்டலைநெ டுங்கிரிமு குந்தாநல்வ
 ரந்தினம்வ ழங்கழ கா தாம்
இளங்குதலை கொஞ்சியப சுங்கிளிகள் கெஞ்சியுமி
 ரங்கியினம் வந்தில ளாயோ
உளங்களையு மென்சொலமு னஞ்சமன டுங்கிடவு
 தைந்தவ ாவெ குண்டு சுடவே
களங்கமற வெந்ததும தன்சடல மென்றனாக
 ரும்புகையொ ழிந்த தலவே. (௯௪)

மடக்கு.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அலமேந் தழகா பதிச்சுனையே
 யாடு மேமெய்ப் பதிச்சுனையே
யணில்வாற் கதிரோ மருந்தினையே
 யகன்றே மேய மருந்தினையே

குலவுஞ் சுகமே கோகிலமே
 கொம்பிற் புனத்திக் கோகிலமே
கூட வளாமா தவிப்போதே
 கொடியார்க் கென்மா தவிப்போதே

கலைமுன் பிரியக் கணக்கன்றே
கரும்பைப் பிரியக் கணக்கன்றே
கனியாா காட்டு மருவலரோ
கனியாா காடடு மருவலரோ

ஈலதி முகக்கு முகமஞ்சே
தனிததே நிமிட முகமஞ்சே
தையா லொதுங்கும் வரவழையே
தயையுண் டானுல் வரவழையே (௬௫)

அ க வ ல்.

வரம்பெற் றிடுதலி னருந்தவக் கிழவரும்
கண்டகனை யடாத்தலின மண்டலத் தரசரும்
கறபக மண்டலிற் கனக நாடரும்
கானமு ழக்கலி னுனகந் திருவருமம
எழுதரு மறைகள்சுட றிடலால் வியாதனும்
போதக மோதலிற புராணவே தியரும்
சாந்தமுற றிடுதலிற் றனிஞா னிகளுமம
மான்மத மடுத்தலின் வைணவக் குரவருமம
நவமணி விரித்தலி னன்னு விலரும்
அன்னம வழங்கலி னகவாழ்க் கையரும்
செம்பொன் னீட்டலிற திருப்பாற கடலும்
அச்சங் களைதலி னமுதசஞ் சீவியும்
பூமிதங் கிடுதலிற் புண்ட ரீகனும்
பொங்க ருறைதலிற் பூவை வண்ணனும்
அம்பிகை கலத்தலி னந்தி வண்ணனும்
பொருமலை யெறிதலிற் புலோமிசை கொழுநனும்
அகிலங் காட்டலி னலர்கதி ருயிறும்
முத்தமிழ் துதித்தலின் முழுமதிக் கடவுளும்
சிவனுங் கடவுட் சிலம்பாற் றிறைவ

இருபது சிகரத தெண்ணிலாச சிகரப
பொனமலை வளைதத செம்மலை யேந்தும்
வெண்குன றெடுதத கருஙகுன ெறாருநாள்
முழைவாய திறநது மழைபோ லிடிதது
முடுகுசெய களதநுக கொடுமரம் வாங்கி
அடுசம ராட நடுநடு நடுஙகி
கொடிமுடி கவிழுதலிற குறுநகை பூததுு
நாளைவா வினறுன நீளபதிக கேகென
விடைகொடுத தருளமால விடைமலை வாண
உந்திக கமலத் துசசிவிட டிறஙகி
கருத்திற றெளிநத காரகரீ ராட்டிக
கண்டகண் போறகுளிர தண்டுழாய சாத்தி
இசைமக ளுடனேறுதித தெண்ணில் கோடி
பிரமா போறறிய பரம சாமீ
அளவறு பிறைகளும் களஞறு கறைகளும்
கணககிலா மழுககளும் குணககிலாக கழுக்களும்
உடையாா புலிநதோ லுடையா ரிடையாா
அலகிலா வுமைகளு மிலகுபன னதிகளும்
பதிகொ ளதநதனா குதிகொள் மததனா
வீரபத திரமுதற் கோரபுத திரரொடும்
அனந்த முருத்திரா தினந்தினந் தொழுதிடும்
திருவடி யுடைய பிரம மூாததி
ஒருவின் னப்பமுன் பெருமுனி பின்னா
நம்பிநன் னிழலிற் றம்பின் தொடரச்
செஞ்சிலை யொடும்போய்க் கருஞ்சிலை மிதித்து
மினனிள மேகமும் வில்லும பிறையும்
அரவிந் தமுமாங் கதிர்சில பூவும்
சங்கமுந திகிரியும் பங்கய முகுளமும்
காந்தளுங் கொடியும பாந்தளுங் கதலியும்

மாவிளந் தளிரும் வகுத்தனை மீனடும்
புனமதி யுடைய வெண்மணப் பாறையை
நறபதப் படுத்தி யற்புத விளக்கும
கண்ணநீ யுணாக்க கவாந்த
வெண்ணெய் செய்து விடுவதுன கடனே. (௯௬)

தாழிசை

வெண்ணெயருளை கொணடகொண்டல மேனிமாயா வனகிரி
விறலியென்ற கோகிலத்து மென்பெடைக்கோ சேவல்கேள
பண்ணுமிங்கு நயந்துடைந்து பாணாதமமை வெலறபின
பாதகறகு மருமையோவோா பாலரகினனே வெலவது
வண்ணமாா பெருந்தகொய்கை இணைமென்ப ரதுமெய்யா
வந்துபா னிறைந்த துள்மை மதலைபால னென்பதும
எண்ணெயீந்து ட சுந்ரயபெ னுங்கொடிக்கு விட்டநீ
ரேற்குமோ வவாகரும்யாழின வீக்குகாய நிலபமே. (௯௭)

எழுசீரகக்ழிநெடிலடி வாசிரியவிருத்தம்.

காயரன பிரமாமுத லோாறொழுகு சனகாதிமா
காளமகு சனவழகா மா
மாயரம் புவியுருவ நீதமுங கமிழ்பவன
வாயாகண் டிலாகொ லளிகாள
பாயும்வெம புலிபொருத மாமனென பவன்விடுமோா
பாறைநெஞ் சினள சிகரநோ
ஆயகொங் கையிலொழுகு பால்பரந் தெனவிரிய
கோர சந்திர கிரணமே. (௯௮)

சந்தவிருத்தம்

சந்தன கிழமகுளிரு வந்தகைக தீரச
சந்திரமுகி யேகவியு மிந்த்ரதரு மானும
ஐந்தலை யராவில்வரு மழகாபழ மறைதே
டரியமுனே யாமுளரி தெரியமுனே போல

வந்தருணம வைகையிது டொயகையிது முத்திலை
வனைடலிது கொண்டறவழ் மணி பமி நல்லவா
செந்திருநன் எகரமிது சிகரமிது சோலைச
சிலைமபிடைசி லமபியசி லம்புநதி யிதுவே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நதிபெறற பாதா மலையலங காராநன் ஞுடனைங்கே
கதிபெறற னனைநத மீகாமன காமன கழைகழையே
பதிபெறற வவவங்க மிவவங்கரு சங்கம பலிதநநகே
அதிபெறற முத்தங் கிடைததொப பேதுன சுககடறமே

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சுகமும் பிகமும் மறையோதும் சோலை மலையி லலங்காரா
இகமும பரமும் வகுநத பிரா னெமமலாப டதமும தரவாழு
மகமுந் தவமுஞ் செய்ததொகும மானந தனைகுமம பிடுவ
செகமும பரவுஞ் சிலம்பாறறுந திருநா படியு மொருநீரோ.

அழகாகலமபகம

முறறுபபெறறது.

உ

முருகக்கடவுட்டுணை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்

திருப்புகழ்

பதிகங்கள்.

இவை

முருகதாசசுவாமிகளென்றும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

ஸ்ரீமத் - தண்டபாணிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

பொம்மைய பாளையம் பெரியமடம்

வீரசைவசிங்காசனாதிபதியாகிய

சிவக்கியானபாலையசுவாமிகள்

உத்திரவுப்படி

சென்னை

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மன்மத ௵ மிதுனரவி.

ரிஜிஸ்டர்ட்

உ

முருகக்கடவுடுணை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்,

திருப்புகழ்

பதிகங்கள்.

இவை

முருகதாசசுவாமிகளென்றும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளென்றும்

விளங்குகின்ற

ஸ்ரீமத்-தண்டபாணிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

பொம்மையபாளையம் பெரியமடம்

வீரசைவசிங்காசனாதிபதியாகிய

ஸ்ரீமத்-சிவக்கியானபாலயசுவாமிகள்

உத்திரவுப்படி.

சென்னை

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மன்மத௵ மிதுனரவி.

சிறிஸத்தா.

உ

முருகக்கடவுள்துணை

சோழவந்தானூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற

ஸ்ரீமத் கந்தசாமிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மெய்யாவினையூரவாவேளவிப்படியுமிகழ் திருப்புகழோனை
யெட்டிசைக்கட்டட, பாலையனுக்கருள்புரிந்தயிலவேலைக்குகனைக்கெ
ர்கலடடகருற்பானமை, யோலையெழுத்துயாவுணராப்புதடட
வழுமுவறியாதுணைமைவெண்ணம, வாலையருணைமுறபவசது
ரூபுலவோருணாநதாமகிழ்தறபாறறே.

நேரிசைவெண்பா.

உள்ளக்கருத்தினாக்குக்கைட்டாயக்களங்கமின்றித்
தெள்ளத்தெளிந்தவாக்கேகிதிக்கு—முள்ளப்
பிக்குந்திருப்புகழைப்பாடுஞ்சரட்ட
கசிக்குமயிலக்கலட்பகம

முருகக்கடவுட்டுணை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

பாயிரம்

கொச்சகம்.

ஆன்றுசிவப்பிரகாசனியற்றிதனக்கெய்தச்
சென்றுபகர்ந்தமைநாடிச்சிவஞானபாலையன
தன்றாளுபர்மயிலமலைக்குமரனுக்குக்கலம்பகமொன்
றின்றுசொலத்திருப்புகழோனிடத்திநிலினிறைசத்தாமே

வெண்பா.

ஆ. ப்பால்வாய்வையடக்கியடுத்துவந்து
ஊட்டிக்குளாடலொன்றுசெய்துபல—பாட்டுடைய
பாலையனையேவியெனைப்பறியலித்தாணடுகொண்டான
சோலைமிகுமயிலத்தோன.

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம

தனதனதத்தன தத்தத்தனதனனு
சயிலமுழுக்கவுமவெட்கச்சிறந்தாரா
தமதுருவொத்தருவிப்பொறபிசைந்துளதா
மயிலமலைக்குகனுக்குக்கலம்பகநூல
உனைகுவதற்குயாசொற்கட்டுவந்தருள்வீ

வெயிலவனுற்றவயிறறுசசெழுஙகளிறே
வெளிறுமலாக்குளிருககைககிசைநதவளே
யயினமயிலகுககுடமுறசெபபகினறனவே
யடியாபததககமலத்துறறநுணபொடியே.

நூல்.

மயஙகிசைக்கொசசககக்கலிபபா.

திருமகளசோநெடுமாயன்செஙசமலககண்கடரு
மிருமடவாககிடைநீடுமெழிறபவளமலைபோல்வாய்
பரிதிமதியிசைநதாஙகுபகர்முடியுமுகமொனறும
விரிகருணைவிழிமூனறுமவிளஙகுகுழைச்செவியிரண்டுமெ
வண்பனுவறபைஙகிளிளைமணநுகருமணிநாசிச்
சண்பகமுஞ்சிறுமுறுவறறரளநகைககனிவாயும
பொறபணியுமபணமலருமபொலிநதகழுதமொடுமோர்பும
விறபடுமின்னெனக்காணுமவெனறிவேலவியன்சிரு
மடல்வயிரநதிரிசூலமபயமவரதநதுலங்கும்
கடகநெடுஙகரந்தாஙகுங்கவினறோளகளொருநானகுங
குஞ்சிமணிசசெஞ்சதஙகைககொத்தளையுஙகோசிகமும
விஞ்சியபேரானநதம்விளைததருளுநதுணைத்தாளுங
கொண்டுமயிலாசலததின்குலவுடிஇறுஙகோயிலிடை
மண்டுசடைசசிவஞானிவலததமரவாழகின்றாய்
மயிலேறித்தகரோறிமழுவெளளைக்களிறேறிக
குயிலபோலுமுமையாளகண்குளிரவருஙகுருந்தேநீ

இவையெட்டுநாற்சீரோரடித்தரவுகள்.

அரன்வழிபடமுனமருணலமருளினை
முரகரியமராமுன்மொழிபுகழ்மருவினை
யயனமுதலமரவறமொடுகறுவினை
புயலிவாமகபதிபுனைமுடியுதவினை

இவை நானகு மராகங்கள்.

அனமொடுமுனறுதிகூறியாறெழுநதாலருசசித்து, தெனமொதியைமிசைவாழவானசிறபபனைத தனமெபறசசெயதாய, சினனுமதமதொன்றினையேகிதங்கூறச்சலிபாத, மினனுனைவிழுநதகரமவிராநதுநவிமீணடுவநதாய, நறகீரன்சிறைநீககிநவிலரியதமிழணிவான, கறகிறிபனைகையையுஙகடியவடிவேலவிடுததாய், முற்றுசுவைக்கவிபொயயாமொழிபபுலவன்களிகூரப, பற்றுமொருகோலொடுமுன்பாலையின்முட்டையுமானய், தென்னருணைகோபுரததிறறிகழொருவன்றனககாக,முன்னமொருதூணிடத்தின்முளைபபதற்குமிசைவுற்றாய், போரிநநமுனிவனமுதறபுகலுமவாபுகலகின்ற, சீரியவராளவிலவாசிந்திததபேறளித்தாய்.

இவையாறுநாற்சீரோரடித்தரவுகள்.

ஏனமருபபறமோதிவதைத்தனை
யேழிசையிற்கவிகோடிதொடுததனை
மானவிரகட்குரியாரைமயககினை
மாசறுசிட்டிவினோதமியக்கினை.

இவைநான்குநாற்சீரோரடியமபோதரங்கங்கள்.

மாவடியோடறவென்றனை
மாலவனாயாவினுநின்றனை
தாமதரோரவரிதாயினை
சாரணர்வாழ்வறமேயினை.

இவைநானகுமுச்சீரோரடியமபோதரங்கங்கள்.

சேவலபொறுத்தனை
பாவமறுததனை
சிநதையுளுற்றனை
விநதைகளபெறறனை.

இவைநானகுமிருசீரோரடியமபோதரங்கங்கள்.

ஆதலிற - இது தனிசசொல.

கடலிறபொருளையிறகனவிறறமியேன
றிட முடனவிடுததசெழுநதமிழுபபனுவ
லினைத்துமீணடொளிதரவளித்துமுனனின்று
றினைததுணைததயருஞசேராதொரீஇத
திருமலைசகுவடடிறசெயதபோரட
லுருமலைகோயிலிலுறைததமாற்ற
மாதியபிறவுமகிலததோரும
பேதியாவணணமபேசபபுரிந்து
சைசசிலைககுறவர்களின்றருசாரற்
பச்சிளஞ்சோலைமயரண்மீதிருநதாண்

நதலையென்றியாவரும்வழுத்தவைத்துப்
பதநிழற்றருமாயபரமெனவந்தேன
விதிமுறைதவறிவெள்ளிலமென்று
கதிர்மணிவடமுலைகருத்துட்டோன்றப
பழையபாவொன்றுபகாவான்றனையும்
விழைதருகருணைமிகையாற்புராதாய
நினதிருவுளமெனநேரத்
தென்றிசைப்பொதிகரு
மெனவிரங்கினனே (க)

இஃதாசிரியச்சுரிதகம்.

வெண்பா.

இரங்குந்திருவுள்ளத்தேற்றமுற்றசெவ்வேள்
வரங்களெல்லாநல்குமலைகேள்—குரங்கனைய
பாழ்மனமேபலகோடிபத்தர்பரிசுபெற்று
வாழ்மயிலத்துள்ளமலை, (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மலைதெய்வமேபரமென்றொருபிடாச்சிலமானிட
ரு, சிலைத்தெய்வமவைத்துப பலவாறுநாமங்களசெ
ப்பலென்னே, நிலைத்தெய்வம்வாழுமயிலாசலத்தினிறை
புகழ்நோர், கலைதெய்வமானபிடியேவெணடாமனாக
கன்னிகையே. (௩)

கலிப்பா.

கன்னிகுறத்திகணவன்மயிலவெற்பை
யுன்னிக்கருத்தோடுட லுருகப்போற்றிசைக்கு
மென்னிடமின்னதெனயாரறிவாரென்றனக்கு
மின்னிற்றிகழ்ந்தகதிர்வேலுமயிலுந்துணையே. (௫)

கலிநிலைத்துறை.

மயிலாசலத்துற்றகுமரேசனுக்கானவழிபாடுதாற்
கயிலாயமொடுமேருவரைமீதுவைகுநர்கன்றகண்ணுதல்
பயிலாகமத்தைப்பழிக்கின்றதீயோர்களபகைமிஞ்சுநா
ளெயிலாருமடவார்தமக்கிச்சைகொடுவாடலொவ்வாததே

கட்டளைக்கலிப்பா.

வாதநூற்பிணக்காளர் கணக்காணரு, மலயமால்வ
ரைமாமுனிதன்னருட், போதவாரியினமூழ்கிட நாடு
வேன, புந்திநொந்துபுலம்பிடலாகுமோ, வேதநான்மு
கக்களவனைக்குட்டிய, வீறுகொண்டொளிர்மெஞ்ஞான
தேசிகா, மாதமோதிருநாளவருஞ்சீர்திகழ், மயிலமால்
வரைவாழ்முருகையனே. (௬)

கலிவிருத்தம்

ஐயமின்றிமுன்னைநந்தவாசகப்படியருளி
மெய்யர்தம்புடையூடுறவிடுக்குநாளுளதோ
வையம்வானொடுதுதிசெயுமயிலமாமலையின்
செய்யபொற்குவடாமெனத்திகழ்தருஞ்சேயே. (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேயநான்மலர்கொண்டுனைத் தினந்தினமருச் சித்தேத்தேன், தூயவாகமலப்பூந்தாட் டுகளணிதலும விணபோமோ, மாயவனமருகாவிலாஞ்ஞாமகளபுணா கணவாவள்ளி, நாயகாமயிலவெறபினட ஞசெயுமுருக வேளே (அ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முருகருமலர்க்கடம்பணிபுயத்தனை மூவிருமுகத் தானை, யருகாபாழமதத்திமிரமிவவுலகைவிட்டகலவரு த்தருள்வானைப், பெருகுசீர்த்திருமயிலமாமலைமிசைமேப ணியபெரியோர்தந், கருணைஞானமுருந்தித்திபுமுணாப வாராலனுககருசாரோ (௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலளித்தாண்டபெருங்கருணைச்சிரு
மருணகிரிதானெனனீயறைந்தசொலலும
வஞ்சகமெனவிகழ்வதறகுமஞ்சுகினறேன
வருத்தமினிச்சகிப்பதறகுமவலலேனலலே
னெஞ்சகத்தன்றுடியனைமறக்கமாட்டே
னெடுமயிலக்குவட்டினின்முன்னின்றேன்கண்பார்
பஞ்சவனனசசிகியூரும்பவளமேனிப
பணணவனேயெணணரியபான்மையானே. (௧0)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஆனமட்டிறபணிபுரிந்துனதுமெய்யனப ரனைவயிலரி
ப்புகவிருமபர, தணிநலைநமடந்தையாமுலைத்துணைநினை
ந்துருகியலமருந்தமியனேனை, யினருககெமனனையவிர
ரமுதமேசொகளுமிறைஞ்சுமபதத்தலைவைத்துன், னெறி
லவதணநினைகுலவுபறுவனைக நெறிதநலைவனென்றருளி
ரவுஞ்செய்வையோ, கானவக்குடிலிலொருசருகூலமெ
னவந்த கன்னிநகிளைசநதணைவா, கனசநகராதிபனவளர
கதபிடிகணைவிளயகளிசூரவருகநதனே, வானளககுஙகு
வடுதொறமிழியுமருவிபல மாலிகையெனககுலாவு, மயி
லாசலததிலைவருபுலவோரதுதிககுமொருவடிவேலபிடித
தகுருவே. (கக)

புயவகுப்பு.

தனன தானதத்த தனதனன தானதத்தகன
தனன தானதத்தன - தானதத்தனந்தன

குருபராவென ஒதினமுமுருகிநாடுமெய்யபபுலவர்
கொணர்வதானமுத்தமிழைமேசிதத்துயர்ந்தன
குரவநீபமுறபகருமளவிலாமலாத்தொகுதி
குலவுமாலிகைத்திரள்கள சூடிபபொலிந்தன
குறைவுறுவொளிபபரிதியனையதோளணிபபகுதி
கொடுபபூணெடுத்தொருமூநாலுமமிலங்கின
குலிசமுவிலைபபடைவிலகணை கைவேல்முதற்பலசொல்
குருதியூனுடைககருவிசோர்ச்சுமந்தன

குருகுகூவெனத்தனதுசிறகைமோதடற்பறவை
குளறிடாமொழிக்கிளியொடேறிப்பிறங்கின
குளிருமலர்வியிறகவுரிமுலையிஞேடுகொந்திகையர்
குமுமாவமுற்றமுகமீயம்பிசைந்தன
கொடியராவிணைப்பகலையுகினமாறிவைத்தடரா
குழுவெலாமெதிர்த்தமாசெயந்தொடக்கவிலற்றன
குறளைநாரத்தத்தவசிறுயலுமவெளவியிற்றகரோர
குறிஞையாகிடக்கசையினைலவிட்டுவந்தன (ஹு)
குடையதாமெனக்கலபநிழல்கொணமாமயிற்சடைவ
குணமெனுநினைப்பவாகனூடுற்றவிர்ந்தன
குமிழ்தோய்மதத்தயில்மொழுகுமவாரணக்களிறு
குதறினெஹ்ழிற்றலையின்மோதிசசிவந்தன
குவளைநேர்விழிச்சசிமினமருவுவானவளாத்துதவு
குமரிபூணமுலைக்களப்பாரக்கயழ்ந்தன
கொடியினூடுவைத்திறுகமுடியுமவாரதனைழக்கலைகொய
குறமினெளணிப்பரணமுனேகிநகுவிந்தன
கொலைசெயவாளவிழிச்சிறியமகளிரப்பாரவைமெய்த்தவர
குலைவுறுமனக்கவனமீறப்பொருந்தின [கள
கொடுமையேயமிகப்புரியுமவர்களவேரறக்கறுவு
குறியுளார்தமகிழ்வுறுமறப்புரந்தன
கொடையிலாமுழுக்கயவர்பனைகடோறமுற்றழியர்
குறகிடாதருட்கடலினமுழ்கச்செய்தண்பின
குசையுநாணுறக்கதுமையுடையமியாமெனப்பெரிது

ரு,திகொள்வேனுளசதினுயகாளசறசெருளிரந்தன (வ)
வருவவா தமிட்டுழலுமவாகளபோகமறறவாக
னுகுமாறிரட்டியகணீதிசகுளொனறினை
வணிகொளவா செவிககுழைகளைலவுசீர பொறுத்தழிவி
லசலமேயெனககவிஞர்பேசகுகிடநதன
வடலையாருடறபாபர்பிரணவாகரபபொருளை
யறியநாளபுனறசடிலமேறிககுளிாந்தன
வகிலலோகமுறபருகியுமிழுமாலவயபபடைபை
படையுமாறியறறியநலைவீறுறறெழுநதன
வரியநானமறைககிழவனுடலிலவோனைவிட்டலறி
யவசமாகிடசசிறிதுகோபிக்கைகொணடன
வமராகோனமிகபயமொடிணையிலகாவிரிசக்கையி
மைமெயனுவுருபபெறுதறீரபுரிந்தன
வடலகொளவீரருட்டலைவனொருவனீசுரக்கணைகொ
டவுணாகோனினைபபழிதலகாணசசிறநதன
வருருவாரிசகடவுளவரநாலுவபபடையு
மவாகணமேலெதிாதகவனையாளபபுதந்தன (வெறு)
வளவினமாணயவெறபுருவமுடையதானவடபயலை
யனுமைவோபொடிபபடமுனைடடுநினறன
வழலுமவாய்விடககடிதுபொருததாருககொடிய
னழியவேலவிடுத்துலகமோததிகழ்நதன
வறிவினன்மிகபபெருமையுடையகோளரித்தகுவ
னறையுமவாசகப்படியனேணைத்தடிநதன

வலைமகோததிக்கிடையினெடியமாமரத்துருவொ
டவிருவானையப்பொழுதிலேவெட்டுமொய்ம்பினா
வமலயோகதத்துவசின்மயசிவோகமுற்றவாத
மரசனுமகத்தியனைநோமுதத்தரன்பின
வயாவுறுமலைகணமுமுருகனேயெனப்பகரு
மவளைகைவேறுபட்டதனையீதற்கிரங்கின
வலகையானமிகத்தளருமொருவனேடுபெறபலரு
மவிவுறுதுகறகதவுகீறப்பிளந்தன
வதிகவாழ்வுடைப்பழையமதுரையூரினிற்புலவ
ரலமராதுகைக்குறியினலவைத்தணபின (௨)
மருதுமாறுமுறகுலவியுதவிடாதபொறகுவடு
கதறமோதிடத்தகுதியாவுற்றசெண்டின
கடலையேவிடத்துணியுமவருமஞாதொழத்தனது
கதிர்சூலாவுசத்தியினைவீசிக்கன்னறன
கனகநாடுடைத்தலைவன்வலியதூதனைகொடுசெய்
கபடமானதிற்சிறிதுநோவறவிருந்தன
கவிசொலேனெனத்தினமுநுவல்பொய்யாமொழிக்கெதிரொ
கரியகோல்பிடித்திசையுமாடற்பயின்றன
கனலதாமலைக்கருகினிலவுகோபுரத்துயுமொா
கவிஞதியிற்பகாபலபாடற்றுதைந்தன
களிறுநாணுறத்தொனிசெய்பனுவலானெருத்தனது
கலியினவோறத்திருடியீயத்துணிந்தன
தலைவலாமிகப்புகழுமிசைகொள்போரியிற்றவசி

கவலைதீரவதற்கொருகளாசத்தியைந்தன
கறையிலடாலைபறகுவளைகபெருநகைவாகவிகசுரிய
கனவிஞாமலாகமொடுசெலவாரதசமிழுந்தன (உரு)

கழுமுஞாணையிறநலைபசிருமலாநதிகசுரிய
கணையிலவிசுமுறகழ திசைகெககவர்நதன
சழறமேழுவனைகபபுவியிணுயிரொலாமழுததனது
கனியிஞன்மிககுதிகொளேனதனநவெனறன
கயிலையிசனைபபொருவுமுனிவனவாயமொழிபபடியோர்
கடவுண்மாமணிசசுடிகைவிழுததுரநதன
கனிவெண்மோதகக்குவியலனையவேழிகபபருகு
கரியினீளவயிறதிரவிமேவக்கடிந்தன
கனமாநதிபபுனலையனையநீரமைழததுமைகொள
களவிடாபறசெயமலிழுதததொழுமபின
காலவாவிவிடடெழுமொமுதிபதர்தையுட்கருது
களவதிரதரககரமநான்மெயபபுகனறன
கவளயானைபொத்தொளிருமவழுதிகூன்விடசசுரமொர்
சணநிலாதறத்திருவெணீறிடடுகந்தன
உடுலைவேருடறசமணமுனிவராமுழுகவொடியா
கழுவிலேறிடத்தமிழ்மழைவாரிச்சொரிந்தன (உசு)

மருவருமலாக்கலைகள்ளவிலகோடிதைததருகி
மகளிர்சேனையிற்குரிமையீறிபபுணர்நதன
மதுரசாகரத்தமிழையுதவுசிருடைபபொதிகைய
வழையினவாணர்மெய்த்தவசுபோலபபடர்ந்தன

வகுளநாளமலர்த்தொடையபுனையுவேணமுதற்சிலருள
மகிழ்வெலாமறப்பெருகுங்கோலத்தமைந்தன
வரதமானதைப்பொருவில்பயமானதைக்கொடுத்தன
வலிமைநாடுமுத்தபாவிசாரதைவிண்டன
மறவனேடுகைச்சமர்செய்திரவிலோர்கொடிக்குவளை
மலியுமாறெழிற்கயலகணைமீறக்கொணர்ந்தன
மறதியாலுணக்களியினமுடுகுவானவெளிப்படவு
மனையின்மேயதிறசிறிதிலாமறப்பகிர்ந்தன
வயதினுலுமிக்குயருமவண்முனுவசிறகடியின
மணல்லோபழத்தினையநாளவிட்டெறிந்தன
மறுவிலாவணக்கவிதையொருவனேதலிற்புளிய
மரமதுடுசொப்பொடிவதாகத்தெரிந்தன (

[illegible])

நினையலாதுமற்றவரையனைபெணுகினைப்படவமுன
மணியினுவறப்பகர்தலாதிக்கமாந்தன
வனசலோசனத்தொருபெண்முடியின்மேலவிழத்தகுல
வழுகுமோர்படிக்கடியிலேநிற்கைகண்டன
வயிணவாதாதொருவணிசையுநாளினமுறபுனையும
வளையமாமடற்றுளாகளோவத்தொடர்ந்தன
வயிரவாதிகட்களவினிணமுமுழுமிக்குதவும
வலியபோரினுக்குரியவீரத்தழுந்தின
மனதுவேறுபட்டிடுதலிலதுகாடிநிற்பவர்கண்
மறலிதூதருக்கயர்வுறுமற்றிரிந்தன
மலையிலேறிமுற்புவியிலுருளுமாணவச்சிறுவன்

மடிவுறதெடுததுலகிலேவிடடவமபினை
வரியராவினததரசாபலாசொனுமுறறுதலினை
மகிமையானமையொபபனவெலாமுறறடாததனை
வளமைசேர்திருபபுகழைமொழிகுவாரகளுககெளிய
மயிலமாமலைககுமரனவாகைபபுயஙகளே (கஉ)

நேரிசைவெணபா.

புபலா மயிலமலைப் புண்ணியமே போல்வான்
கயலாரகண வள்ளி கணவ—னியலாரப
பாடுமடியேன்றனககுப பததர்மனப பங்கயநதோ
றுடுமடி யேனறரமாட டான. (கங)

கட்டளைககலிததுறை.

மாடடாதவெனனைவலியவநதாட் கொண்டுவெண்
கமலத, தாட்டாமரைத்தொண்டுசெயயென்னமுனடு
தடுததுநின்றுன, கேட்டார்மகிழவெங்களெல்லாந்தருங
கீர்த்திகொணடு, பாட்டாலுயர்மயிலாசலததோங்கயிறப
ண்ணவனே. (கச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம.

பண்குலவுசெந்தமிழானின்கமலத்திருவடியே பர
வுமென்முன, கண்குலவுதோகைமயிறபரிமீதிலொருதா
நற் காட்சியீநதாள, பெண்குலவுமொருபாகபபிஞ்ஞுக
ணுக்குபதேசம் பேசும்வாயாய், திண்குலவுமயிலமலைக
குருபரனேவேலணியுநதிரடோட்சேயே. (கரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம

சேயமாமுகங்களாறுடை க்குமர தேசிகன்றிருக் கைவேற்பெருமான, றாயவெண்சேவறகொடியணிந் தாடுஞ்சுபபிரமணியனையனறி, மாயவன்பரமன்கணப திமுதலாமவானவரிலையெனவுணர்வார், தாயகமானமயி லமாமலைசசிர்சாற்றிடததககவரெவரே. (கசு)

எண்சீாக்கழி நெடிலாசிரிய வண்ணவிருத்தம.

தனன தந்தன தன தன தததன.

எவர்களும்புகழுமயிலமலைக்குக-னெனமொழிந்த வனதிருசரணததிடை, தவமுயன்றுறையுமனமுளவிதத கர்-தமையடைந்தவர்களபெறுவனசெபபிடி, லவனியெ ங்குநிறைதருபுகழ்சததிய-மதிவிதஙகுலவு மதுரஙபத்த மிழ், சிவன்முகுந்தனயன்மகபதியொப்பவர்-திறமையி ன்படிவசமரசமுத்தியே (கஎ)

இரஙகறமுழிசை.

முத்தமனையககைமடவீர்மொழியக்கேளீரென்கன வின், முன்னமொருநாண்மயிலமலைமுருகக்கடவுளவழி யவந்து, சித்தங்கவர்ந்தானவளைகவர்ந்தான்சேலைகவர்ந தான்றிறல்கவர்ந்தான், சிறிதுநாணமிலலாமறறேடித்திரி நதுதிகைககவிட்டான், பைத்தவரவககடிதடமும்பனை த்தமுலையுமதவேளும், பரவைததொனியுமபிறவுமெனை ப்படுத்துந்துயரஞ்சகிக்கறியே, னெய்த்தகுரவங்குவளை

வெடசிங்பமுதலாமாலைகளி, னேருமொன்றையெனககா
கீர்போயிரந்துகொணாவீரோ. (கஅ)

நேரிசைவெணபா.

வீரவடி வேற்கை வித்தகனை வெள்ளிமலைக்
காரன் விழிதநீயிலவந்தகாரணனை - சீருவீ
கொடமயிலாசலத்திற்குமபிட்டுக்கொண்டபின்னு
மிட்டுமயிலாரிடஞ்செலலேன். (கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏனலங்கானிற்பரண்மீதிருந்தவிளங்குறதநி
பானலஙகாமாககுருகிபபணிந்தவன்பண்ணவர்ககா
வீனலங்காதிபறசெறறோனமருகனெனத்துதித்து
நானலங்காணமயிலாசலததினைநண்ணினனே. (உ0)

கலிவிருத்தம.

நண்ணல்கண்டுநமக்குமயிலமவா
பூண்ணலோர்வரமாயினுநலகிலான்
கிண்ணநேர்முலைக்கிாத்திகைபானுகர்
வண்ணவாய்ச்செயல்வன்மையில்வன்மையே. (உக)

கலிப்பா - கைக்கிளை.

வன்னமுலைத்துணையைவாய்மொழியைத்தாழ்குழலை
நன்னயஞ்சேர்கண்ணைமிகநம்புமெனைநத்துகில்லாய்

கனலவிற்கைமாரன்கடும்போாவிளைக்கினறு
னென்னடி நான்செயவேனெழினமயிலதேநதிழையே

தாழிசை - நெஞ்சுவிடுதூது.

ஏநதுபூணமுலைமங்கைமாாகளையேவினலவர்தங்களுக
கினபமெயதிடனுடிவாடியிறைஞசுவாரெழில்வண்டினம
பூநதுணர்ககடமபாரமீதுபொலிந்ததேன்மிகவுண்டுகள
புநதியின்றிமயஙகுமஞ்சுகமபொற்புயததுறுநறகிளி
வேநதுடன்களிகூருநாளைகணமெலலெனபபகராதுபோ
மேகமாதியயாவுமென்றன்விருபபமுற்றுளையாதவே
நீந்துதறகரிதாகுமெனறுயர்நெஞசமீயறிகின்றையா
-நீடுசீர்மயிலாசலககுகனேரினினறுமிகழத்திடே. (௨௯)

நேரிசையாசிரியபபா.

நிகழத்தருமபெருமைநிலவுதெனமலயத
தகததியமுனிவறகருளியவிறும
பணடுநககீரன்பருவரலொழிததுத
தொணடுகொணடவிர்தருதூயபுகழுங
கருணையேவடிவமாககாண்டரு
மருணையூர்பபுலவறகளித்துசெநதமிழுங
கடனவிழ்நதுகளைமடததவிர்தரு
திடமலிபாலையனுதியசித்த
ரெண்ணிலார்க்குதவுமெழிற்பெருஞ்சிறப்பு
நணணிநின்றனபானுஙவந்தடுததே

னென்பெருங்குற்றமியம்பரிதாயினு
நின்பெருங்கருணைநினைக்கரும்பாற்றுற
றவிர்கருமெனறுன்னித்தமிழ்கொடுசிறிது
கவித்தொடைவனையக்கருதினனுதலி
னைஞ்ஞிறக்கலாபத்தணிக்குடைபரிக்கு
மஞ்ஞைவாகனத்தின்மரகதவன்னக
கிள்ளையோர்பாகங்கிளர்தரவொருபால்
வெள்ளைமாலகளிறுமேனுள்வளாதத
பொன்னிறத்தன்னம்பொலிதரநடுவி
லுன்னியபதினுறுருவிலொன்றெடுத்துச
சேவலுந்தண்டுநதிருக்கைவேலும
பாவலாபனுவல்பகர்வனபிறவுந
திகழ்தரவநதருட்சேவைநலகிப
புகழொடுதவமும்பொருந்தவைத்தருளவாய
தெனனையுமாவுஞ்செருநதியுங்குருநதையும
புனனையும்பிறவும்பொலிதருசாரற
குயிலினம்பாடக்குரங்கினங்கொட்ட
மயிலினமாடும்வளநதிகழ்மயில
மாமலைக்கோயில்வயினினிதமருங
கோமளககுமரகுருபரக்குகனே. (௨௪)

நேரிசைவெண்பா.

குகனேமயிலமலைக்கோமானேயீசன்
மகனேயெனத்தினமும்வாழ்த்தி—முகமாறும்

பன்னிரண்டுதோளுமபதமிரண்டோடுநர்முன்
னெனனிரண்டுகைகுவியுமே. (உரு)

கட்டளைககலித்துறை - தழை.

குவிக்கும கைத்தொண்டரைக் காபபான்மயிலக்கு
வட்டிறைவன், செவிககென்றுயாமெலலாமுரைத்தாட
ருளுஞ்செயயதழை, கவிககின்றஇங்கடகுடைமதவேடன
கணையைவென்று, புவிக்கண்ணிறைநதபுகழ்வானததா
டுமபுகச்செயததே. (உசா)

மடக்குக்கொச்சகக்கலிப்பா.

புகழனைதமுறவாககுமபொருளுங்லகுமுறவாக்கு
மிகலறுக்குமயிலமலையிடஞ்சோககுமயிலமலை
மகனெனினுஙகளிதநாளுமவணகொடிதூஙகளிததாளு
மிகவஸ்ரீதறசெயவேளேவினைவிலககுஞசெயவேளே.

கலிவிருத்தம்.

வேளைககுதவிடுமெயபபொருள்வினைவேராறவென்று
தாளைத்தலைமிசைவைத்தருடருசண்முகமுருகோன்
வாளைபபொருகண்ணுருடன்மகிழுந்திருமயில
நாளைககெனுமொழியின்பயனனுகச்செயினலமே. ()

அறுசீர்ககழிநெடிலாசிரியவிருததம.

நலஙகுலவுமயிலமலைக் குமரேசனறிருவடியைநண
ணிடாம, விலங்கடொறுஞசென்றிரநதுபட்டசளமிதத
னையென்றியமபபோமோ, கலங்கரியநெஞசகததோ

டாறெழுத்தைத்தினந்தோறுங்கருதியன்பாற், றுலங்கு புகழ்க்கடன் மூழ்குநக்வுமாரா வேடமிகத்தோய்ந்த நானே. (௨௬)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நானுநீயுமறறனைத்துமொனறெனப்பலஞானநூல சொலக்கேட்டு, மூனுமாவியுமொனறெனுந் துணிவுகொணடுழனறிடவிடலாமோ, தேனுமாவுமுன்றருமொருகுறமகள்சிறுபதம்பணிந்தோனே, வானுளாரவருமபொழின்மிகுமயிலமாமலையுடைக்குகவேளே. (௩0)

எண்சீரக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வேள்விடுமபூங்கணைகளவந்துதைக்கமேனி-மெலிவடைந்துவெண்ணகைவாடமினனொருத்தி, வாளவிடததாலிறந்தமுதாறபிழைக்குஞ் சிந்தை-வசமாமெனறனக்கிரங்காவனமையாதோ, கேளவியுறறசிந்தைமொழி போதாதேயோ-கிளிதானென்றெனைப பலகாலகிளந்திலாயோ, கோள்விலக்குமயிலமலைக்கோயிலானே-குன்றுதொறுநடமாடுங்குலததாட்கோவே. (௩௧)

மடக்குக்கட்டளைக்கலிப்பா.

கோவிலகொண்டகுறிஞ்சியிராகமே
கூறக்கேட்கைகுறிஞ்சியிராகமே
வீவின்மேனிமுதிர்ந்தவராகமே
வென்றுமீண்டதெதிர்ந்தவராகமே

காவிசெங்கடம்பம்புயமாலையே
கானவள்ளிகணமபுயமாலையே
யாவியென்பவறகாடசிமயிலமே
யன்பர்வேணடருட்காட சிமயிலமே. (௧௨)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

மயிலெனநடிததயிலெனவிழித
தொயிலுறநடந்துயிரகவாபவ
ரிருபூணமுலைககருதாமருண்
டருளாவலறநிருளபாழமனம்
போலுமபதஞசாலுநகவி
மாலுண்டுளாாபாலுந்தினந்
தேனெனவினித்தானையுமுருக்
கினமிலகவியானவிலகிலே-ளிதறை
செந்தைககிரியெனசசிகிமேல
வந்தருள்செயத்தகுமயிலத்தாசே (௬௬)

பதினான்குசீாக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சேயநின்முகங்கள்பூதமோனாந்துந்திகழ்பரப்பிரம
மமாகுா, திறன்மலிதிரடோளகம்புறமெனநால்செபயி
யபனனிருசமையர், தூயவர்விருமபுநதிருவடித்துணை
லசுருதியாகமபபொருண்முடிவு, துங்கவேலுலகைத
ருமவண்மறறுஞசொலுமபடையுருத்திரத்தலைவர்,மா
யவன்முதலோர்வணங்கிடுமொருவன்மயிலுடன்சேவலு
மீசன். மலயமாமுனிவன்பாலையனனையார்வழிபடுஞ்சீட

ரிவ்வாறே, யாயசீரனந்தமுடையநீயெளியேற்கருள்செ யாதிருப்ப முறையோ, வருவிசூழ்மயிலாசலபபெருங் கோயிற்கழகியகுமரநாயகனே. (௩௪)

நேரிசைவெண்பா.

நாயிற்கடையாகிநானிலத்தூரத்தனைக்கும்
போயிறற்றுருமிரககும்பொலலேனறன்-வாயிற்
றமிழ்மணககசசெய்தபிரான்றையனலலாரகொங்கைச்
சிமிழ்மணககுநதெனமயிலச்சேய. (௩௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சேயிலஙகுநதிருவுளளமுள்ளீரொானறுசெபபுகின் றேன், கோயிலஙகுனறக்குறிஞசியெங்கெங்குங்குறுகி ெனாநது, வாயிலஙகுன்றிவருநதாமலெஙகண்மயிலவெ றபின், மேயிலஙகுஙகுமக்கொங்கைமின்னார்பொன்வெ றுததுய்மினே. (௩௬)

தாழிசையிரங்கல்மடக்கு.

மின்னிலங்கிய வேலனெனைசிறு மின்னிணக்கம்வி ரும்பிலான, மேவலாக்கமனை வேணமகண் மேவநா டுதலோாகிலான், பன்னிரண்டுசெவிககுகன்சிலர் பன்னி டுஞ்சொலவினைவிலான, பாடுவாாககருளகந்த னீஙகிவள பாடுகண்டுபரிந்திலான், மன்னிடும்புகழசசேர்ந்தனைஙக ளை மனனிடும்பைமறுக்கிலான், வாரணககொடிகொ ணடசேய்முலை வாரணத்துயாமாற்றிலான், வன்னி

சேர்கரத்தண்ணலார்மகன் வன்னினைப்பைவிடுகிலா
ன், மயிலமாமலைவள்ளலியானபெருமயிலினமட்டினில
வஞ்சனே. (௩எ)

அம்மானை.

வஞ்சமெல்லாந்தீர்க்குமயிலமலைவாழ்முருகோன்
கஞ்சனரியீசனுககுக்கண்டனைகாணம்மானை
கஞ்சனரியீசனுக்குககண்டனேனயாமாகிற்
கொஞசஙகருமங்கைககொணடதேனம்மானை
கொண்டதமரக்குலததினாலம்மானை. (௩அ)

தாழிசையிரங்கல்.

அம்மானையாடிககழங்காடிமுத்தாடியணிமேவுபங்-
தாடிசசிறுசோறடுவிளையாடி வெயர்வாடியயாவின்றியே,
செம்மமானமவருமட்டு முசசிலவைததாடிசசிரித்தாடி
யென் - சேலைதொட்டாடிததினநதோறுமறவாதுசிராடு
வாள், பொயமமாலுடனபோனவனறஙகைகமைநதனைப்
பொறிமஞ்ஞையிற-புகழ்கொண்ட மயிலாசலச்சாரலிற
கண்டபோதேயெனைச், சும்மாவிராதேயவனபாலெனக
கானசொறசொலலெனச்-சொலலத துணிந்தாளுறங்கா
ளனெஞசநதுடிக்கின்றதே. (௩௯)

வஞசிவிருததம்.

துடியயககளிறறினறோழனே
யடியாசூழ்மயிலத்தலைனலை
வடியயிறகரததுவள்ளலைக
கொடியனெனறுரைககக்கூடுமே. (௪௦)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கூடுமவாக்கருள்வேளைக்கூட்டானைக்கொலசேயை
யாடுமருட்கொடியானையாட்டாமலையைப்பானைத்
தேடுமனபாககெளியானைத்தேட்டாரைத்திருத்தானைப்
பாடுநருணமயிலத்தைப்பாட்டாதார்பதர்நாமே. (சக)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம் — உ௫ சல

தாமரைக்கண்முகுந்தனென வளர்ந்து நாட்டுந்
தனிமயிலாசலத்தவட்டி றவத்தோர்போலுந்
தாமணிமண்டபத்தில் ருமகளிரோடு
துவாமேனி யெழிலோங்கத்தொண்டர்சூழ
வேமவட்டம்பூண்டவிர்செம்மணிப்பீடத்தி
லெழுந்தருளியினியதமிழிசைகேட்டுமபாக்
காமகளிர்நகைவழியாடீருஞ்ச
மயிலவேறகைப்பெருமாளேயாடீருசல. (சஉ)

இன்னிசை வெண்பா

ஊசற்குழைமடவார்குளத்தையொப்புவித்து
நாசப்பட்டாதநலமளிக்கவல்லாயோ
மாசற்றதென்மயிலமாமலையிலவண்டுமொய்க்கும்
வாசக்கடம்பணிதேவா. (ச[illegible])

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேவருக்குஞ்சசிகேளவன்றனக்குஞ்சிவனமுதலா
மூவருக்குந்துணையாமுருகாவென்றுமுனனுமன்பு

ரியாவருக்குமபொதுவாயமயிலாசலத்தெய்தினர்கடேக
பூவருககுநதளராவுணமைஞானபபொருளெய்துமே.

கலித்திலைத்துறை.

பொருசேவலணிகொடி மயிலாசலததெநதை பொது
வாயமையிற, றருசேவையொருவாறுபெறறோமலாத
காடலைககொளளவேக, குருசேவைமுதலாயபலபேறுமெ
னனுஙகுணததோாளாற, றிருசேருமருமததனமுதலா
கநூலசொனனசில நுயவோ. (௪௫)

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

உயயநலவரநதநதாடபொனனலகரோடுழலாவணணஞ
செயடீனபுகழேநாடுஞசிநதையுநதிகைககலாமோ
வையாவருநதுநதாகைபபரிகடமபயிலுஞசோலை
மையறுமயிலககுனறிலவதிதருமவளளையானே. (௪

தாழிசை-பாண.

வளமலிந்தமயிலவெற்பின்மன்னனொன்னைமுன்னைநாள
வலியவநதிரநதணைநதவணமையொனறுமறிகிலா
யளவிலாதவுண்மைசொலலியவைமறநதுவஞசமா
யுவரிருககைநீதமென்றறைநதிடததகாதடா
பளபளததவேலணிநதபனனிரணடுதோளினெ
பாவிநெஞசிருநதுமவேறுபாவைபாலைநாடிஞா
களவினீயுரைததது துபோதுமீடிலபாணபோயக
கந்தாபாலுநெஞசறிநதகன்னியென்றுபனனிடே.

வேற்றொலிவெண்டுறை - தவம்.

பன்னிரண்டு தோளானைப பவளமலையனையானைப்ப
ழுதிலாறு, சென்னியுடைகுருபரனைத்திருமயிலகிரிபு
ரகுருசேயைநாளு, முனனியுன்னியுறங்கியுறங்கிடா,
நனனிலைத்தவரு னிகடகானரே. (௪அ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருததம் - கட்டு.

ஆனையுறுமான திருஞானமிசை தோன்று-மழகியச
ணமுகத ஒதாருசெஙகுழவியினைமுன்னாள், பூனையுய்யச்
செயதானைதகேனை காபாடற-பொழிவாருளகருளபுரியும
விழிமூவாருடைய, கோனைநெடும்பனிவரைபிமேனைமக
டனைக-கொறறவைவேலெனக் கரத்திறபற்றவலலகுக
னை, மானையொககுமவிழியார்கண்டனமுறபபவனி-வரு
மபரனைமயிலவெறபிலவிரும்பியதென்மனமே. (௪௯)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம.

மனமுனறுதிருவடியையலலாதுமற்றொன்றின்மரு
வாதிருக்குமியல்பும, வாககுனறுபுகழன்றிவேறுவித
மொனறையுமவழுததாதவணமைநெறியுங, கனபணியு
னககன்றிவேறொருவருக்குமுயர்காயமுயலாதநிலையுங்,
கமழுமபனீரிலையில்வைதத வெணணீறொடு கடைய
னேறகமையவருளவாய, புனமறமடநதைபொடுபொன
னகர்பபிடிதழுவுபுயநிரைபொலிநதபுனிதா, புனலிகுரவ
நகடமபிநநிவரஞசெசசைபொறபணியுடன்புனைநதா,ய
னவரதநடநவிலுமரகதமயூரததில்யில வேலெடுததுவரு

வா, யணிமயிலமலையினதுகலைபினிதமலிளையாடுமானந்
தமுருகேசனே. (ருo)

கேரிசைவெண்பா

ஏசகன்ற பலபாட்டிசைசுத புகழ்தகோளகளிலென
மாசடைந்தசொலலும வனைவானே - யீசனுககுச
சொன்னதனைககிள்ளையொடுஞ்சொலலிமயிலாசலத்தின்
மன்னவிாவேல்பறறி நிறகுமவேள். (ருக)

கட்டளைககலித்துறை.

வளஞசிததன்னுருமாறிததிரியவிளங்கெழிறசேய்
வாளஞசிறநதகணனாநடமாடுமயிலவெறபோன
காளஞசிறிதுமிலலாபபொருள்கேட்டுயநதகணணுதலபாற
ருளஞ்சிவிகைபெற்றுததுதிபாடியதன்மையென்னே.

கலிநிலைத்துறை.

என்னையமுநின்றிருக்கூத்துமிரண்டுமொன்று
பின்னேகளிகூரவைக்குநதிறலிலலைகொலலோ
மின்னேர்சடையானமுதலாகியமேலவர்ககோர்
மன்னேமயிலாசலககோயிலிலவாழ்பிரானே. (ருஉ

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம

இரஙகல - சிலேடை

வாழுஙகிளையினிலைநீஙகிவளா மெனமுகையாமு லை
டசந்து, சூழுமனையாரிடைநாணிசசோாநதுவாடித்தளா
வெயதி, வீழுங்காயமிகக்காயந்துவேனிறசகியாவியனை

கோஙகென், பாழுமகள்போன் மயிலமலைப்பவ்ளக்குகன்
மாலபடைததது வே. (௫௪)

களித - தாழிசை.

படையாலொருமுதுகுருடல்பபபாதியதாகப
பண்ணுஙகுகனமயிலாசலநண ணுஙகளியுடையே
முடைநாறியவூனுணபவாமுன னேகியுநிலலே
முதிாசெங கமிழபொழியுஞசிலமுனிவாககுறவாவேம்
விடையேறியபரமனறலைமீதேழுயலகனும
விறனமாயவனதுசெஙகையின்மிளிாகினறவைவேலு
மடையாளமெனககூறிடுமவருககிழிவுமையே
பயன்மாறைதவெறுககாதவரறைய்மபுகழநமதே. (௫௫)

எழுசீாககழிநெடிலாசிரியவண்ணவிருத்தம.

தனதநதனதனதானனதனதந்தனநனதானன
தனதநதனதனதானன—தனதான.

கமனஞசியபெரியோரவர்தவமிஞ்சியபயனுமென
நவிலுமபனுவலைநாடொறு—மிகழதீயோர்
தமமொன்றுழலவதுபோயநறினநினபணிபுரிவேமெனரு
சரமிஙகிதமயினமேலெதிா—வருவாயே
குமரன்குருபரனவேள்குகனமுருகனசரவணநீர்தரு
குழகன்றுணையெனவோதுநா—செவியூடே
பமலனபெறமொழிதாரகவிபரஞசொலிமயிலாசல
மதிலுனறருளபொழிசீாதிகழ்—கிழவோனே. (௫௬)

மருட்பா.

கிழமுனிவனவேடமிட்டுக்கைக்கயத்தைவிட்டுப்
பழகிவசனுசெய்துகுறப்பாவை-குழல்சரிய
சோர்ந்தளிகூர்வான்றிகழ்திருமயிலத்
தார்ந்தமெய்யடியவர்க்கருசிக
கூர்ந்தபூங்கணையான்குமபிட்டல்வியனே (ருஎ)

கழிக்கரைப்புலம்பறுழிசை—பட்கு

வியனாகமலமலரினமே
விளம்புமுலகமலரினமே
வெள்ளைநிறத்துக்குருகீரே
வேணமுனிறத்துக்குருகீரே
கயலின்குலமேகேதகையே
கருத்தைச்சுடுமேகேதகையே
கருங்குவளையேகடனுரையே
காணனவளையேகடனுரையே
புயல்வந்தருந்துங்கசப்புனலே
பொருந்துமுறவுங்கசப்புனலே
புளினத்திடரேயளப்புனையே
பொல்லாதிடரேயளப்புனையே
வயமிக்குளவன்பேரொலியே
மயிலத்தொருவன்பேரொலியே
மயனினிலையுஞ்சகியேனே
வந்தாளினிலையுஞ்சகியேனே. (ருஅ)

நேரிசைவெண்பா.

ஏனமறமங்கைவைவேறகிட்டானையீடில்பசுங்
கானமறமங்கைவைவேற்கைக்குகனை-ஞானமற
மங்கையத்தரோயாமயிலத்திறகண்டுசென்னிக்
கங்கையத்தரோயாகலாம். (௫௬)

கட்டளைக்கலித்துறை,

கலையானவத்திரவாணிபுகழுங்கவினமயில
மலையானவத்திரவாணிநகையேயீணயும்வாழவிக்கும்வே
ணலையானவத்திரவாணிபங்குனன்றுநேர்த்தவெனறு
னிலையானவத்திரவாணித்தர்போலுமியல்பினாக்கே ( )

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இயலவளமுமலைவளமும்பொழில்வளமும் புனலவள முமிமையார்போற்றும், புயலவளமுமற்றுமுளளபலவ ளமுநதிகழமயிலம்புரந்தசெவவேள, கயல்வளங்காட்டி யநெடுங்கட்குஞ்சரிக குங்குறமகட்குங்கணவன செந் நெல்,வயல்வளத்தணமருதமுதனனிலத்துஞ்செனறுடி வருதலுணடே. (௬௧)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம் - ௨௱.

வருமமினறியதொண்டருககருட்செயுமயிலமாமலைச சேய்க்குத, திருநிலாவியபரங்கிரியேரகஞ்செந்திலம்பதி சோலை, மருவுமாமலையாவினனகுடிமுதல்வண்டமிழப் புலவோர்சொல், பொருவிலாயிரங்கோடிகளாகியபொரு படுபலாநதனதூரோ. (௬௨)

அடிமடக்குக்கொச்சகக்கலிப்பா

தனம்பகமானவா மீதே
தனம்பகமானவாமீதே
வினமபரவுபதியெனஞு
வினமபரவுபதியெனஞு
வுனம்புயத்தாடடுதியாதோ
வுனம்புயததாட்டுதியாதோ
கனம்படருமயிலமனே
கனமபடருமயிலமனே (௬௬)

தாழிசை - சித்து

அமலனபுகழமயிலாசலமதில்வாழசிவஞானிக
கருளசெயதயிலணிதோளுடனருகிற்றிகழசிததன்
றமொனறுளபலசிததர்கடநதாணமலர்மகரந
தலையிற்புனைதருசிததர்தமைப்பேணிடலுளளே
மெமதனபைவிடாதேபலமீயங்கொடுவநதா
லெணணூறுவருடமாயுளிலங்கசசெயவலலே
முமலததடையறியேமிருநாகநதருவாயேன
முனகட்டிவெளுககசசெயுமுறையுநதெரிவேமே. (௬௭)

இதுவுமது - எணசீரகழிநெடிலாசிரியவிருததம்.

வேமப்பானமுழுககாட்டியாடைபாததி
வெண்ணீறுமிகபபூசிவேணமட்டு

ம்மபடா,தகிரததிலனனம்பருபபுநெயபா
விருமூனறுசுவையுடனீயீந்தாயானு
வியாமபாவியைநதரசவாதஞ்செயவோ
மிராபாகனமாறிடபபுரிவோமிவையலலாமற
சேமபாஙகுறுமயிலமலைபபொறகோயிற
றிருககைவேறசித்தாதமபோசெபபுவோமே (௬௫)

நேரிசைவெணபா.

செபபரியபல்சீததிருமயிலமாமலையிற
றபபிலயமேனிசசுராதிபனை—யெபபடியுங
காணுமலெனறனகலிதீரமாடடாது
நாணுமலுநதிரியறனை,

கடடளைககலிததுறை.

நானங்கமழுமயிலாசலததினடிககுமருட
டேனஙகமழுமயிலாசலததினாகும்பிடுநதா
மானஙகமழுமயிலாசலததினனறடறகூா
வேனங்கமழுமயிலாசலததினல்வீடடிடுமே. (௬௭)

கலிவிருததம.

வீடடுநேயமிகுநதுனைநாடிடுமெனை
பாடடுமாலைபரிநதருளசெயகுவையோ
காடடுவெள்ளியைககாவுடையான்மகளிற
கூடடுவாய்மயிலாசலககொறறவனே. (௬௮)

தாழிசை-சமபிரதம.

கொறறவாககுமுயர்மாதவர்ககுமொரு
கோனெனககுலவுகுமரவேள்
கோழியஙகொடிகொண்மயிலவெறபிலிரு
கோதையாககுநடுமேவுவா
ணறறமீதெனவறிநதெளிககுமுரு
கையனெயயொழுகுமயிலிறை
ணமபுயககழனிணைநதுதெண்டனிடு
மனபுகொணடுதமிழ்பாடினன்
மறறவறகுநிகாவாழ்வெயதாதுடலு
மனமுமவெளளைநிறமாகிடு
மாநிலததிழியெறுமபுமோாபெரிய
மலையெனததிகழுமவிழியினீா
வறறும்பினறிவருநலவினைபபயனும
வமபதாமணியுமவெணகலை
மணணடைநதுநிறமாறுமெணணில்பல
வாயிலிறபுகலுமாகுமே. (௯௯)

எணசீாக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

ஆகுமதையழிபபதறகுமழிவதனையாக்குதறகு
மயிலவேறகைககுருபரனையனறியிலையெனததேறிப
பாகுநிகாதமிழ்பபாடலபலபாடிககளிகூரும
பழையோாகளபெறறபயனபடிறேனுமபெறவேணடி

யோகுடையாமலிபொதியையுயர்திருச்செந்தூரருணை
யொளிர்திருமாமலைபொருநையுருமலையாதியதலநதோ
றேகுமதிறசலிபபெய்தியெழினமயிலாசலக்குவட்டி
லினறுவநதுபரவுகின்றேனினிநடபபதறியேனே. (எ0)

வஞ்சித்துறை.

அறிஞர்சூழ்மயிலத்
தெறிகதிரொழிறசேய
வெறிகமழ்மென்றாட்
குறிகொளலருணமே. (எக)

நேரிசைவெண்பா-மறம.

குணப்பிசகுந்தோள்வலியுநகொண்மறவாபெண்ணை
மணபபதறகுமன்னனிசசைவைத்தாற-கணபபொழுதி
லநதப்புரத்திருக்குமாயிழைமாரொலலோரு
மிந்தமயிலத்துறுவாரோ. (எ௨)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

வார்வேலபுரக்குமயிலாசலத்துமறவர்கொம்பைச,
சோவேனென றெணணுமரசேவுந்தூதநுந்தேயவழக,
கோரவேமலைக்கட்டுதலனறே முன்கறபகததுறெழி
த்த, சீர்வேங்கைக்கொவ்வுநகொன்மாப்பட்டபாட்டை
த் தெளிநதுசொல்லே. (எ௩)

கலிவிருத்தம்.

சொல்லுமாய்ப்பொருளானசோதியை
யல்லுமாய்ப்பகலாகியல்லதைப
புலலுமாறெழின் மயிலப்புங்கவ
ளெலலுமாறுமாமுகங்களோதுமே. (எச)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம.

ஒருமபனுவறெருகையாவையு நின்னுபயக்கடல்
சூடிடுமுண்மையுணர்ந், தேதுந்தனதென்றாயாவழி
யாலெனையுநதருவேனிடையததருமோ, காதுஞசிலை
வேடர்புனத்தினளுங்ககனத்தினர்கன்னிகையுமபுரியும,
வாதுங்களியாகிநடிப்பவனே மயிலதறொருநலவரமின்
றருளே. (எரு)

தாழிசை-குறம்.

மின்றயங்கும்வடிவேலனிதோளுடைவிகிர்தன்
விளமலிந்தபணிகீபமுளானவியன்மயிலக
குன்றடுத்துமயின்மேல்வரலகண்டதனலே
கொணடமையலெனகின்குறிகூறுதுகோதாய்
நனறவனறருசுகம்பெறுவாய்மலையாதே
காணுதததுபொயல்லகிணைமெயநமயா
யெனறனக்குநிறைநாழியினெலலொடுசோறு
மெண்ணெயுங்கலையுமீந்துவிடிப்பொழுதம்மே ( )

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அம்மாவெனக்குறிகேளுனனுக்கஞ்சுந்தரமீகை
சும்மாபோமென்றிராதே தூயமயிலமலைவா
ழெம்மானறனபுயஞ்சேருமின்பக்கடலைநல்கு
மைம்மான்கட்புனனீங்கிவருந்தநீருளமகிழந்தே ()

கட்டளைக்கலிப்பா.

மகிழுமாமலர்மாலிகைமாரவேண
மலயககாலிலவரககுயிலவாய்விடச
சகிகணிநதையுமம்புலியுஞசுட்த
தையலவாடித்தயங்கிடலாகுமோ
வெகினமூர்தியைக்குட்டியகையனே
யீசனமாலபணிநதேததியமெய்யனே
முகிலருமயிலாசலத்தையனே
முத்தமிழ்ச்சுவைமூறறுணாதெய்வமே (எஅ)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

தெய்வங்களத்தனையுமொன்றெனவுணர்த்திடத்திரு வுருவெடுத்ததெய்வஞ், சிவசமையமுதலாகுமறுவகை ச்சமையமுந்தெண்டனிடநின்றதெய்வம், பொய்வலித தானவர்கள்வலியொழித்தமராவளர் பொனனுலகளித்த தெய்வம், பொறியனையகுஞ்சரிமுலைத்துணைசுகளபம

பொலந்தமார்புடையதெய்வ, மைவனக்குயிலனையவள
ளிமின்றந்ததினைமாவினினமகிழ்ந்ததெய்வம்- வண்டமி
ழ்ப்புலமைதிகழ்கவுமாரருக்கினியவரமெலாமுதவுதெய்
வம், வைவதற்கஞ்சாதகொடியேனையன்றுதிருமலைமீது
காத்ததெய்வ, மயிலவாகனத்தெய்வமயிலாபுயத்தெய்
வமயிலாசலத்தெய்வமே. (௭௯)

நிலமண்டிலவாசிரியப்பா.

தெய்வப்புலமையுந்திருப்புகழ்ச்சிறப்பு
மைவகைப்பொறிகட்கடங்காவறிவுந்
தொண்டர்தம்பணியுந்தூயநெறியு
மண்டலத்தாயருமவணங்குமாண்பு
மன்னபலசீருமடைவதுகுறித்து
நின்னருட்பேறெனநினைத்துநெட்டுயிர்த்துத்
தோகைமாமயிலைச்சுடர்ச்செஞ்சூட்டு
வாகைவெண்சேவலைவடிவேற்படையை
மூவிலைச்சூலமுந்திறொளிவயிர
மாவிலம்படலவாளவயங்கெழிற்கேடகஞ்
சக்கரஞ்சங்கந்தனிக்கயிறங்குச
மிக்கசீர்ப்பணிகண்மிகவணிந்துள்ள
பவளமால்வரைகோபதிற்றுருவிற
றவளவெண்ணீற்றுச்சங்கரன்பரவுஞ்
சிற்சிலவற்றொடுநீதினந்தினங்கருது

நற்செயல்பொலிந்தநாயினேன்மனத்தை
தளர்வொடுசலியாததகையுறபபுரிவா
னளவில்பேராடலைபுனற்பொருநைத்
திருவுருமாமலையாதியிறசெயது
பருவமவாதடுத்ததுபதறேலென்ன
விருதரங்கூறியிருமாபபுய்ததும
பருவரன்மிடியிறபட்டாரபோலப்
புலலாதமமனைகளிறபோய்வரவிடுத்து
நலலறலகடுக் நறைககுழனமகளிர்
கணைபிணையிணைவிழிககாமாகனிவாய
துணைமுலையிளநலநதொய்யினமெனறு
னிறுனிகர்வேளரசிருககையாதியினு
முறுவரசசெய்தனையொருகணத்தொருதா
மாதலின்மருணடனனருணகிரியென
றேதலுமபிறவுமொளியாவணணங
குழீஇயமுனிவர்குழாததொடுமாசு
கழீஇயமதிநிகர்களிறறிறறோன்றித்
தகாகொணாவீரவாகுத்தலைவ
னிகரொனவிளஙகவெணணீறளித்தருளவா
பைமபுயற்புனலைபபவளமேய்க்குஞ
செமபுகாவேழத்திரணைடுநதடககைப
புழைவழியுமிஞ்சும்புதுமலாபபொதுமபா
தழைவளமயிலாசலபபெருஙகுவடடிற

குலவுபொனமதிறறிருககோயி
னிலவுசீர்பொறுதததிமலைசறகுருவே. (அ௦)

மதஙகம-நேரிசைவெணபா.

சறகுருவாநதனைமைததவததோாதமைமறநது
திறகுமிசைமதஙகிநீலவிழி—பொறகுவடடை
யனனமயிலாசலததாளுறிருதோளுடியதா
வென்னமசையாதிருநததே. (அ௧)

இதுவுமது-கட்டளைககலித்துறை.

இருளுசூலஙகொண்டவயிரவாபோற்றுமிகனமதஙகி
வருளுரூறைககாறறெனச்சிறிச்சினந்தழலவாயதிறநது
பெருளுசூதாானபுறமததோர்களைபபியத்தருநதிக்
கருளுசூகஙகொன்றபிரான்மயிலாசலஙகாணபவளே ()

இதுவுமது-அறுசீாககழிநெடிலாசிரியவிருததம.

பவசசாதியாமதஙகிதருநரமபுபஞ்சினுககுமபருவ
நலகு, மவசசாவாவெய்யினமுளளிறறவிபபாாைககழல
புரககுமன்றிப்பினனுந, தவசசாாபிலியாவசிட்டனகை
யமெகாணடானமதனடியாாதவிாபபாாகொல்லோ, நவ
சசாமைபபயிசொளளா மயிலததானனபர் சொல்லுந
வைசசொறகேடடே. (அ௩)

கலிவிருத்தம்.

கேட்டினுக்குளளுசிஙின்கிளித்தமிழககிளததுவேன்
மாடடிாஙகிடாதிருககுமவனமையென்னநன்மையோ

கோட்டினத்துயாந்தவண்ணமைகொண்டதானமயிலமவாழ
தாட்டிகச்சடானனச்சரோசமுறறதலைவனே. (௮௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தலையாலனுடனேயுனைச்சநததமுமபணிவேன
முலையானைக்கிடைபோமனமூடமொழிததருளவா
யிலைவேலகொணடவனேதகரேறியசேவகனே
மலைசூழ்பாரபுகழசீாமயிலாசலவிததகனே (௮௫)

எணசீாக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

வித்தையாலுமவருந்திடாதுனவிரைப்பதாமபுயம
வேணடுவேன, முததைவெனறவெணீறணிநதொரு
முததமுநதரவலலையோ, தத்தையொன்றுகுலாவுநின
புயச்சணமுகாமயிலாசலத, தததைதஙகையொடாடல
கணடுவப்பானசீரபுனையணணலே. (௮௬)

பதினொருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவண்ணவிருத்தம.

தன்னத்தனதனதானன தன்னத்தனதனதானன
தனனததனதனதானன-தநததானு.

அன்னறகொருபொருளபேசுநினவண்மைப்புகழ்மிக
மனனசிறுநடையாமயன-மிஞ்சுதியேன [வோதியு
ணிணபபமுமுனதாறிருநனமைசசெவியினுளேகியெ
வெமமைககவிகெடுமாறுபு-ரிநதிடாதோ [ன

கின்னத்துணைமுலைவேடுவமின்னுக்கெதிர்பசிமீப்ப
கினைகதிழமுனியாயும்-ரசுதுளானே
வண்ணததமிழமயிலாசலகணணிதெதொழுமடியார்களை
வணமைசசமனணுகாதருள்-கநதவேளே. (அள)

பதிறைுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தானதனதததன தானதனதத்தன
தானதனதததன-தனனதானு.

வேளணிமலாசசமருமீனமலிவுற்றபுலை
மேவியநெறிககயவா-பகையுமவிணை
வீடுதொறலைகருமிடிநோயுமிகவிறறமியன
வேதனைபொறுததுழலவ-தறிகிலாயோ
காளவிடமிகதொழுகுமவாயரவினைபபருகு
கானமயிலிறகலப-கிழவிணுடே
காதலிருவாககுநடு‍மேல்லுடனுதித்தளவில்
காலபயமறறகிலே-யுதவுவாயே
வாளவுணருக்கரசதாமெனமுளைததநெடு
மாமரமறககறவு-புயவிசாகா
வாரணமுகத்தமையனொடுபகைததுலக
மாதிரமுழுககவலம்-வருகுமாரா
தாளகிகாபொறபுமுலைமாதானைாககுமொரு
சாமியெனமெசசிடிலு-மகிழ்குகேசா
தாரணிதுதிக்குமயிலாசலமுகட்டிலவரு
தாபதர்தமக்கருளசெய்-தகையுளானே. (அஅ)

காலம்-நேரிசைவெண்பா.

ஆனதாகின்றினியாவதெனுங்காலமற்ற
ஞானபரானந்தமக்கருள்வான்—வானளவுஞ்
சீராரமயிலமலைச்செவ்வேளென விளங்கும்
பேரார்குருபரபிரான். (௯௯)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

பரம்பியதென்றற்கனல்காட்டிமாங்குயிற்பாட்டொலித்து, வரம்பெறுமாந்திரீருண்டவேனின்மயிலமலைச், சிரம்புனைதாளுடைச்செவ்வேண்மயலிற்செலுத்துமென்றூற, றரம்படுகாபனியெனச்செய்யுமோவிளங்கையலையே. (௱)

இதுவுமது எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தையலுக்குழலையரும்புமுதிராக்காலஞ்
சரசநயமொழிபயனுஞ்சாராக்காலம்
வெய்யமதவேள்கணையெடுத்துவெகுளாக்காலம்
வியன்கழங்கம்மானைமுச்சில்வெறுக்காக்காலம்
பையணையகடுதடம்பூமலராக்காலம்
பழையமதநூல்சிறிதும்படியாக்காலம்
வையமுதன்மூன்றுலகந்துதிக்குந்தொல்சீர்
மயிலமலைக்குகன்மோகமலிந்ததன்றே. (௱௧)

தாழிசை.

மலியுங்கருணைவிழியானவானோர்பரவுபெருமான்
வடிவேன்முருகக்கடவுண்மயிலமலைச்சண்முகவே

ளொலிதங்கியதிணைகழலசேருபயசரணயகருதி
யுருகிததொழுமெய்யடியாாகருரியபணிகளபுரிவாா
கலியைமதனை விதியைககாலனறனையுணமதியாா
கவலைக்கடலிறசுழலார்கமழசெநதமிழ்முறறுணர்வாா
புலியைககரியையுரித்தாாபோலுஞசிலைாபபணியும
புனிதசசமையமாறுமபுகழத்திகழகின்றவரோ. (கூஉ)

வேறு-தாழிசை.

திகழுஞசணமுகபபண்ணவன வீரஞ செறிநதபன
னிருதிணபுயன்றேவர், புகழுமவேலுடைசசேவகனுண
மைபொலிநதசேவலமபொறகொடிககார, னகழுஞசாக
ரஞசூழபுவிமெச்ச வவிர்நதசீரமயிலாசலததணண, லிக
ழுஞசிநதையுளேனையுமாடகொண் டிடத துணிநதததை
யாரறிவாரோ. (கூங)

பள்ளு-பெருநதாழிசை.

ஆரார்செஞ்சடைபபரமனார்விழியழலிலுதித்தமுருக
வேளகத்தியன்முதலான தொணடருக்கருளவிளகக
முன்னளிததவன,வாரார்பூண்முலைககுறததிகுஞசரிமரு
வுநதிணபுயவானவன-மயிலமாலவளாயருவிரீாமிகவாநது
பாயுநலவயலிலே, யோருழவாகளிததுமையலகொண்
டேபபயிட்டுவெந்தடுப்பதா-லினித்தமொழிகள பேசிச்
சாசததிணஙகிநாழிகைபோககுறீா, காராாமெனகுழலச
ரியபபெரியகளபமுலைகள் குலுஙகிடக-கவிழ்நதுயிமிர்ந
துநாறறையெடுதது ககையாணமினபளளீரோ. (கூச)

சவலைவெண்பா.

ாரமபொருகதாவிதயத்தெளியேனை
வாரமபெருததுவசிதாண்டா
ஞாமபொலிமயிலத்தன்பாபகைமாறறுதற்காம்
வீரமபெறுஙகதிரவேலவேள். (சுரு)

கட்டளைககலித்துறை-ஏகபாதம்.

வேளைககருளுமயிலததனறனை விருமபனனறே
வேளைககருளுமயிலததனறன்னை விரும்பனனறே
வேளைககருளுமயிலதன்றன்னை விருமபனன்றே
வேளைககருளுமயிலததனறன்னை விருமபனனறே (சுசு)

தாழிசை-வருகை.

நன்றேவருகச்சிவபெருமான்ஞானகரமேவருகம
றை நாலுமுணராபபொருளவருக நறைப பூஙகடமபு
மலாபவளக, குனறேவருகமயிலூருஙகுருநதேவருகக
கனககாக-கோமானமகள்சோ குகன்வருகக் குறத்தி
கணவாவருகவினைக், தினறேவருகக்களிறேறியின்னே
வருககழறியவா-றியறறியாளவருக வுனதினபஙகொடு
ககவருகவருண, மன்றேவருகப்பலகோடிமலையாய்வ
ருகவருகவே-மயிலாசலத்திலவிளையாடும்வாழ்வேவருக
வருகவே. (சுஎ)

எண்சீரகக்கழிநெடிலாசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தனதன தனதனதன தனதன

வருபலகனவினிலொருவாசகமே-மகிழ்வுடனுரை செயுமுருகோனிமையார், தருமகளழகிய குறமாதுட னே-தறுகிய மலைகளிலுயர்வானதுகே, டிருவருளவள முறுசிவஞானிமைபோர்-சிலர் பிரணவமதனுரைதேறிய தா, விருமையுமெளியவாபெறு மேனமையினு-லிசை யொடுவளமிகுமயிலாசலமே. (௯௮)

முடுகுதநாழிசை குரவை.

சலனமறறதிருமயிலவெறபிலரு டனழவுறகுர வையிடுமினோ-சணமுககடவுள வளளிகுஞசரிதமக கெனககுரவையிடுமினோ, வலமிகுத்ததொரு சேவல வேலகலபமயிலெனக்குரவையிடுமினோ-வணடமிழச்சு வைமலிநதிடபபுலவாவாழவுறககுரவையிடுமினோ, நல மனைததுமுதவதநகுநத சிவஞானிமுனகுரவையிடுமி னோ, ஞானிலத்துயிரகணமிளிர்யிலாவுவகைகடுவுறககுர வையிடுமினோ,குலமறைபபகுதியாகமததினொடுகூடிடக குரவையிடுமினோ,கோதையீாசிறியகொஙகைபீரளவில குமரியீாகுரவையிடுமினோ. (௯௯)

நேரிசையாசிரியபபா.

மின்னவிரநதாஙகுயிளிரகதிரவேலும
பொனனவிரமஞஞையும்பொருதகாபபரியுங
களிறுஞசேவலுங்கழறுவபிறவும

மயிலாசலககலம்பகம்.

வெளிறுநீறணிநதமேனியும்விளஙகப
பரசிவனறிருமாலபதுமபபுததே
ளரசிலைபோனறேயவிாதருமலகுற
சசிமிஞுளகணவனுநியாசாரதரப
பசிமுதலொழிநதபலலோாசூழக
கநதநாயகனைககவினறிகழபொதியைக
மநதமாருதமவரபபெறுமயிலத்
தநதணாபோறறவமாபெருநதகையைச
செநதகைபலைபநதகைததேவியரிருவா
நடுவிலிரதமருஞானபண்டிதனை
மடுவிலுமொருக்காலவநதசணமுகனை
யேததுவாரோததுமியலபினுககிசைநத
நாததுணைவாணிநவைதவிாமுதநால
கறறுழிவணங்குஙகான்மலாபடைதத
முறறுணாபுலவனைமுருககககடவுளைக
கனவிலுநனவிலுஙகணடுவபபெயதிச
சினமறககளைநதுதிருமபாமுததி
வீட்டுறககருதிவியனறமிழமொழியாற
பாட்டுரைததணியுமபழஙகவுமாராக்
கணிமலர்பபொதுமபரடாநதபல்குறிஞசியும
பிணியறுததழியாபபெருமைநலகும
புனிதபபூசையுமபுரைதவிாநாட்டமுங
கனியுமெயயுணர்வுங்கழிக்கருந்திருவே. (௱

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுநதுணை.

நேரிசைவெண்பா.

மயிலமலைக்கோயிலுக்குள்வாழ்முருகவேளுக்
கயிலதனைப்போற்றுமவனன்பாற்—பயிலுங்
கலம்பகத்தைக்கற்குமவர்கல்வியறிவெல்லாஞ்
நலம்பகம்பெற்றுய்யுநரா

குருபாதமே கதி.

சிவசுப்பிரமணிய குமாரகுருபர முருகக்கடவுள்சகாயம்

வாழி.

அழகியசண்முகத்தொருமெய்க்கடவுள் .. வாழி
யமராகுலாதிபன்வளர்த்தவணங்கு .. .. வாழி
குழலுடைப்பூங்குயிலனையகுறத்தி .. .. வாழி
கொற்றவைவேன்மயில்சேவற்கொடிச்சீர் . வாழி
பழமறையோலிடுமயிலப்பொருப்பு . .. வாழி
பத்திநெறிக்கவுமாரப்பண்பு ... . வாழி
மழவிடைக்கோனனையசிவஞானி ... .. வாழி
வையகமும்வானகமும்வாழி ... .. மாதோ.

குருபாதமே கதி.

தெய்வமே துணை.

மயிலாசலத் திருப்புகழ்.

காப்பு—நேரிசைவெண்பா.

அயிலத்தனாறு முகத்தனை யனனந்தனு
சயிலத்திலாடுந்தலைவன்—மயிலத்துச
செவ்வேண் மகிழத்திருப்புகழாற் போற்றுதற்குக்
கைவேழ மாமுகத்தோன காப்பு

தனதனதததனதானன - தனதான.

மருவமதிககிணையாமெழில்
வதனமலர்த்தொகையாரொடு
மழதறுசெசசைகுலாவிய மலைபோலே

மகர்தருபொற்புறுமாதிரு
புயமுமிரட்டையதாமுயர்
பதமுநினைத்துருகாதவெ னெதிரோநீ

திருமுடிவசசிரவாகுவ
லயநிரைகொத்துமதாணிகள
சிறுமணிகட்டணைஞாணிகர் பணியோடே

திகழமயில்குக்குடகேதன
மனையவைதொட்டிருபேரொடு
சிகிமுதுகிற்றருசேவையு முளதாமோ

குருமணியொத்தொளிர்கோமள
வடிவமுடைக்குமராவட ளாவாயே
குவடெனும்விற்குரியார்பணி குகப
குமரியொருத்திவிசாரமொ னே
டொருகவனத்திடைபோயொரு
குறமகளைத்தொழுமார்வம துடையோனே
மருமலிகற்பகநீழலி
லரசுசெலுத்தும்வலாரிதன்
மதலையிடத்தினமுனோர்மொழி பகாவோனே
வரியளிமொய்த்துளதாமரை
யணிமிகுப்பற்பலவாவிகொண
மயிலமலைக்கரசாகிய பெருமாளே. (௧)

தனனதானனத்தானனதனதன - தனதானா.

களபபூதரப்பூணமுலைமகளிரை
வழிபடாதுனக்கேபணிபுரிபவர்
கருணைஞானவிதாகியபிரணவ முணரேனே
கடுவைநேர்மொழித்தீமிகவுடையவர்
மனைகடோறுமுற்றுயிரநயமொழி
கழறுநாவலர்க்கோரிடியெனமிக மிளிரேனே
குளவிபோலருட்சீர்கொடுநிலவிய
முனிவர்தாண்மலர்த்தூளணிதலையினர்
குலவுபேரவைக்கூடதியுவகையொ டமரேனே

குகுகு'கூவெனக்கூவிடுமுனமிரு
சிறகைமோதடற்சேவலையெழுதிய
கொடியையேமிகப்பேசிடுமொருநல மருள்வாயே
ஈளமெலாமிககோவெனவலறிய
வமரர்கோனுவப்பாகிடநிசிசரர்
தமதுவாழ்வறசசாடியகதிரயின முருகோனே
தவளநீறுமிககார்திருவுருவின
ரிமயமால்வரைகோனமகளகணவரொரா
சரபமானவுறசாகர்முனுதவிய புதலவோனே
வளமறுமலர்சசோலையின்மதுவெறி
பெருகுகோடரததாலெறிபடுகனி
வகையெலாமிழுததோடியவருவிகள் பலவாலே
மருதமாதியிறகாதரமெனவளர்
கிரிகளியாவுமொப்பாகிடலரிதெனு
மயிலமாமலைக்கோயிலின்மருவிய பெருமாளே.

தனனத்தனதன - தனதான.

கடலைப்பருகிய, முனியைப்புகழுபவா
கழலைப்பணிவது தவிராதே
கதிபெறறுனதருள், வெளியிற்புகுமவர்
கவிதைச்சுவையினை யிகழாதே
சுடலைப்பொடியணி, சிவனைப்பரவிய
சுகுணக்கவுணிய முனிபோலே

துரிதத்தமணர்க,ணிகர்துர்ச்சனர்வலி
தொலையசசெயும்வா மருளவாயே

விடலைகதணிபய, றெடியற்கினியவா
விழையததகுமொரு துணைவோனே

விரைமுறறியகுர, வலர்பொற்புறுபுய
மிசையுறறிலகிய கிளியோனே

நடலைகதவுரவ, ரவையிற்செலுமிரு
நளிணகதழலினன மருகோனே

நதிபற்பலதரு, மயிலககிரிமிசை
நடமிடடருளிய பெருமாளே. (ரு)

தனதானதத்தனதன - தனதான.

பழகாததுட்டர்மனதையும்
விழியாலுருக்கிநலநுகர்
பழிகாரிகட்குமலர்கொடு திரியாதே

பணியோடுபெற்றிமகிழ்வுறு
பெரியோரைநிததமிகழ்பவர்
பகர்வாசகத்தைநலமென மதியாதே

யழகானபுட்பவகைகொடுன்
வடிவேனிறுத்திவழிபடு
மதுநீதெனச்சொல்பவர்களை மருவாதே

யருணாசலத்திலுளவொரு
முதுகோபுரத்தினடியினி
லடியேனிடத்தினமொழிதலை யருளவாயே
குழகாகுறததிமுலைபுணர்
முருகாமலைபபெணுதவிய
குமராவெனச்சொல்புலவனை யகலானே
கொதிநீர்பெருக்குகடலிடை
துயில்வானுரததில்வளரொரு
குலமாதளிக்குமிருவாகண் மணவாளா
மழுமால்விடைக்கணநுதின
மிவர்வாாதுதிததபொழுதினின
மறைநான்முகத்திலுளபொருள பகாவோனே
வருவார்நினைததபடிவர
மருள்சீரபொறுததுவளமலி
மயிலாசலத்திலுறைதரு பெருமாளே (ச)

தநதத்தானனதனதானதனதானதன - தனதான

அஞசப்பேடேயனையதாகுநடைமாதரொடு
கொஞ்சிசசீராடுவதனுலறிவுமாறியுன
தன்பர்க்காகாதகொடியோனெனநலோரிகழ மெலியாதே
யம்பொற்பாராள்கிறவலாரிமுதலோர்கதியை
நம்பித்தீவேள்வியினிலாருயிர்கொல்வார்பலரு
மஞசப்போராடுமறிவாளர்புகழோதுநல மறவாதே

வஞசததோர்வாழுமனைவாசல்களிலேகியடல
வெனறிதகோளவீமனெமொல்விசையனமாரனெனுமம
வம்புக்காளானகவிவாணருடனேதினமு மிகலாதே
மஞ்சைபபோலேயிலகுதோகைமயினமீதிலிரு
பங்கிறநேவானையொடுவேடமகணமேவவெதிர
வநதுற்றோநாளகனவிலோதியவிஞ்ஞதமதை யருள்வாடே
கஞசபபூமீதுவளர்நான்முகனைமோதியொரு
குனறிற்கூட்டேகதறிவாடவிடுமேனமைபெறு
கநதபபாவாள்வலிமைதோயுநவவீரர்பணி-துணைவோனே
கங்குற்போலாகமுறுசூரனமுதலாமவுணா
மங்கிப்பூலோகமொடுவானுலகும்வாழவொரு
கங்கைசசேயாகிவருஞானமணியேயிறைவர் குருநாதா
நெஞசத்தாலேகருதிடாதபலவாறுவரும்
விநதைக்காராதிருவெணீறணியுமேலவளா
நிநதிப்பார்காலநிகரானகவுமாரரொடு திரிவோனே
நிம்பத்தார்சூடவுமுஞளிசைகுவாயளவில்
குனறத்தானேமயிலமாமலையிலேமிகவு
நினறெற்போல்வாாபிழையெலாநலமதாகவருள் பெருமாளே

தனனதனதனனதனதனனதனதனனதன
தனதானதத்ததன தனதானததததன-தனதான.

அறிவையறிவதுபிரமநிலையெனுநன்முனிவரடி-
பணியாதெதிர்த்திகலியிகபூாணவத்தினரு
மிடியினிடைமறுகிவருமிரவலர்கள்விழைதலொரு

டுகாமெனபெறவுமுதவாதொளிபபவரு
மதுதினமுமடமகளிாகலவிநலமெனவுருகி
வழிபாடியற்றுநருநிகரானதுட்டர்மகிழ-வடையாதே,

பரிமிதமதுரநயகுணமருவுகவிதைபல
தமிழாலுரைததுமலைதொறுமேகும்விறபனரும்
விதிதவறியளவிலுயிர்பதறியழுவதுபுரியு
மவாவேரறுககுமெமனெனும்வீரமுற்றவரு
மரியவளமருவுபொழிலகுலவுபொதியையிலுறையு
முனிமேவான்மலர்க்கழலைமறவாதபததாகளு -மெலியாதே

திறதிணையிணடனமரகதமயிலினமுதுகிலிரு
மடவாாதமககிடையிலயில்வேலபிடிததமாா
முனிவாமுதலினாபரவவொருபவளமலையதென
முகமாறுமவெறபுறழபணிருதோளுமிகசொழுகு
பிரசமதுவுளகமலமலரனையதுணையடியு
முதலாமுறுபபுமுழுமையுநோ்வரககருத-லறியாயே

பெரியதிருமலைமுகடுகிடுகிடெனவுருள்பொழுதி
லுயிர்போயுடற்றசையையகரிநாயுணச்செயினு
மருணைமுதுசிகரிவடவருகதனில்வருபொழுதி
லருள்வாழவளித்திடினுமடியேனிழைததபல
பிழையுநலமெனவுலகுமொழியுமிவணுழலும்வினை
யணுகாதினித்துயரிலமிழாதிருக்கும்வகை--புரிவாயே

றியையமழுவினையபயவரதமுடனணிதருகை
யொருநாலுடைப்பரமசிவனொதிர்த்தமத

னிருளுடலநொடியிலெரிபடமுனியுமழல்விழிகொள
பெருமானுமைப்பெண்முலைபுணர்தோளுடைப்புனிதா
மதகரியினெடுபுலியைவதைபுரியுமிறைவரத
ளணிவாரதொழததனதுசெயலானதிறசிறிது---பகாவோனே

வகுளமணிதருபுலவனமுதலினாசொலகவிபுனையு
நெடியோனடறறகுவர்குலகாலனெதகமுகி
லலைகடலினிடைநெளியுமுரகவணைமிசைதுயிலும்
விழியான்வனாககவிகைகொளுமாயன்மிககபுகழ
மலியுமுரகரிகொடியகனகனுடல்கிழியவென
வொருதூணிடததிலவருதிருமாலவிருபபமுறு மருகோனே

குறிபாகரும்வனசராதமிதணிலுறுசிறுமிதரு
தினைமாவினிறபிரியமிகுகோமளக்குமர
னடியவாயிகழுமவர்குலமுழுதுநசியவென
வருகோபமிககுடையமுருகோனுமாககரிய
குகைகடொறுநடநவிலுமிருசரணமுளகடவுள்
குருகூவெனசசிறகையறைகேதனததனெனின-மகிழ்வோ
[னே.

துறைவிலவளமலிபொழிலுளிமையவர்கண்மகளிரொடு
விளையாடிடக்கரியநிறவேடர்கைச்சிலையொ
டிரலையெனவணுகவவர்மகளிர்நகும்வியன்மருவு
குளிர்சாரலிற்றவசுபுரிவார்பழக்கமது
கொடுகிளிகண்மறைபயிலுமயிலமலைதனிலிணையில்
குருவாயெமக்கினியசிவஞானவித்தைதரு-பெருமா
[ளே. (௮)

தனன தானன தானன தானன-தனதான

கரியபேய்நிகராமதவேள்விடு கணையாலே
கவலைநோய்மலிவாய்மடமாதர்முன் மறுகாதே
கிரிகடோறுநின்றுளெனநானித முறுமாறோர்
கிளியெனுமிகவோதியவாய்மொழி பிழைதானே
சரிகுலாவியதோளுமையாளருள் புதல்வோனே
சகலதேவருநாடுமயேசுரர் குருநாதா
வரியராவணைமாயவனார்திரு மருகோனே
மயிலமாமலைமேல்விளையாடிய பெருமாளே (எ)

தனன தனத தனன தனத்-தனதான

கவலைமிகப்பெருகுதலிற் றுதிசெயுநட்பழியுமெனுட
கனவிலுமைத்திடுவனபொயத் தொழியாதே
களபமுலைச்சிறுமியர்சொற்சுவையையவிழிக்கயலிணையைக
கருதியளப்பருமயலிற் றவியாதே
தவளநிறப்பொடியுடனக் கணிபவரைக்கறுவுதொழிற்
சமணர்முதற்பகர்சிலருட் களியாதே
தமநியவெற்பணையமயிற் பரிமுதுகிற்றிகழ்தருநற்
றருணமதைத்தெரியவருட் புரிவாயே
புவனகரத்தலமதனிற் சிசுவெனவுற்றிகன்மலிமுப்
புரதகனற்கொருபொருள்செப் பியவாயா
புழையுறுகைக்கரிமுகவற் கிளையகுகக்கடவுளெனப்
புகலுமவர்க்கினியவைமிக் கருள்வோனே

சிவசமையத்தினர்தழையக் கவுணியருட சிறுவனென்த
திகழுமுழுபபுலமையுடைக் குரவோனே
செறிபொழிலிறபிடியையடற்களிறுதொழத்தகும்வளமைத்
திருமயிலக்கிரிமுருகப் பெருமானே. (௮)

தனதான தந்த தந்த-தனதானா.

கொடிபோனுடங்குகினறவிடையார்பதம்பணிந்து
கொலையாதியுந்துணிந்து புரிதீயோர
கொடைநாடிநெஞ்சநொந்துபலவூர்தொறுந்திரிந்து
குறைதீரவதினறிவம்பி லுழலாதே
யிடிபோன்முழங்குசெஞ்சொன்மலிபாடல்கொண்டுவந்து
னிருதாளிடம்புனைந்து மகிழமேலோ
ரிவனோர்தொழும்பனென்றுதமியேனையுஞ்சொலவெனறி
யிசைவாகவிஞ்சையொன்று தருவாயே
படிவானளந்தகொண்டல்விழியீயவந்தபெண்கள்
பழகார்வமிஞ்சுதுங்க மணவாளா
பதினாறுடம்பனெனறுசில நூல்விடம்பநின்று
பலவாறிலங்கும்விந்தை யுடையானே
மடியாவரங்கொடுந்துமுதுசூர்வணங்கவென்று
மயிலேறும்வென்றிதுன்று முருகோனே
வளைபோலிடுந்தடங்கண்மலிசாரலங்குறிஞ்சி
மயிலாசலம்புரந்த பெருமானே. (௯)

தனனதனதனனதன தனதான.

சாதமொழிசிறிதுமொழிவரியபிழையுறுகொடியர்
தமதுமனைகளிலடைமை புகலாமோ

சாதுமறையினுவலுமறு வகைநெறியைஇகழுமவர்
சாபமெனவுலகினமிளிர தரலாமோ

சூதவிகசிதவிளைய சாசகுணமகளிரடி
தொழுதுருகுமவினையுமல் வுறலாமோ

துரியநிலையெனுமவுன ரகசியமதுணருமவா
துணையடியிலுதிர்பொடியு மெளிதாமோ

பாதலிதிவழிகனகசபையி னடமிடுமிறைவா
பணியவொருபொருளவிரிவை யொழிவோனே

பகவனரியெனவடிவு சொடுகனகனுடலகிழவு
படமுனியுமவயவனது மருகோனே

வரதமுறைகையுமபய மெனமிளிரவொருகனவில
வருகருணைமிகையுடைய குருநாதா

வனசரருமுனிவரருள் கொடுகொடுமைதவிரவளா
மயிலமலைமிசைநிலவு பெருமாளே. (க)

தனனதானனத்தன தன-தனதான.

சதுணதேசிகபபணிபுரி பவனாமேபசிடத்துனிபவா
தமதுவாசகபபடிசெல நினையாதே

தரங்கியாசலத்தினைநிகா முலைமினார்களைப்பணிபவர்
தருவதானபொய்ப்பொருண்மயல பெருகாதே
முகுளநாண்மலர்த்துணைகொடு னடிகண்மீதருச்சனைசெயு
முனிவரோடுசேர்ந்தமுமுறு முயர்வாமேல
முறைகெடாதமுதத்தமிழ்மழை பொழியுமவாழ்வுபெற்றகலபுவி
முழுதுமோதிடத்தகுபுகழ் பெறுவேனோ
குகுகுகூவெனத்தொனிதரு பெரியசேவலுற்றிலகிய
குலவுகோபுயத்தணிபல படையோனே
குமரிகோமளப்பகவதி கவுரிநாரணற்கிளையவள்
குழவியாயடற்றகுவளை யடுமவீரா
வகுளமாலிகைப்புயமதனுடன்மூனுள்வரப்பெறுமிரு
மகளிர்பூணமுலைச்சுவடுறு மணிமார்பா
வளமெலாமுமுற்றுயர்பல குலவுதோய்தரத்திகழ்திரு
மயிலைமாமலைக்கழகிய பெருமாளே. (௧௧)

தனதத்ததானன - தனதானா.

பலபொய்ச்சொலபேசியமுறைகெட்டவேசியர
பகவிச்சைமேவிட மெலியாதே
பகைமுற்றுசாரணர் நிகாற்பர்கூறிய
பனுவற்குமேன்மைகள் பகராதே
யுலகைப்பொய்தானெனு நிலைபெறஞானிக
ளுறவைக்கனவிலு மறவாதே

பொருபுத்திபாலுனை வழிபட்டபேருட
ஞெளிரச்செயதாளவு நினைவாயோ
வலகமறதானவருடல் விடுவோனுற
வடுமவெறநிசேலணி புயவீரா
வமையொத்ததோணமறமகளிச்சையானித
மவள்செபபுமவேலைகள புரிவோனே
வலவையபெணொளொடு நடமிடடவாரண
மகிழநகுலாவிய துணைவோனே
வருபததாநாடிய படிபெற்றுவாழ்வுற
மயிலததினமேவிய பெருமாளே. (௧௨)

முற்றிற்று.

வெயிலைததருங்கதிர்வேல விததகவேண்மேவு
மயிலைத்திருபபுகழைவாழ்த்திற—குயிலனையார்
சூழவருங்காமனமுதற சொல்பகையெலலாந்தடிக
வாழவலைபோதம வரும.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதிகம்.

மயிலாசலக்குமராவள்ளிமணவாளா
கயிலாயத்தாருதவுங்கந்தா—வயிலாருங்
கையாநீவந்துகழறியவையத்தனையும்
பொய்யாகலாமோபுகல்.

செந்தமிழ்ப்பாமாலையினுக்காசைகொண்டுபுனை வதுபோற் சிறந்தபேற்றைத, தந்தருளவேண்டாமோ விதுவுனக்குத்தெரியாதோசாற்றுவானேன், வெந்தவெ ணணீறணிவார்தம்மழல்விழியிற்பொறியாகிமேனுள்வந் தாய், கொந்தலருங்கடம்பணிந்தகொற்றவாமயிலமலை குமரவேளே. (க)

இனிச்சகிக்கமுடியாத துயர முறக்கண்டுமெனமிரங் கிடாமற், பனித்தமொழிப்பேதையருக் குருகவிடன முறைதானே பணி யெனசெய்வேன, ெறுனிததசிறு சதங்கையுந்தணடையுங்கழலுங்குலவுமிரு துணைதந்தா ளானே, குனிததவரிசசிலைவேடர்மகள்கணவா மயில மலைகுமரவேளே. (உ)

செக்கிலிடுமெள்ளேபோற் பெரிதுவருந்திடுவேனை முற்சிகியிற்றேன்றி, யிக்கினற்கும்விரிஞ்சனுக்குமிய மனுக்குமஞ்சாமலிருக்கசெய்வாய், வக்கிரவெண்கோ ட்டுமதகளிற்றினுக்குப்பினறேன்றுமதலாய்வெள்ளைக், கொககிறகுபூண்டபிரானறவப்பயனே மயிலமலைக்குமர வேளே. (ங)

நெஞ்சறியப்பிழைகோடிபுரிந்திருக்கு தமியேனு ணணீவந்தநா, ளஞ்சலளித்தனையதுகண்டிறுமாந்தே னூர்தோறுமலைக்கவேண்டாம், வஞ்சரறிவரியானேவா ரணப்புட்கொடியேந்திவயங்குங்கையாய், குஞ்சரியாள் களிகூருங்கோமானேமயிலமலைக்குமரவேளே. (ச)

நற்றவஞ்செயவாவியக்கு நிருவேடமிகக்காட்டி ஞானமில்லாச், சிற்றறிஞர்தாமுமிகழ தீமைமிகடபுரி வேனைசசினந்துதளளேல், பற்றறுததபெரியோருக்கெ ளியோனேபனனிருகைப்பவளக்குனறே, குறறமெலா மபொறுத்தருளுங் குணக்கடலே மயிலமலைக்குமர வேளே. (௫)

பாமரருட்சிறநதொளிருநதமியேனுஞசிறிதேனும் பழுதில்லாதார், தாமடையும்பெரும்பேற்றுக்கிசசை கொளளச்செயதனையேதருவாயகொல்லோ, பூமனழக் குட்டியகைப்புலவோனே யெவவுலகும்புகழுபெம்மா னே, கோமளசுநதரமடவார்க்கினியோனேமயிலமலைக குமரவேளே. (௬)

தேனவார்க்குமலர்ப்பொழிற்றண் குறிஞசிநிலமெ ங்குமிகசசென்றுபாடி, யான்வாழக்குறித்தவிதமறிந் திருந்துமிரங்காமைக் கென்னசெயவே, னூன்வாட்டி நுகர்வேடர்க்கினியானென்றிறைஞ்சினற்குமுறுகணடீ ர்ததாய, கூன்வாட்கைநவவீரர்துணைவோனே மயில மலைக்குமரவேளே. (௭)

பிச்சையமுதருந்தியும்வெண்ணீறுமிகப்புனைந்து நல்லோர்பிரியம்பெற்றுங், கசசைவென்றமுலைமடவார் கடைக்கண்ணாற்படுநதுயரங்கழியாதேனே, பச்சைநி றததிருமாலுக்குரிமை மிருமருகோனேபரமனவாழுங், கொசசைநகர்க்கவுணியனாவந்தோனேமயிலமலைக்குமர வேளே. (௮)

அலைவாரித் துரும்பேபோற் பலவாறு சுழலுமனத் தடியனேனைப், புலைவாழ்க்கையுடையார்க்குமஞ்சிறக்கச்செய்தனையேபுகழ்ச்சீர்ந்தாள், கலைவாணிக்கிலக்கண நூல விரித்துரைக்கும்புலவோனே கருணைக்குன்றே, கொலைவாட்டைச்சூர்தடிந்தகொற்றவனே மயிலமலைக் குமரவேளே. (௯)

பூவினுக்குளுறைவானும் புணரியினிற் றுயிலவானும்புரஞ்சுட்டானு, நாவிடந்திறங்கொள்ளுமுன்றன்றிருப்புகழைப்பகரவேணுநவியலாமோ, காவிலங்கும்பொன்னகரிகாப்போனேயெவ்வுலகுங்கவினுமாறு, கூவியசீர்ப்பெருஞ் சேவற்கொடியானே மயிலமலைக் குமரவேளே. (௧௦)

பாட்டரியபல்மறையாகமங்களுக்குங்குருவானபான்மையுற்றும், வேடமகள்பாலிரந்தாயென்றிகழ்வார்க்கொல்குமென்றன் விருப்பமீந்தா, ளாடகமேயனையபொறிச்சிறைவண்டுமேவிச்சோலையடுக்கமெங்கும், கோட்டமாட்டக்குயிலினனிசை காட்டுமயிலமலைக்குமரவேளே.

செஞ்சுவைத்தீந்தமிழ்ப் பொதியைக்கிரிக்கடுத்தநெல்வேலிச்சிறுவனன்பாற், கொஞ்சுகவிமாலைகொண்டுமகிழ்வானைமயிலமலைக்குமரவேளை, நெஞ்சுருகிவழிபாடுபுரிந்துதிருநீறணிந்துநேடுவோர்முன், னஞ்சுறழுங்கரியநிறச்சமனணுகானென்பதுமெய்ந்நவின்றுய்வீரோ.

முற்றிற்று.

பதிகம்.

கயிலைக்கிரியானுங்கைகுவிக்குங்கந்தன்
மயிலத்தினைக்கருதிவாழ்த்த—வெயிலவனைக்
கொண்டுசெய்தவேற்படையுங்கொற்றநவவீரர்களு
கண்டுநின்றுகாக்கக்கடன்.

அடியார்புடையூடணுகிக்கருதும்
படிவாழ்வுபடைத்திடுநாளுளதோ
பொடியாடியபுங்கவனுருதவும்
வடிவேன்முருகாமயிலத்தரசே. (௧)

தளர்வுற்றவர்தம்மைநினைந்தயர்வே
னிளமைக்கழிவெய்துமுன்வந்தருள்வாய்
கிளர்முத்தமிழ்பாடியகிளளையினுள்
வளர்சிற்பரனேமயிலத்தரசே. (௨)

கரையினறியகாமநெடுங்கடலின்
றிரையென்றுறுதீவினையென்றொழிவே
னரைவிஞ்சியநற்சரபம்பொருபுள்
வரையுங்கொடிசேர்மயிலத்தரசே. (௩)

ஏழைக்கிதமோதுமிடக்கினராற்
கோழைப்படுகின்றகுணங்கெடுமோ
மாழைக்குயர்வன்னநறுங்கனிசேர்
வாழைப்பொழில்சூழ்மயிலத்தரசே. (௪)

சொல்லிற்சுவையின்றியதுர்ச்சனர்பான்
மல்லிட்டுவருந்தலொழித்தருள்வாய்
கல்லிற்றிரிகின்றவர்கன்னிகையாம்
வல்லிக்கெளியாய்மயிலத்தரசே. (ரு)

பாகைப்பொருபைந்தமிழ்பாடிடுவா
ரோகைக்கடலூடுறவுந்தருள்வாய்
தோகைக்குடையோடுசுமந்தளிகூர்
வாகைப்பரியாயமயிலத்தரசே. (சு)

நின்னுவனிரம்பியநெஞ்சொடுவா
மென்னுகயிலைபபதறிந்திலையோ
பொன்னுடர்தருங்கொடிபூண்முலைசேர்
மன்னுமுதல்வாமயிலத்தரசே. (எ)

வியன்மிக்குளவேணுபுரத்திடைவந்
தியல்செபபியதியாவனெனத்தெளியேன்
மயல்வெற்பொடுவாரணமும்பொடியாம்
வயமுற்றவனேமயிலத்தரசே. (அ)

புலைமாவறவென்றுயர்புண்ணியனே
நிலையானவனென்றுநிகழ்த்திலனோ
வலைவாரிதிசுற்றிடுமம்புவியின்
மலைதோறுறைவாய்மயிலத்தரசே (கூ)

மூவர்க்குயிராமுருகாவெனவே
கூவத்தகுகொள்கையளித்திலையோ

சேவற்கொடியுஞ்சிகிவாகனமும
ளாவததிகழுதென்மயிலத்தரசே. (௧0)

குருவாமெனநம்பியகொவகையிேனோ
கருவாழிகட்டகவிடுத்திலையோ
பொருவாதகடமபுபுனைநதவனே
வருவாாகளிகூாமயிலததரசே. (௧௧)

மஞசாாபொழில்சூழ்மயிலத்தரசிற்
கஞசானனனுரமர்செலலையினு
னெஞசாரநிகழுதநியபாநுவலவார்
பஞசாயுதனனனபததினரே. (௧௨)

முற்றிற்று
வேலுமயிலுநதுணை.

சிவஞானபாலையசுவாமி

பதிகம்.

தவஞானத்தோாபரவுநதணமயிலவெற்பிற
சிவஞானிகோாபதிகஞ்செப்ப—பவவேலைக்
கப்புறததுமெய்வாழ்வடையவரனீன்ற
துபபுறழ்மாலவேழுந்துணை.

எவ்வேளையுந்தன்னிதயத்தெழிலவேற்கைச்
செயவேளைவைக்குஞ்சிவஞானிசேருமிடம
வெவவேளுக்கஞசிவியன்சாரலெங்குநித
மைமேவழமாடவயநகுமயிலாசலமே. (௧)

பொம்மபுரமும்புவியும்புரந்தருளுஞ்
செம்மறசிவஞானிசீருணரச்செய்யுமிடங்
கைமமலராறசெவ்வேறகடவுளையேபூசிபபார்
மமமராறுபபாண்வளாநதமயிலாசலமே (௨)

ஆனறபுவேவாரளவில்லாராயந்துரைக்குந்
தேன்றதுமபுபாடறசிவஞானசசிததரிடங
கான்றமதுமலர்பபூங்காவுலகஙகாக்குமவைவேற்
றோனறலருடசீாதுலஙகுமயிலாசலமே. (௩)

நீடுபுகழச்செவவேணிகழத்துமொழிகொண்டொருவன்
பாடுஞசிவஞானபாலையனபததரிட
மீடுனாக்கவொணுவெழிலாாழயில்கோடி
யாடும்பெருமையவிாநதமயிலாசலமே. (௪)

பூரணமாமுணமைப்பொருளுணாந்தபுண்ணியததாற
சீரணமற்றுய்ந்தசிவஞானிசீாததவிடங
காரணமுமெண்ணில்பலகாரியமுமானதென்று
மாரணதேதானைபபுடைத்தோனுடமயிலாசலமே. (௫)

வெமபுகுணத்துமிலேசசருக்குமெய்விளககுஞ
சிமபுளளையசிவஞானச்செல்வரிடம்
பமபுகடலைபபரிந்தாடையாவுடுத்த
வம்புவிககோராதரமேயானுமயிலாசலமே. (௬)

கல்லுமணலுங்கருப்பிரதங்காட்டும்வண்ணஞ்
சொலலுஞ்சிவஞானிசோராமலவாழுமிட
மல்லுமபகலுமறறவானந்தவீடுளவைத்துப்
புலலுஙகுகனசீாபொலிந்தமயிலாசலமே. (௭)

வென்றிவிசையன்விரும்புந்தவத்தினுக்காப்
பன்றியின்பின்னேகிவருமபாலையன்பற்றுமிட
மின்றிகழும்வைவேலவிகிர்தனவிரும்பசிறகுங்
குன்றினதனுண்மேலாககுலவுமயிலாசலமே. (௮)

எண்ணிலபலசீருமெடுததேத்துவாரெலலவாக்கு
நண்ணியபேறீநதசிவஞானியெனறுநததுமிடம
விண்ணினாகோராதரமாம்வேறபெருமான்வேழமுகப்
புண்ணியனேடாடுமபொருவின்மயிலாசலமே. (௯)

மெய்வழக்கர்நாலவரெனவெனறிமிகுஞ்சிததியறறித்
தெய்வநலங்கண்டசிவஞானததேவனிடம
பொயவலிமைத்தானவராயபொலலாக்கெமனபோலுங்
கைவடிவேறகநதனகவின்றமயிலாசலமே. (௧௦)

வலலவாகளபோறறுமயிலாசலத்தினையு
நல்லபுகழ்பெறறசிவஞானியையுநாடியின்று
செலலனையவோசைததிருபபுகழோன்செப்புமிவை
சொல்லறிஞர்தம்மைத்துகள்சிறிதுந்தோயாதே. (௧௧)

முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசமூர்த்தி பதிகம்.

தெய்வப்புலமைச்சிவப்பிரகாசக்குருவைச்
சைவத்தலைமைத்தமிழ்க்கடலை—யுய்வதெண்ணிப்
போறறுதறகுக்காபபுப்புகர்முகத்திற்பூண்கொள்பிறை
கீற்றறழோர்கோட்டுக்கிரி.

குரவனுலவெலலருங்கொடியறசெநதிலைப்
பரவலாலவெலனுங்னபானமையெனசொலவே
ணரவணிவானைநெஞ்சகததிலாக்கலாற
கரவறுஞசிவபபிரகாசமூாததியே. (க)

அநதநாணமடிபிடிததவன்றனுருயிர்
சிநதவோதியபுகழசிறிதெனறெணணிடேன்
செநதமிழபாலையனசேரசசிநதையுட்
கநதனோசிவபபிரகாசமூாத்தியே. (உ)

டலைமலிமாரிதேர்பொடிததவணணமந
லையினர்பலனையுநீறறநணணுவீ
ரலைநகர்மலைமுனியளிததமுத்தமிழக்
கலையுணாசிவபபிரகாசமூர்ததியே. (ங)

சொறபனத்தென்னுணீாசொனனவாசக
மறபருமொப்பமெய்யருடநதாடகொளவீர
விற்பனபபுலவருமவெருண்டுநாணுறுங
கறபனைச்சிவபபிரகாசமூர்ததியே. (ச)

புவிததியக்கறுநலமபுரிதலவேட்டுளேன்
றவித்திடாதுதவுநுஞ்சரதமபொயக்குமோ
குவிததிடுமனமிலாககோளரோர்வருங
கவித்திறறசிவபபிரகாசமூாத்தியே. (ரு)

கழனிகர்தவததரிறறமியனன்பினுக்
கழகியர்சீரலாதாருளளாாகொலோ

பழமறையாகமப்பயனெலாமிக்க
கழறியசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (௬)

கேட்டியலெனக்கருட்கிளாசசிதோயவிந்
நாட்டியலுமதிசைநவிலறபாலதோ
வேட்டிலைமைனபுகழெழுந்தொயநிலை
காட்டியசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (௭)

விசையனுநகருளபுரிவேடஞாரு
ணசைகொடுத்தநதநானவியலாகுமோ
விசைவிலபுணகவிஞாநெருசிரணைகாணடரு
கசைநிகாிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (௮)

இருமக்ஷ்வினைறநுமாீசனெறுநிக
கருளமசையபுநுணநைரயாணறியசசொலலுவீா
பெருமைசாலபதநிலபிசிதாபேணிநிு
கருமமிகுசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (௯)

வாதவூர்முனிமுதலவருக்குநாலவாமெயப
போதமவேணடுறவெணபுரிநததாாகொலோ
மாதர்நலலாாபுவிமாடைநாடுமுக
காதலிலசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (௧௦)

உலப்பிலசீாநிகழுநலலாறறாரிலொன்றிடை
கலப்புறுஞசிவப்பிரகாசமூர்த்தியைப
புலப்பகைதததிருப்புகழ்ப்புலவனபோறறிவை
சொலப்பெறுமவரெலாநதுயரொயதாாகளே. (௧௧)

முற்றிற்று.

தெய்வமேதுணை.

உ

முருகக்கடவுள் துணை

சாத்துகவி.

இந்நூலாசிரியரது மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

தி - செ. சித்திரபுத்திரபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்விருத்தங்கள்.

திருவருணைமுருகதாசன்திருப்புகழ்க்காரனெங்கள்
குருபரன்றண்டபாணிக்கோலமுஞ்சமைந்தமேலோ
னருள்வலிபெரியோர்போற்றுமயிலொடுமயிலமேவிக்
கருணைசெய்கந்தன்மீதுகலம்பகமுறைசெய்தப்பால்.

அதிசயவண்ணப்பாவேயாந்திருப்புகழ்மற்றும்
பதிகமோரிரண்டுமேபாடிப்பாலையமுனிக்குமன்னுலா
றதிபகாந்தருட்பேராண்மைதோயசிவப்பிரகாசற்கும்
விதிமுறைப்பதிகம்பாடிமேதினியுய்ச்செய்தானே.

குறிப்பு.

தனந்தனந்தன தானன தனனா.

கலம்பகம்பலபாடிப்புலவீர்
கவின்பெறும்பொழிலார்திருமயிலா
சலம்புரந்தவிராசெயசண்முகவேள்
சரண்புனைந்துயுமாறுகொள்விழைவா
னலம்பொலிந்தநெல்வேலியில்வருவா
னவின்றதொன்றுளதேயதனிடைநீ
பொலம்பிறங்கயினீபமொடணிதோள்
புனைந்தவண்கவிநாடுதல்கடனே

